

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIV
БРОЈ
1109
30. III 1973

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ПРВИ ПУТ У ЗАБАВНИКУ:

ДЕРДЕВИЛ

Ripley

Веровати или не!

КРИСТИЈАН БАТНЕР

(1716-1801)
ИЗ ВОЛФЕНБИТЕЛА
У НЕМАЧКОЈ
ТОЛИКО ЈЕ ВОЛЕО
КЊИГЕ ДА ЈЕ
45 ГОДИНА
ЈЕО ЈЕДНОМ ДНЕВНО
И ТО
ИСКЛУЧИВО ХЛЕБ
ТАНКО ПРЕМАЗАН
МАШКУ
САМО ДА БИ
МОГАО ДА
ПОВЕКАВА
СВОЈУ
БИБЛИОТЕКУ.

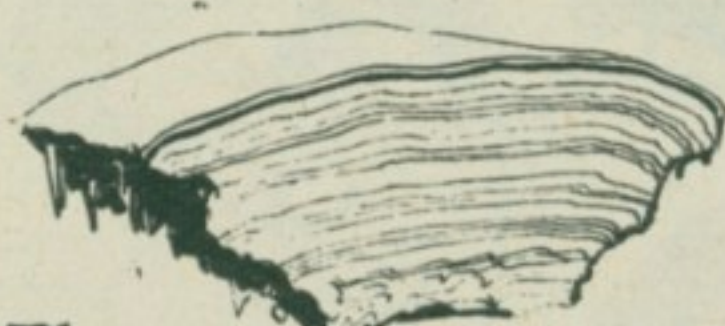
ПРИПАДАНИЦИ АФРИЧКОГ ПЛЕМЕНА НИЈАМУС

КОЈЕ ЖИВИ НА ОБАЛИ СЛОНОВАЧЕ
ПРАВЕ МОСТОВЕ
ПОВЕЗУЈУКИ СТАБЛА ЧВРСТИМ ЛИЈАНАМА.

КЛАРЕНЕ

ПАС БУЛДОГ
АМЕРИЧКОГ МАЈОРА
ДЕЈВИДА КЛАРКА
1500 ПУТА
СКОЧИО ЈЕ ПАДОВРАНОМ
ПОСЛЕ ЧЕГА ЈЕ ДОБИО
ЧИН НАРЕДНИКА И
УНИФОРМУ СА
ОЗНАКАМА.

ЈЕДНА ДАСКА

ДЕБЕЛА САНТИМЕТАР
"УГОЗИЛА" СЕ НА 15
САНТИМЕТАРА ЈЕР
ЈУ ЈЕ У ТОКУ
13 ГОДИНА
ПИТ ПЕТЕРСОН
ИЗ ВАШИНГТОНА
ПРЕВОЗИО
5000 ПУТА.

ЕЛФРЕТОВА АЛЕЈА

У ГРАДУ ФИЛАДЕЛФИЈИ
НАЈСТАРИЈА ЈЕ УЛИЦА СА
ИСКЛУЧИВО СТАМБЕНИМ
ЗГРАДАМА У СЈЕДИЊЕНИМ
АМЕРИЧКИМ ДРЖАВАМА.
ВЕКИНА ЗГРАДА У ЊОЈ
ПОДИГНУТА ЈЕ
1736. ГОДИНЕ.

БИБКУ ПИСТИЈУ

КОЈА РАСТЕ У
ЕКВАТОРИЈАЛНОЈ АФРИЦИ
ДОМОРОЦИ СУШЕ И СПАЉУЈУ
А ЊЕН ПЕПЕО КОЈИ ИМА
СЛАЊКАСТ УКУС ДОДАЈУ ЈЕЛИМА.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● недавно се у Њујорку у једном кварту појавио први апарат за осигурање пешака против саобраћајних несрећа. За један

цент добија се тикет који обезбеђује осигурање против саобраћајних несрећа које се догоде тога дана.

● обично се сматра да један водени талас не може да пређе висину од 18,25 метара. Међутим, досад највиши икад измерени та-

лас био је онај који су измерили стручњаци са америчког брода Рамапо који је пливао од Маниле до Сан Дијега у ноћи између 6. и 7. фебруара 1933. го-

дине. Талас је био висок 34,10 метара а ветар је тада дувао брзином од 126 километара на час.

● кад рода стане зглобови ноге јој се аутоматски укоче тако да без напора може врло дуго да стоји непомицно.

● најстарији познати уџбеник метеорологије написао је Аристотел 350 година пре наше ере.

● у Немачкој је међу научницима и стручњацима моде однедавно веома популаран један робот назван Чарли. Он служи да се на њему испитају издрж-

љивост и практичност производа намењених за индустријску одећу. Чарли је тако програмиран да може да подражава реакције људског тела како на хладноћу тако и на врућину.

● бели поларни медвед који живи само на Арктику је један од највећих и најјачих месождера на свету. Углавном се храни фо-

кама, младим китовима и рибом. Покаткад, кад не може да дође до ове хране, он једе и алге и маховину. Одрастао поларни медвед, иако тежак и до 750 килограма, хитро се креће на леду па понекад достиже брзину и од

40 километара на час. Поларни медвед се добро сналази и у води и плива брзином од 10 километара на час. Уме чак и да гњура.

● најмањи новчић који је пуштен у оптицај био је златни новчић назван „чхиодина глава“. Новчић је искован око 1800. године у Индији и био је тежак само петнаести део грама.

● на свету има 2000 врста комараца од којих 160 врста преноси маларију.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

СМРТ ДОЛЕ У ЗОР

так, збуњено, погледали у небо, па у своје авионе.

— Будите мајора! — наредио је капетан Воја Поповић.

Отрчали су. Њега није било у шатору. Ниједног од команданата да изда каквс наређење. У висинама је брујало, и све се више приближавало.

АВИОНИ У ПЛАМЕНУ

Капетан је послао наредника Франју Клуза да провери да ли су противавионски митраљесци на својим местима. Клуз је одјурio и вратио се. Били су тамо. Грмљавина месершмита била све ближе.

— Зар да нас смрве на земљи?! — узвикнуо је

је Клуз. — Боље је да одмах узлетимо!

Поручник Танасић стеже песнице.

— Тако је, Клузе! — рече Танасић и притрча капетану Воји. — Да узлетимо што пре!

Воја прихвати и издаде наређење: — Нека одмах

узлете сви дорнијери, пре него што стигну месершмити.

Настала је велика ужурбаност. Механичари стављају у рад моторе. Неки не пале. Чују се клетве, довикивање, претње. Пилоти,

Кроз сан Клуз је чуо знак за узбуну. Сирена је завияла и сви пилоти су поскакали из пољских кревета и истрчали на зборно место испред шатора. Камуфлирани грањем и зеленилом, на ивици пољане на Режановачкој коси код Куманова, бегласало се двадесетак дорнијера, бомбардера средњег домета.

Било је четири и четрдесет. Недеља, 6. април 1941. године. Још се тамнело небо. Дежурни официр ескадриле је добио обавештење да су немачки месершмити са базе из Бугарске прелетели границу и јуре ка нашем аеродрому. Још сирена није ни престала да завија, а са те стране зачула се грмљавина мотора.

Сви пилоти су за трену-

ЈЕ ТЕЛА РУ

ља се да угаси одело које гори.

ОБОРЕН ЈЕ МЕСЕРШМИТ

Месершмити се и даље устремљују. Милан је последњи покушао да узлети. На крају терена топовско зрно из месершмита погађа га у точак и дорнијер се преврће у брзини, крилом пара земљу одижући реп у висину.

Осам дорнијера успевају да узлете, у ваздуху отпочиње борба, искидана и у страшном нереду. Немци на срћу, наши се прво бране а затим, када се авион поручника Танасића устремљује на једног месершмита, сви прелазе у напад. Снаге су неједнаке, двадесет ловаца напада осам тешких и недовољно покретних бомбардера. Борба траје више од 15 минута. Дорнијери се не дају лако. Сваки пилот се бори као лав, и за тренутак изгледа као да ће Немци узмакнути.

Али нова група немачких штука лети ка Куманову. Водећи уз пут битку, одвајају пет авиона и шаљу их у помоћ својима. Дорнијери су сад знатно слабији. Боре се на живот и смрт.

Авион поручника Пешића, нападнут од три месершмита, опкољен и непрестано решетан најзад је погођен и почиње да пада. Букти и вуче за собом реп од пламена и дима као комета. Пешић пуца и даље, решен да утроши сву муницију пре него што авион експлодира. Зазире од њега и Немац који га гони: зна шта ће се догодити кад ватра захвати муницију. Следећег тренутка Пешићев дорнијер се расцветава у пламену. И пада. Стуб дима и ватре обележава место удара...

Капетан Поповић, видећи то, устремљује се одозго највећом брзином на Немца. Решен је на све. Изгледа ло је да ће се оба распасти у судару. Поповић погођен први почиње да пада, али се у последњем тренутку мајсторски искреће и сасвим изблиза погађа Немца дугим рафалом. Месершмит се стрмоглављује.

НАПАЛИ СУ КЛУЗА

Одужили су се секунди борбе, као да су године. Дорнијера је све мање у ваздуху. Месершмити су се решили да их униште до последњег. Сада нападају групно. Поручника Танасића јуре петорица: засипају га кишом куршума. Он не пада и не уступа. Бију га сасвим изблиза, прецизним нишањњем, али не погађају мотор. Танасић покушава под пуним гасом да умакне увис. Један, месер

шмит га прстиже и засипа спреда са још неколико рафала.

У кабини дорнијера избија густ дим. Танасић је рањен, једва се држи. Из неколко рана отиче крв. Машина у једном тренутку по срну, зањиха се и занесе на крило. Окренут на страну, авион је косо падао на земљу. Али га месершмит ни тада није остављао, решен да га гони до краја. Приближио му се као да тражи самог пилота и управо митраљез на кабину дорнијера. Наједном кад се нико није надао, Танасић у паду изводи необичан заокрет: као стрела, налеће свом снагом на противника и удара га својим авионом!

Пожар је букнуо на обе машине. Као два васионска тела која се сударе и распрсну, оба апарата распала су се на два дела. Ка земљи су јуриле четири полутке.

Клуз је видео да је у ваздуху остао скоро сам. Ни капетана Воје није више било. Ваздушна битка је малаксавала. Још два три дорнијера витлала су се небом међу месершмитима. Клуз није имао времена да види пилоте. Измицао је колико је могао. Авион му је био изрешетан на много места и врело уље је цурило у кабину. Док је покушавао да зачепи отворе, опазио је да су му се упутила три Немца.

Дао је пун гас моторима да надвиси нападаче и уклони им се са нишана. Дорнијер се слабо пео. Немци су били бржи и сустигали га. Клуз се с времена на време освртао и отварао ватру на тониоце. Један од њих се зањихао и почео да пада, али га друга двојица нису остављала.

ПАДОБРАН МЕЂУ БУКТИЊАМА

Кад су већ били на његовој висини, Немци отворилише ватру. Клуз је видео црвени митраљеза и светлећи траг куршума који су летели према њему. Није могао да се закљони ни да им побегне. Зато је извео заокрет и нашао се очи у очи с Немцима. Отворио је ватру из свих оруђа. Али, битка није била дуга. Његов дорнијер је ускоро букнуо. Био је погођен у мотор. Клуз је прикупио сву снагу: отворио је кабину и бацао се у дубину.

Немци су га оставили на миру. Дорниер се превртао у пламену и падао. Прозвиждао је поред Клуза поздрављајући га високим стубом ватре. Клуз отворио па добран. Падао је гледајући пустош на земљи. Његове бомбардерске групе више није било. Изврнути авиони су догоревали, рањеници су се удаљавали тражећи превијалиште. Мртви су лежали окренути лицем према небу, расути на пољани и око противавионских митраљеских гнезда.

И последњи авион у ваздуху је уништен. Немци су одлетели.

Ж. В.

ВАШАР СА 7 КОНТИНЕНАТА

ОБЕЋАЊЕ — Пре двадесет година Ирац Хенри Томсон, зубни лекар који је у то време тек почео да обавља приватну праксу, бацао је у море боцу у којој се налазила порука: „Обавезујем се да бесплатно поправам зубе особи којој ова боца доспе у руке“. Млади зубар био је уверен да ће му то бити добра реклама. Недавно је Томсон добио писмо из Норвешке уз које је била приложена његова обавеза и посетница Кнута Олсона... зубног лекара из Осла.

НЕОБИЧАН ПРТЉАГ — Један париски полицајац кренуо је мотоциклом за аутомобилом из чијег су полуотвореног пртљажника вириле људске руке и ноге. Неки злочинац жели да се ослободи лема! За воланом кола седела је једна жена која је представнику закона објаснила да јој је муж за време излета нао у воду. Да јој не би испрљао унутрашњост новог аутомобила, она га је натерала да се у град врати — у пртљажник.

ПОГРЕШАН РАЧУН — Студенти Техничког института у Дарему, у Енглеској, израчунали су уз помоћ физике и математике да би њих двадесет обавезно победили у надвлачењу ужетом чак и кад би на другој страни био слон из циркуса који је управо гостовао у граду. Сопственик циркуса је пристао на такмичење које се завршило тако што је Јумбо вукао 25 метара не само студенте, већ и неколико професора који су им притекли у помоћ.

ДИКАН MONTEKARLOS И ПРВИ РЕЛИ

НА НИШАНУ АТЕНТАТОРА

ТРИ ХИЦА У ВОЂУ

— Угасило се велико светло у нашим срцима и свуда око нас је мрак! — плачући се обратио народу председник Нехру на дан убиства оца Индије Махатме Гандија.

ва, Гандијеве унуке Абха и Ману повеле су деду према месту у парку Бирле где га је народ очекивао за молиту. Ганди се нео малим степеницама од цигала када га је из масе неко гласно поздравио. Осврнуо се да би му отпоздравио склопљеним длановима, поздравом мира и пријатељства.

У том тренутку из гомиле је истрчао млад човек. Гандијева унука Ману покушала је да га задржи, али ју је он грубо одгурнуо, извадио револвер и испалио три хица у стомак оца Индије. Ганди се срушио склопљених руку успевши само да каже: „Хај Рам!“ (Слава богу!)

Сви гледају као скамењени, само Абха и Ману покушавају да подигну свог деду. Присебан је једино Том Рејнер, вицеконзул САД, хладнокрвни Тексашанин који се бацио на атентатора, разоружао га и позвао стражаре. Натурам Годсе, јер он је убио Гандија, виче:

— Не кајем се!

Исте речи поновио је годину дана касније када се нео на губилиште.

Увече 30. јануара Нехру се плачући обратио нацији речима:

— Угасило се велико светло у нашим срцима и свуда око нас је мрак!

Полиција је пажљивом истрагом установила да се иза атентатора крије организација „Махасабха“ и издат је налог за хапшење њених вођа. Сви су осуђени на доживотну робију.

Б. Д.

Главни уредник индијског листа „Агрени“ и вођа хиндуистичке екстремне организације „Махасабха“ Натурам Годсе отишао је у банку у граду Пангун да среди све формалности како би се, у случају да погине, његовој жени исплатила одштета. Истовремено се постарао да осигура и супруге свог млађег брата Гопала и сарадника Аптеа.

Неколико дана касније, по ловином јануара 1948. године, одржан је тајни састанак деветорице шефова „Махасабхе“. Први је говорио Натурам Годсе:

— Браћо — рекао је — озбиљно сам размотрио зло чине почињене против хиндуиста и мрачну будућност која нас очекује. Споља нас уништавају муслимани, а изнутра Ганди. Морамо да преузмемо крајње мере!..

Велико разочарање

Човек коме ова тајна организација ради о глави најславнија је личност новије индијске историје, дугогодишњи лидер водеће Конгресне странке, општепризнати „отац Индије“, Махатма Ганди. Надимак Махатма, што значи велика душа, дао му је славни песник Рабиндранат Тагоре, а индијски народ свим срцем прихватио.

Захваљујући његовој тридесетогодишњој борби мирним супротстављањем, његовим дугим штрајковима глађу којима је дао пример стотинама милиона Индијаца, Индија се 1947. године ослободила колонијалне власти Велике Британије и стекла толико жељену независност. Био је то почетак краја британске вековне власти над још десетак земаља Азије и Африке.

Ганди, коме је када је долазила слобода којој је посветио читав свој живот било већ 78 година, сматрао је да је стигло време да се одмори. Вођење Индије пре нео је на свог најближег сарадника Џавахарлала Нехруа. А онда је дошло велико разочарење.

Деценијама су Британци, да би лакше владали, сејали семе раздора између припадника муслиманске и хиндуистичке вере у Индији. У часу када су се они повлачили семе је родило плодом и дошло је до крвавих сукоба међу Индијцима ове две религије који су претили да државу поцепају на две.

Гладовање до смрти

И на једној и на другој страни било је присталица расцепа и борбе до истребљења и они су се окупљали у екстремистичким организацијама. Ганди, чију је реч

народ увек слушао, био је јоштар противник разједињења и тако сметао и једнима и другима.

— Ја, хинду — често је говорио он — гледам у сваком муслиману свога брата. Позивам све вас да се у молитвама сетите по једног муслиманског брата!

Он неуморно обилази огромну Индију с краја на крај говорећи о јединству, али вести о новим покољима стижу са свих страна. Тада Ганди, у јесен 1947. године, у дубокој старости и крхког здравља, одлучује да почне још један од својих штрајкова глађу. Објављује да ће то бити гладовање до смрти, ако хинду не престану да терорису малобројније муслимане.

Сваким даном како гладовање одмиче на Гандијеву адресу стиже све већи број обећања да ће покољи престати. У новинама су све чешиће вести да се страсти стишавају. Тек када је сазнао да је влада, на његово инсистирање, одлучила да муслиманима исплати одштету од 125 милиона долара, Ганди, готово полумртав, узима чашу сока од наранџе.

Рука је задрхтала

Тада деветорица фанатика из „Махасабхе“ одлучују да га смакну. Њихова име на заувек ће остати записана црним словима у историји Индије. То су: Натурам Годсе, Гопал Годсе, Нарајан Апте, Вишну Каркар, Маданлал Пахва, Шанкар, Дигамбар Бадге, Винајак Саваркар и Датараја Парчари.

На тајном састанку подељени су задаци. Саваркар ће набавити бомбе и револвере, Маданлал и Натурам Годсе испитаће терен, Дигамбар ће се постарати за ножеве, прву специјалну бомбу баћиће Маданлал. Одлучено је да се атентат изврши 18. јануара.

Натурам Годсе и Пахва по чели су свакодневно да посећују Гандијев дом, увек отворен свима, да осматрају распоред страже, понаша

ње посетилаца и Гандијеве пратње. Нису падали у очи јер је код Махатме увек било много света.

Но, када су 18. јануара Годсе и Пахва покушали да уђу у палату Бирла где је становао Ганди, зауставила их је стража. Махатма се није осећао добро и није примао посетиоце. Ту су сазнали да ће 20. јануара већа група ходочасника посетити оца Индије и одмах су одлучили да атентат одложе за тај дан.

Првобитни договор да се на Гандија баци нарочита бомба измењен је. Одлучено је да се понесе неколико бомби и револвера. Од ређеног дана завереници су обукли ходочасничка одећа. Али, догађаји се нису одвијали према плану. Пошто је била велика гужва бомбе нису могле бити бачене у згради већ у дворишту.

Рука атентатора је задрхтала и бомба је експлодирала далеко од Гандија не повредивши никога.

Заглушна експлозија тргала је ходочаснике из молитве. Ганди се пренуо и рекао:

— Не знам шта је то, али не узбуђујте се. Нека се молитва хиндуиста за муслимане и муслимана за хиндуисте настави!

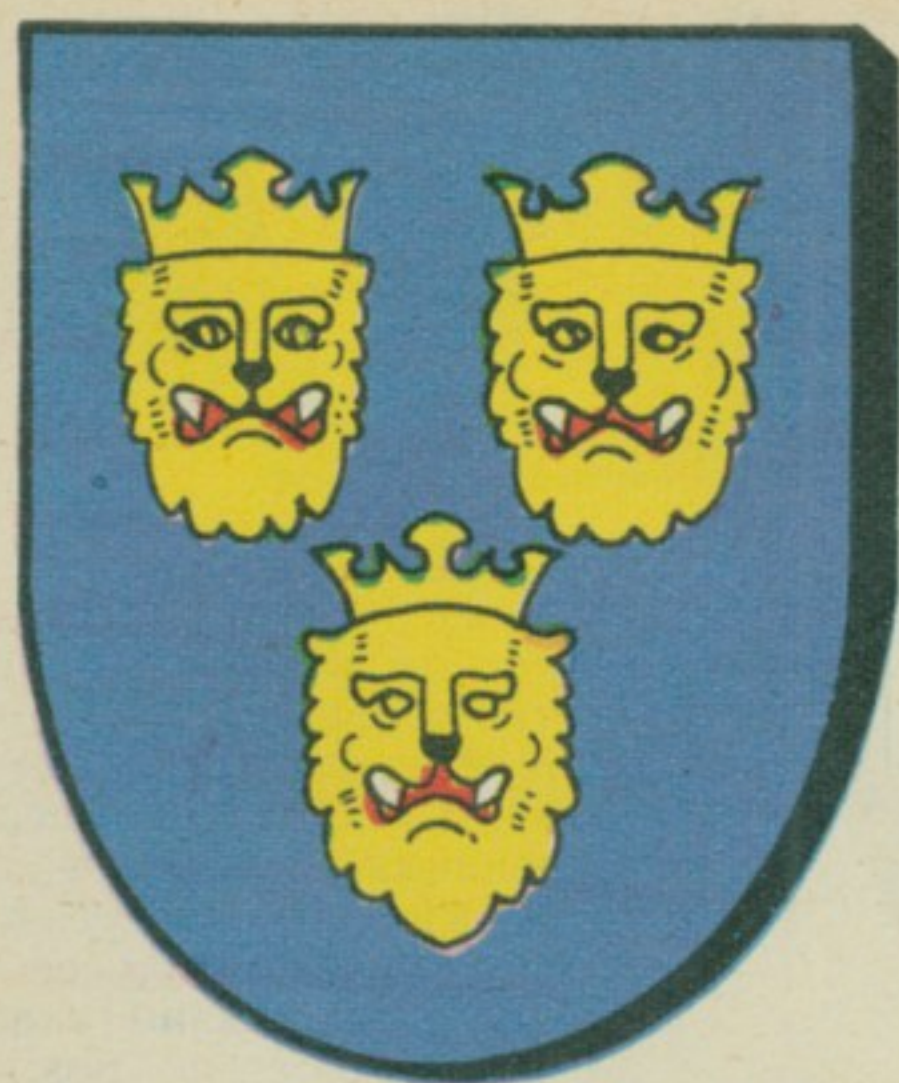
Полиција је ухватила Маданлала, остали су успели да нестану у гужви. Од тога дана стража пред палатом Бирла утростручена је. Читава Индија се ускомешала, народ је био огорчен. Завереници су се притајили мада су знали да их Маданлал неће одати.

Не кајем се!

Десет дана касније, 30. јануара 1948. око 16.30 часо-

— Морамо да предузмемо крајње мере!..

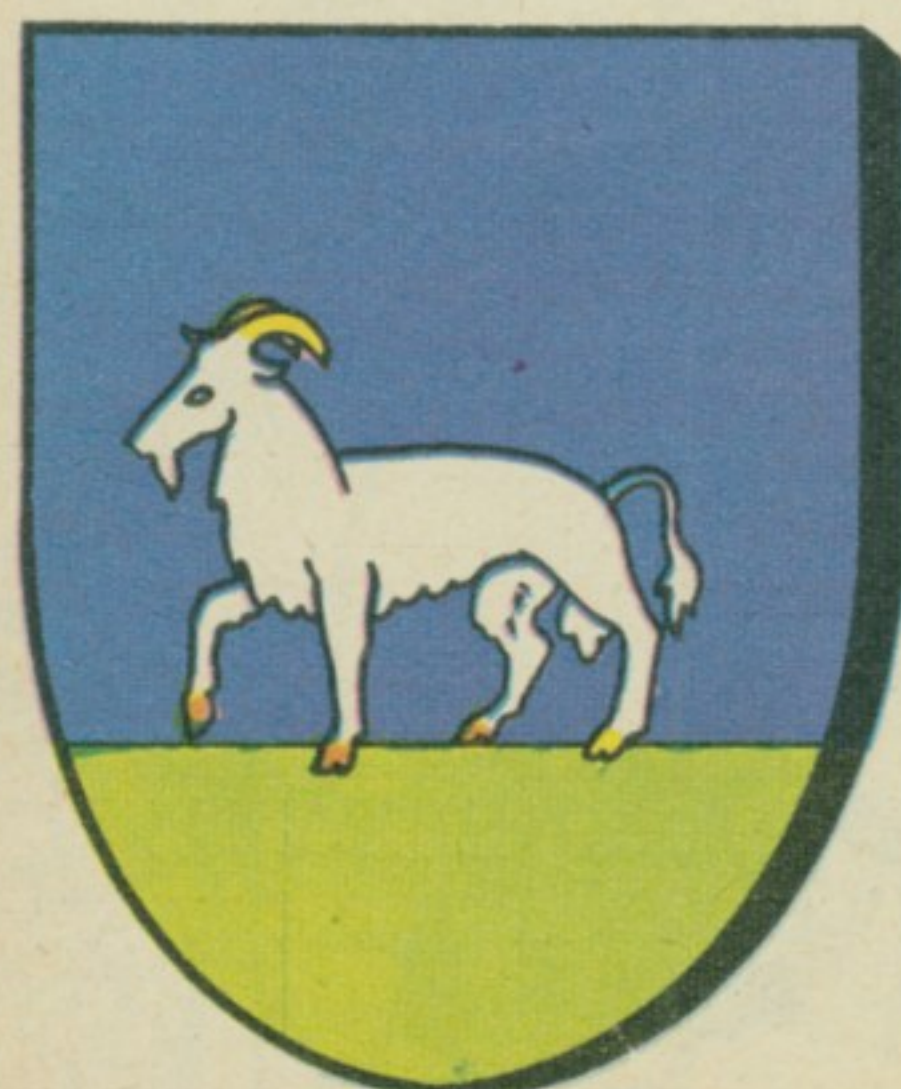
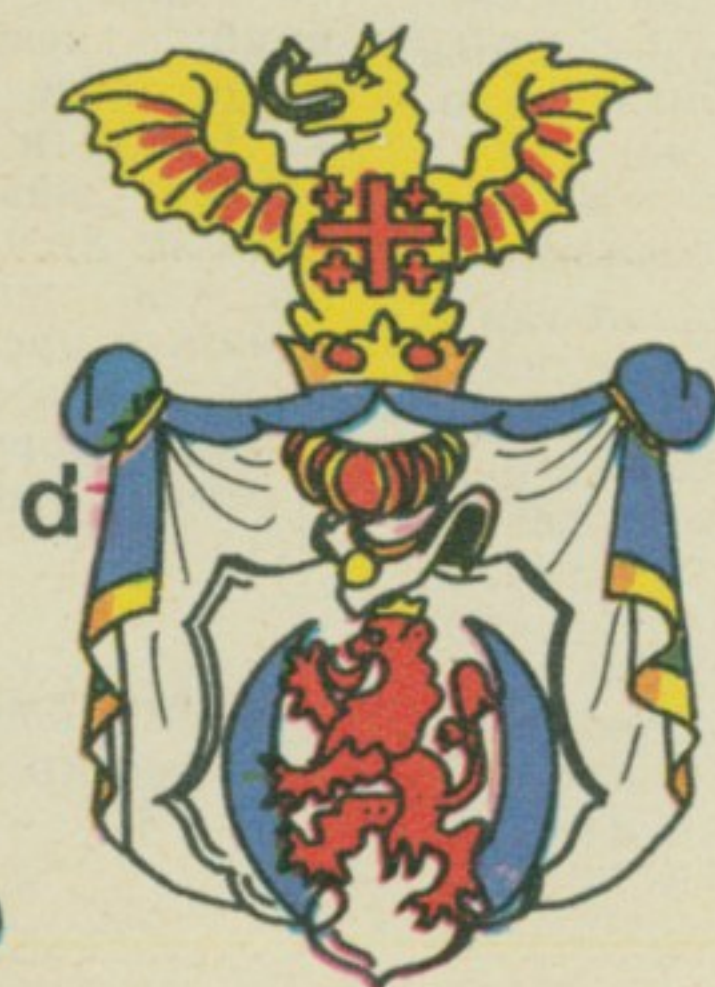
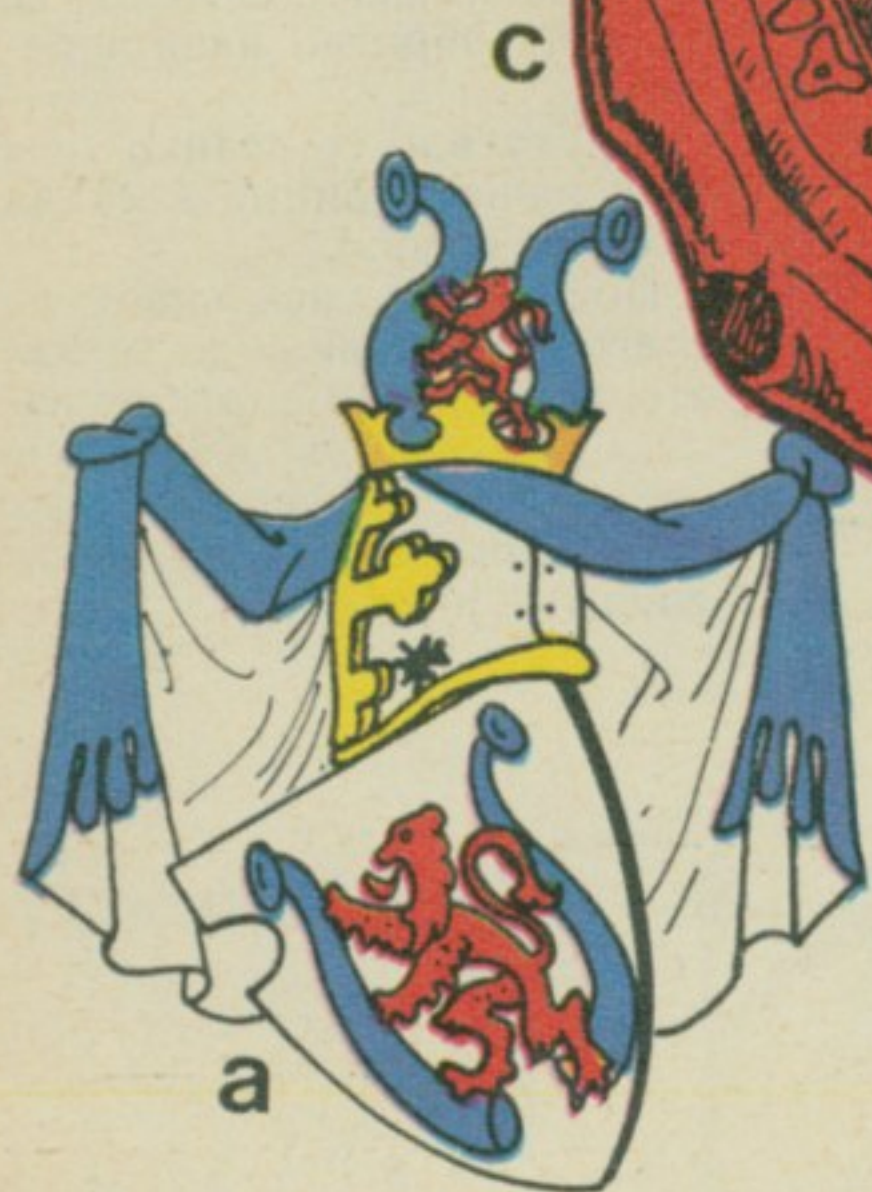

ДАЛМАЦИЈА

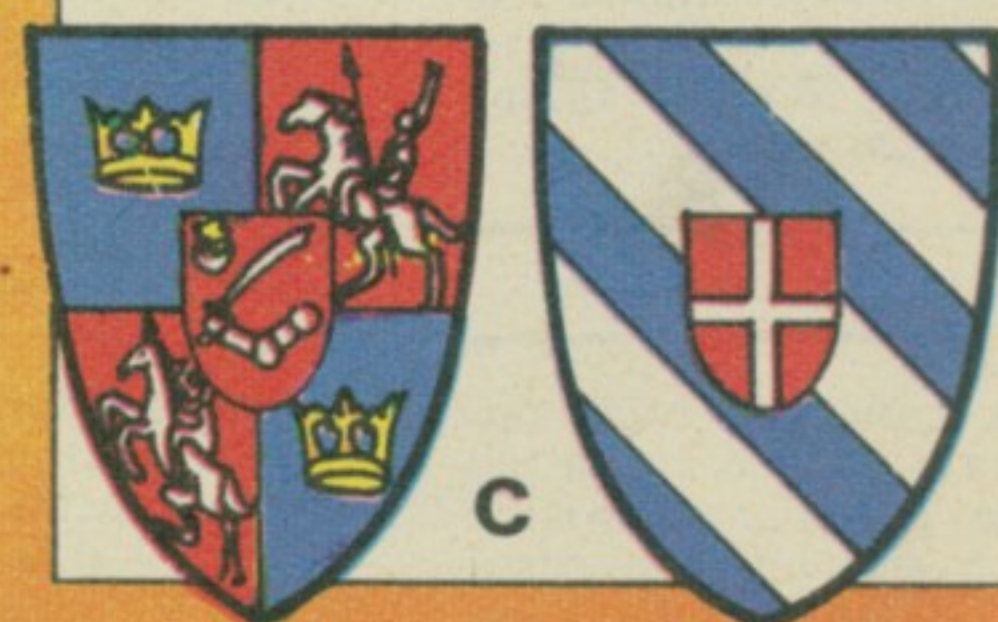
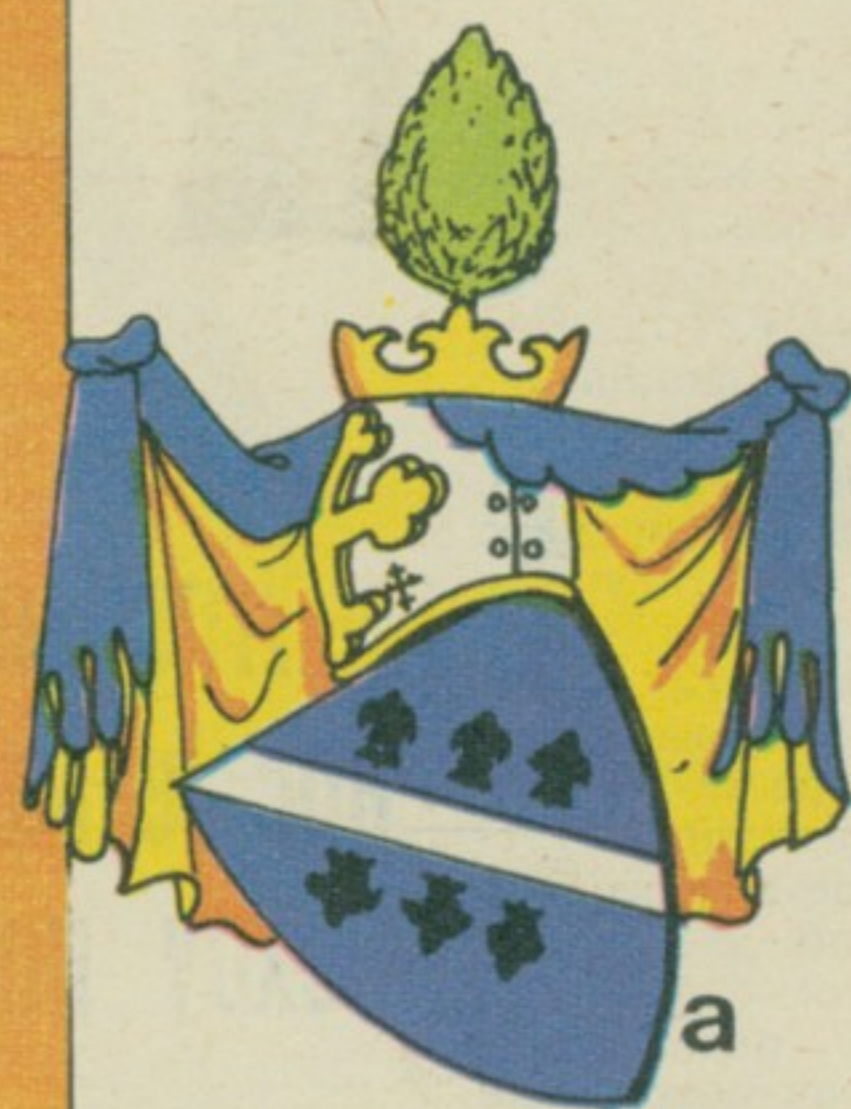
ГРБОВИ

НАШИХ ЛИЧНОСТИ И КРАЈЕВА

БРАНКОВИЋИ

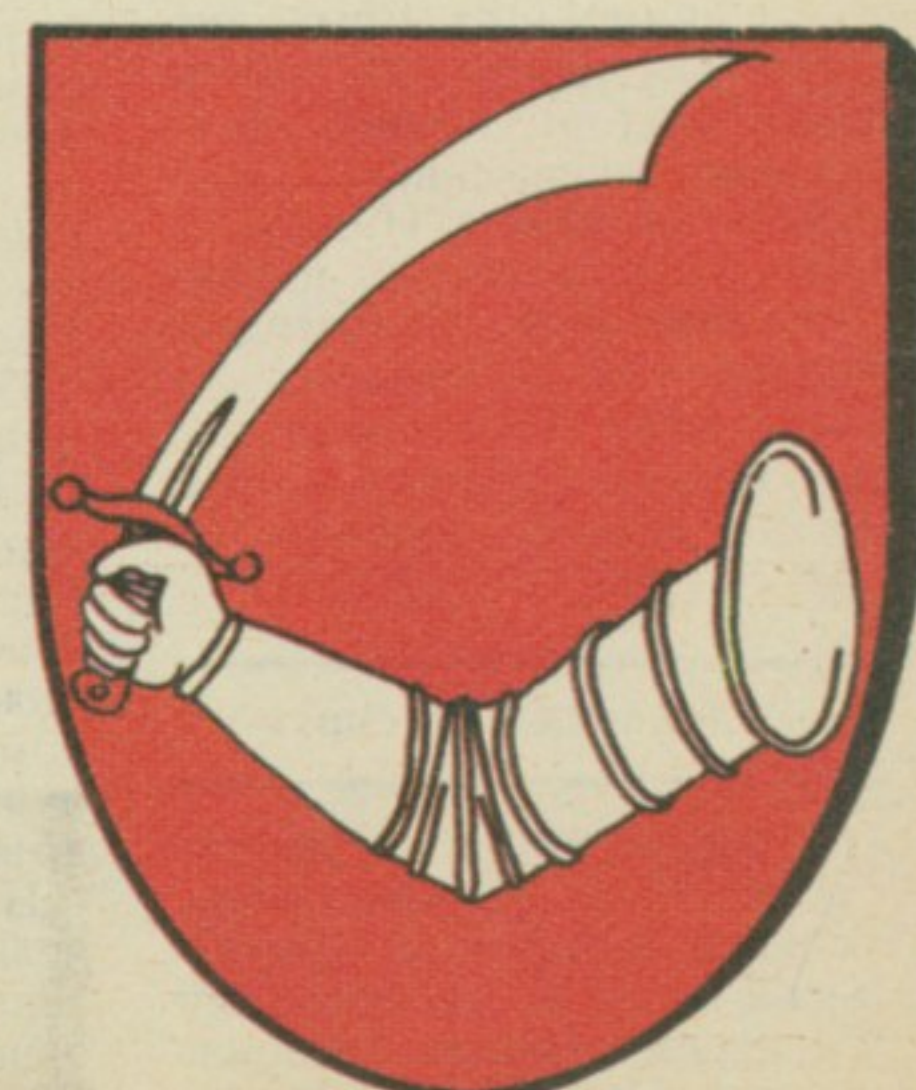
ИСТРА

БОСАНСКИ

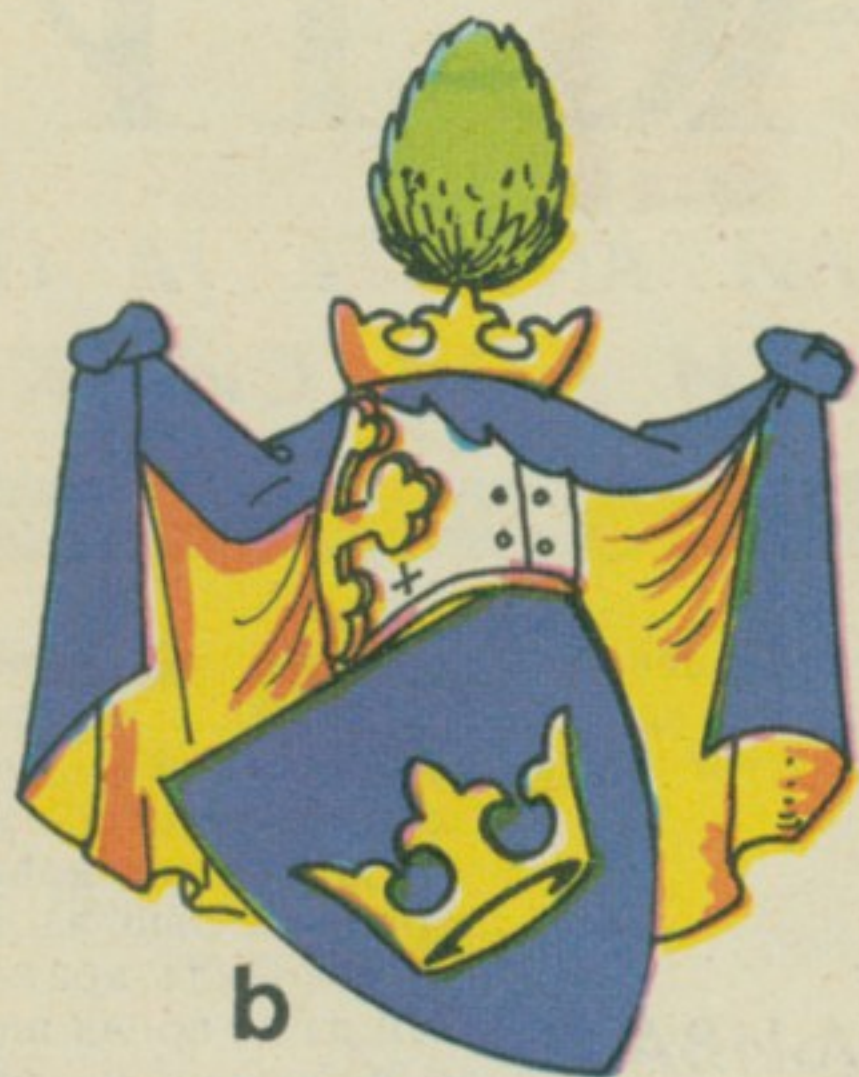
ГРБ ДРАШКОВИЋА, великашке породице из које потичу четири хрватска бана. Јанко Драшковић (1770—1856) био је велики идеолог илиризма.

РАМА

БРАНКОВИЋИ — Ова последња династија средњовековне Србије потиче од војводе Младена, из доба владавине Стефана Дечанског. Верује се да су они споредна грана Немањића, потомци Немањиног сина Вукана. **а)** Фигура лава јавља се као грб Бранковића на новцу Вука Бранковића 1387. године. Према грбовнику дон Педра Охмучевића на овом грбу Бранковића, на шлему, може бити и златан змај. **б)** Плави рогови су се први пут појавили на грбу деспота Стефана Лазаревића, сина и наследника кнеза Лазара. Овај грб висио је над капијом његове резиденције у Констанци, у Румунији, где је 1415. пратио немачког цара Сигисмунда на концил који је судио чешком реформатору Јану Хусу. **с)** Печат деспота Лазара Бранковића. **д)** Грб деспота Вука Бранковића, званог Змај Огњени Вук, **е)** Грб грофа Ђорђа Бранковића (1645—1711), писца прве историје Срба и вође Срба у Угарској.

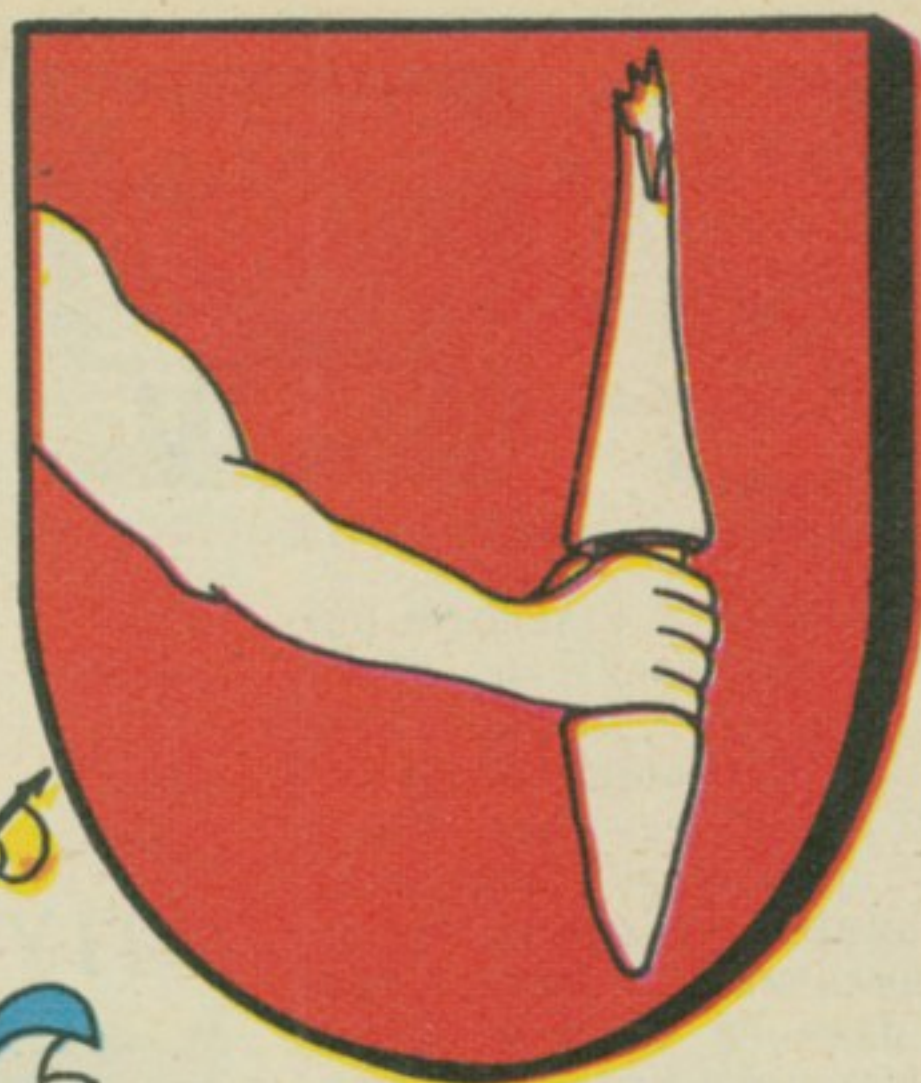
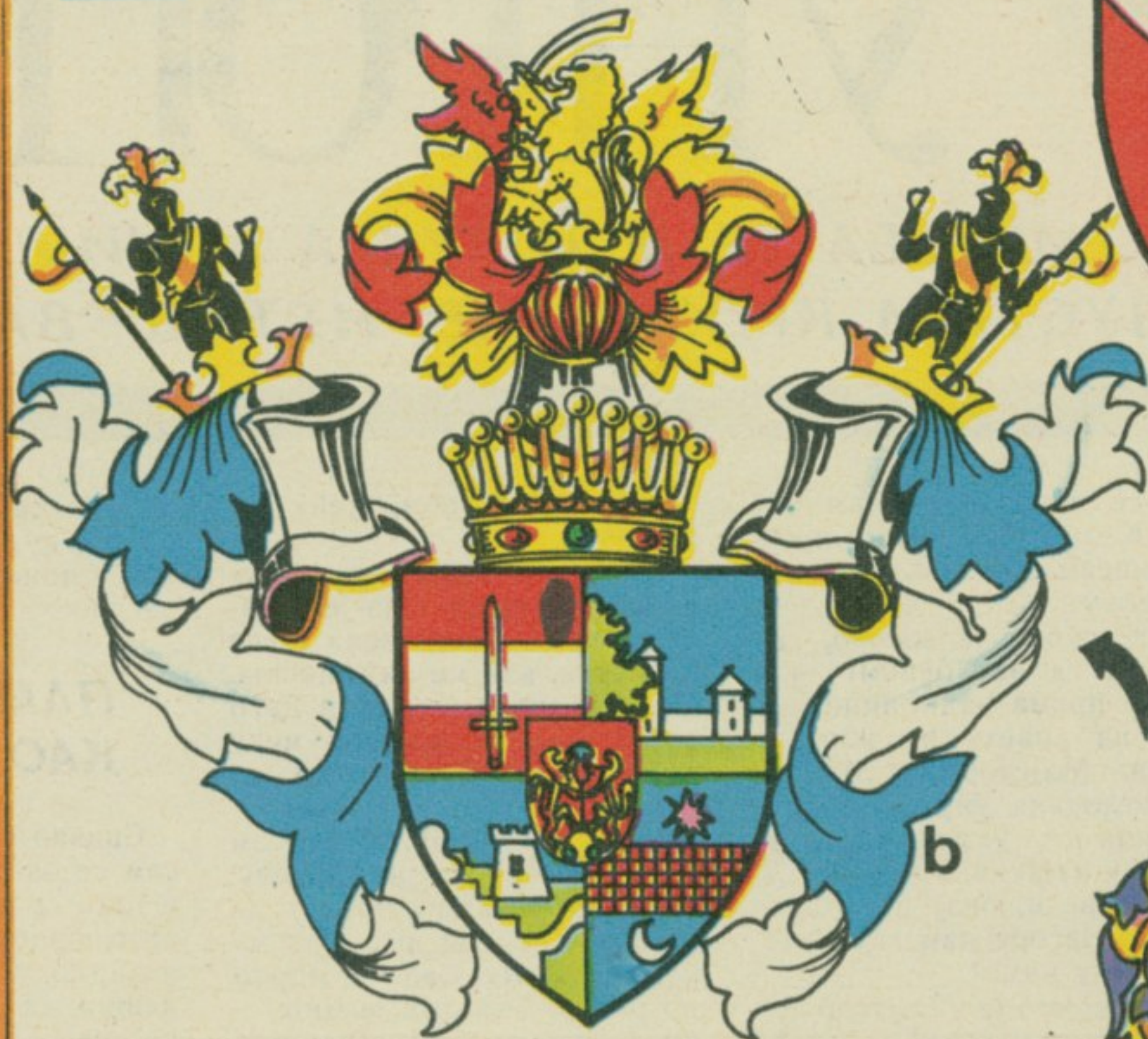
ГРБОВИ

БОСАНСКИ ГРБОВИ — У Босни је било више типова краљевског грба. **а)** Грб са златним криновима, као алузија на анжујску династију, јавља се код босанских краљева од краља Твртка I до Степана Остојића. **б)** Грб са златном круном носе краљеви после краља Стјепана Остојића. **с)** Грбови са гробнице Катарине Косача у Риму.

2

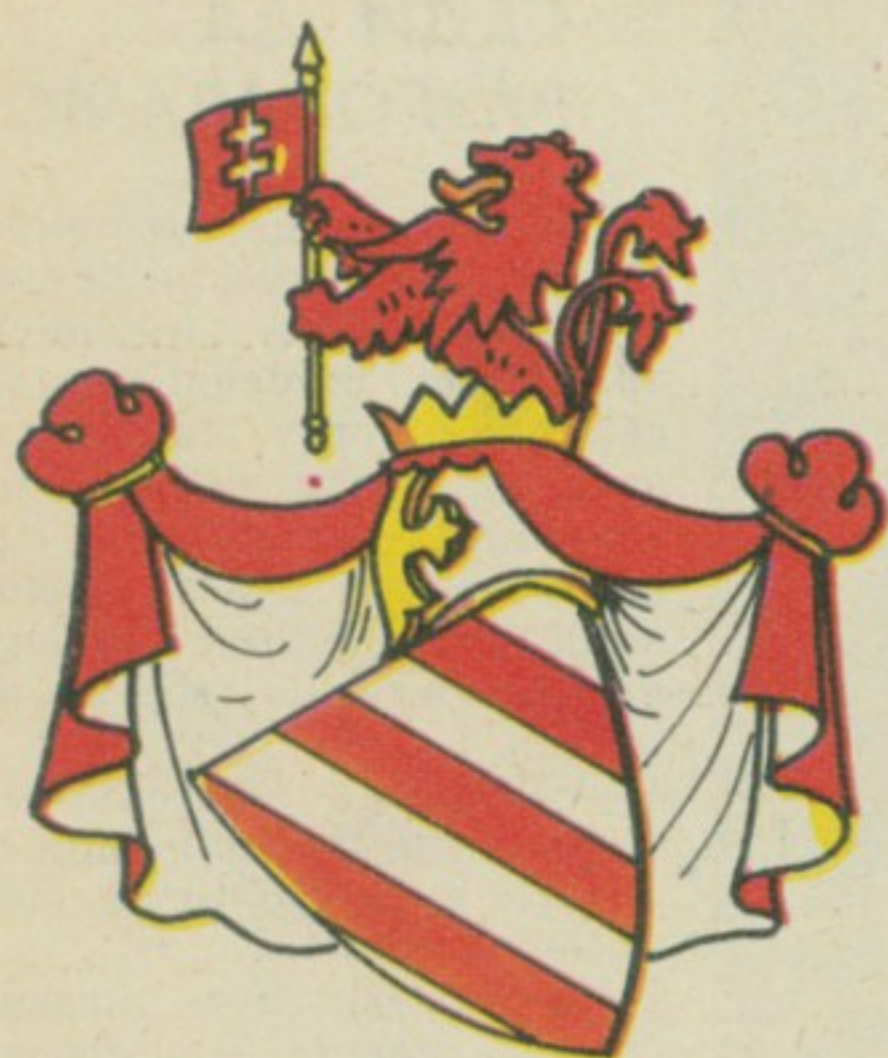
ПЛАВИ РОГОВИ СУ СЕ ПРВИ ПУТ ПОЈАВИЛИ НА ГРБУ ДЕСПОТА СТЕФАНА ЛАЗАРЕВИЋА

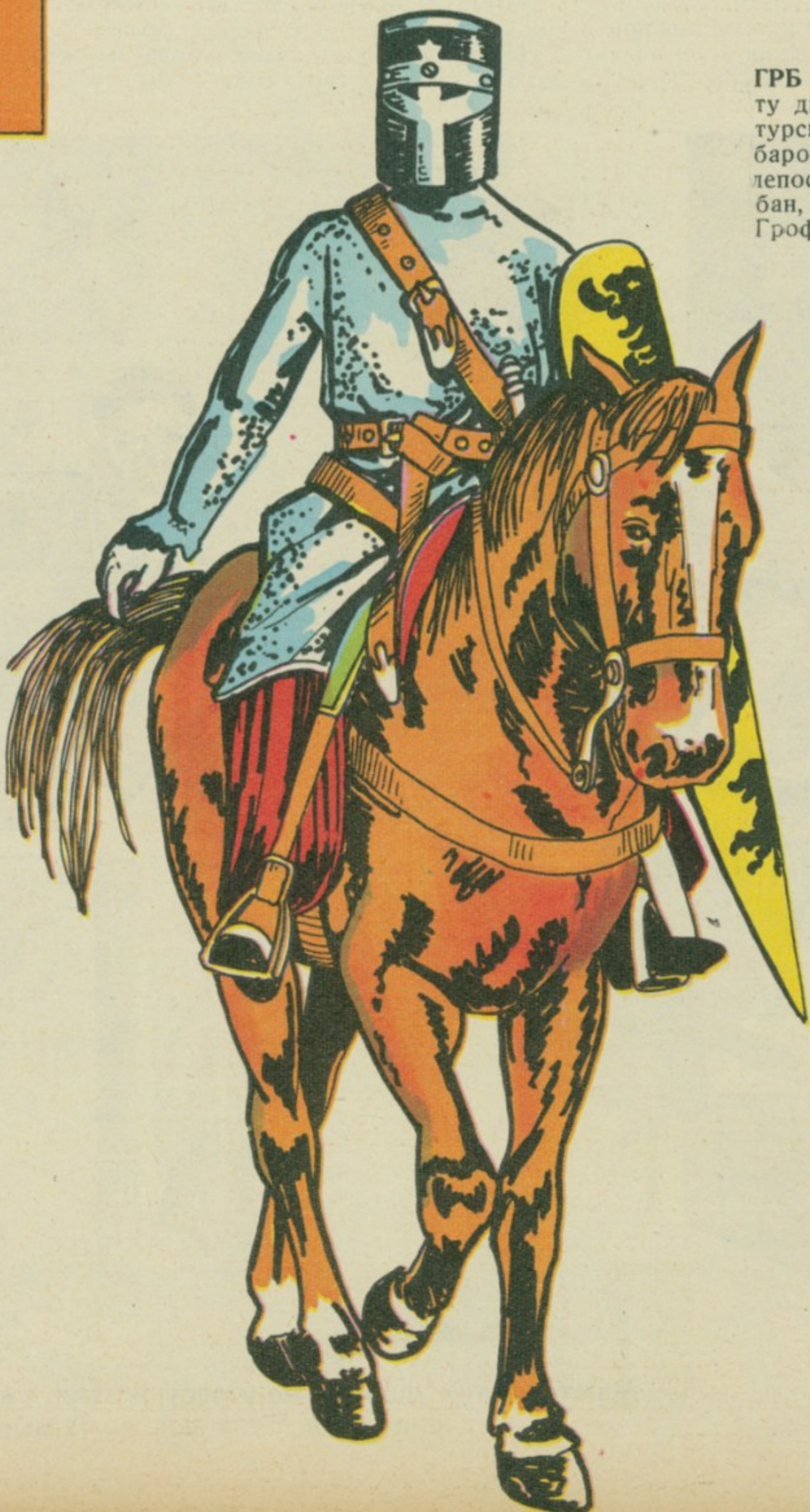
ХЕРЦЕГОВИНА

ГРБ ЈЕЛАЧИЋА, хрватских великаша, на штиту два лава који на врху мача држе одсечену турску главу (**а**). Јелачићи су били племићи и барони. Јосип Јелачић (1801—1859), крупни велепоседник и хрватско-далматинско-славонски бан, добио је нови грб (**б**) кад је постао гроф. Грофовска линија Јелачића је изумрла.

ГРБ СТЕПАНА ВУКЧИЋА КОСАЧА, херцега од Светог Саве, великог војводе и најмоћнијег феудалца средњовековне босанске државе.

ГРБ ПАВЛА БАКИЋА, последњег српског деспота у Угарској. Бакић је 1737. године постао српски деспот и исте године погинуо у боју код Ђакова

РАШКА

МАКЕДОНИЈА

НАСТАВИТЕ СЕ

**БАТИНЕ
КОЈЕ
СЕ
ПАМТЕ**

ОВАЈ НАС УПРОПАСТИ!

— МИЛЕВА ТЕ ЈЕ И ТУКЛА И НИЈЕ, АЛИ АКО ТЕ ЈА ПРОПУСТИМ КРОЗ ШАКЕ, НЕЋЕШ ВАЉАТИ ДОК СИ ЖИВ!

Рођен сам у лепој и богатој банатској вароши Јаши Томићу године 1928. У својој петој години остао сам без оца и мајка је морала да ради по имућнијим кућама да би отхранила мене и млађег брата. Једнога дана и нашим мукама дође крај — ондашња општина одлучила је да нас смести у сиротињски дом. Мене су одвели у „Крађорђев дом“ у Рачи Крагујевачкој, а брату се од тада изгубио сваки траг.

ГАР И ПЕПЕО

У дому сам завршио пет разреда и 1940. године отишао на ужарски занат. Доделин сам мајстору Петку Стојковићу из Пожаревца. Тамо сам се трудио да будем добар и послушан, поготово због мајсторице Милеве која је била веома строга. Али, дружећи се с осталим шегртима из вароши научио сам да пушим. Пушио сам крадом, а дуван сам узимао из мајсторове дуванкесе када би он зачас изишао из радионице.

Једнога петка, то је у Пожаревцу пазарни дан, мајстор је отпутовао да набави кудељу, а мајсторица је седела у дућану. Сигуран да ме нико неће изненадити ушао сам у радионицу, замотао цигарету и креснуо шибицу од себе. Шибица се запалила и — одлетела право у кудељу! Како кудеља горела као барут, пламен је за трен ока захватио читаву радионицу.

Мени је тада било непуних четрнаест година и страшно сам се уплашио видевши пламен, па сам без размишљања побегао. Када сам се после извесног времена вратио од кудеље ни трага ни гласа, само гар и пепео. Сва срећа што је радионица била од бетона и челика, па није и она изгорела. Угледавши шта сам урадио, а до бро знајући каква је мајсторица, нисам смео да је сачекам и изиђем јој пред очи.

Једино сигурно место где сам се могао склонити био је висок орах покрај тарабе испред куће. Брзо сам се попео на дрво и видео да одатле имам одличан преглед целе улице и плаца. Сместио сам се у ракле и стао чекати.

КУКУ НАМА!

Око три сата после подне спазих да долазе мајстор и мајсторица. Мајстор је био весео, вероватно је добро парарио кудељу. Када су стигли кући, мајсторица је на плехани тањир ставила мало сира, један парадајз и комад проје, изишла на врата и викнула:

— Андро, хајде да ручаш!

Ја се, наравно, нисам јавио. Када јој се ни по други пут нисам одазвао, рекла је мајстору:

— Сигурно је заспао, идем да га избубецам! — и пошла према радионици.

Ја на дрвету ни жив ни мртав. Мајсторица Милева је погледала унутра, запрепастила се, ухватила се за главу и зајаукала:

— Човече, овај нас упропасти! Изгоре нам сву кудељу! Куку нама!

Прискочио је и мајстор псујући и проклињући. Срећа моја што сам био на дрвету, сигурно би ме у оном моменту растргли. Када су се мало примирили и повратили, мајсторица пође по авлији дозивајући ме:

— Андро, дођи, нећу ти ништа!

Нисам се одазивао знајући шта ме чека. Она је и даље звала и завиривала у сваки кутак, али ме није нашла. Онда је ушла у кућу и дуго се ни она ни мајстор нису појављивали, вероватно су ручали.

Пала је и ноћ, а ја сам још увек чукао на дрвету. Мајстор је имао обичај да ме сваке вечери шаље да му купим ракију. Сада је морао по ракију сам док је мајсторица Милева и даље неуморно претраживала двориште стално дозивајући.

Најзад су обоје легли и, како сам веровао, заспали. Тада сам сишао с дрвета и тихо се увукао у своју соби-

цу. Ту сам затекао вечеру, одмах је смазао, завукао се под поњаве и истог часа заспао.

ПЛАВ КАО ШЉИВА

Спавао сам као заклан јер сам се на дрвету сав укочио и тако се догодило да се мајстор пробудио пре мене и завирио у моју собицу. Видевши да још спавам навучао је спољну резу и накашљао се. То ме је пробудило, скочио сам као опарен, сетно се свега и навалио да бежим. Али — врата су била закључана. Није се имало куд!

Нисам дуго чекао. Убрзо се појавила мајсторица Милева носећи у руци уже са кога се цедила вода. Вероватно је целе ноћи било потопљено баш за мене. Када је отворила врата, покушао сам да се поред ње провучем и побегнем, но она је била бржа, зграбила ме је за руку и задржала.

Онда је почела бесомучно да ме туче. Дебело уже само ми се лепило по голим рукама, ногама, глави. Тукла ме је не гледајући где удара. Успео сам да се ишчупам и побегнем у радионицу тек када је њој понестало снаге. Мало касније случајно сам се погледао у калфино огледало — био сам плав као шљива!

СЕДИ ДА РАЗГОВАРАМО!

Тога дана био сам миран као бубица. Нико ми се није обраћао, ни са ким нисам проговорио ни реч. Сутрадан сам први пут у животу позван да ручам за њиховим столом. Седео сам као на иглама и чим сам на брзину појео што је било, кренуо напоље. Али, мајстор ме заустави.

— Седи да разговарамо! — рече ми. — Ти пушиш?
— Не пушим, мајстор-Петко!

Мајстор ме само погледа: — Милева те је и тукла и није, али ако те ја пропустим кроз шаке, нећеш ваљати док си жив!

Није било друге и ја му лепо признах да пушим. Мајстор се мало замисли, па рече:

— Пошто већ пушиш, од данас ћеш од мене добијати паклицу зетског дувана и папирић на два дана. И кад хоћеш да пушиш, изиђи напоље из радионице да ми не правиш штету!

— И заиста, од онда сам редовно добијао дувана и папира, али никада нисам запалио ни пред газдом, ни пред његовом женом.

После ослобођења обилазио сам понекад мајстор-Петка и мајсторица ми је, уз кафе и чашицу, увек пребацивала:

— Дobar си био, Андро, само што нам кудељу запали!

Андраш Шинка, рудар
IV реон 19341 Грљан

Хонорар: 250 н. д.

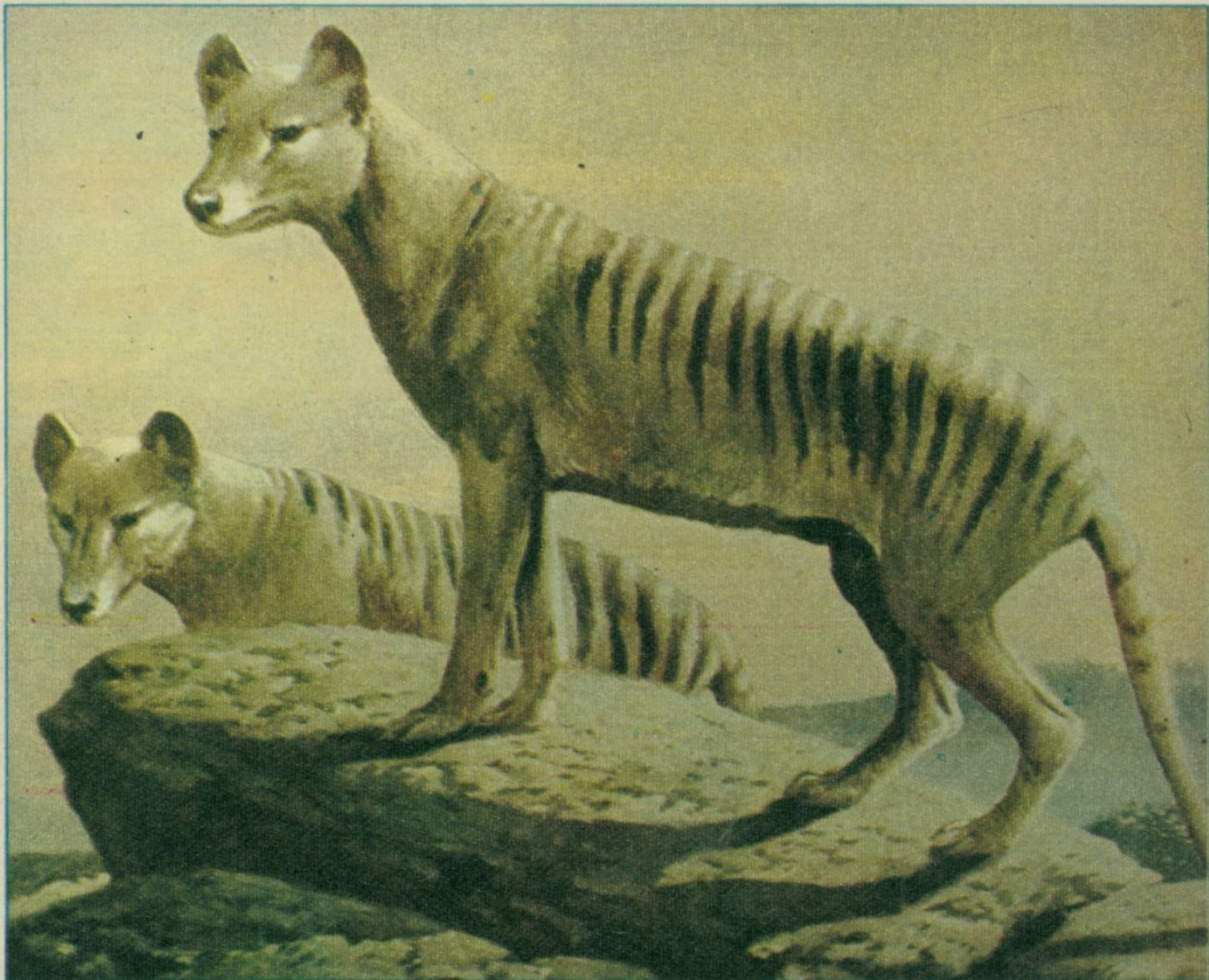
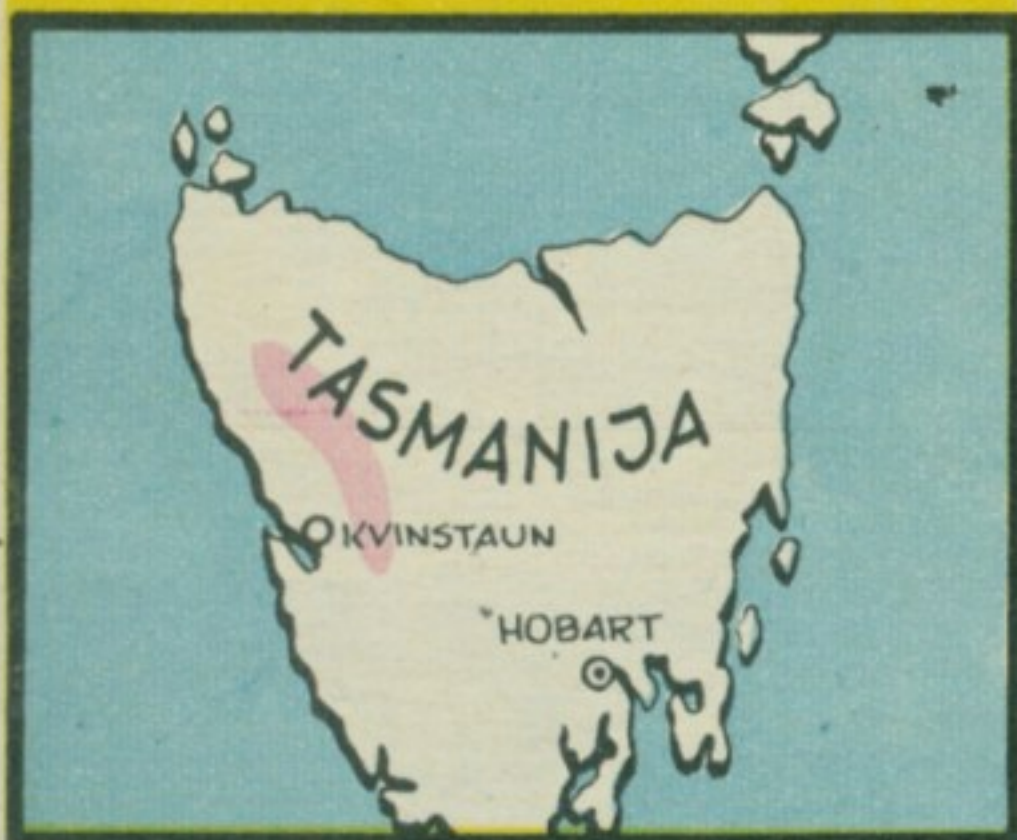

Мајсторица је ушла у моју собу носећи уже са кога се цедила вода. Била је бржа од мене!

ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ НЕСТАЈУ

За последње две хиљаде година изумрло је око сто различитих врста сисара. Сада изумире једна врста сисара годишње. Научници сматрају да таква судбина чека још око 250 до 300 врста. Представљамо вам најугроженије.

ТАСМАНИЈСКИ ВУК је највећи познати живи торбар-месождер. Веома много личи на обичног вука, кратких је ушију и реп му је при врху сужен као у пса. Боја му је загасито мркосива, са нешто светлијом длаком на њушци и врату. Од врата све до задњих ногу пружа се неколико црних пруга лучно повијених према корену репа. У планинама Тасманије задржао се мањи број ових вукова-торбара. Живот проведу као и обични вуци у паровима или удружени у мање чопоре. Крећу се ноћу док дан проведу у јазбини. Тасманијски вук може да разјапи чељуст до 180 сантиметара а има најопасније зубе од свих копнених сисара. Млади се рађају слепи и голи, сами налазе пут до плитке и уназад забачене торбе која се налази на трбуху њихове мајке.

ПЕГАВА ДАЗИУРА или аустралијска мачка такође припада роду торбара-месождера. Није већа од мачке, тело и удови су јој покривени неправилним и различито обликованим светлијим пегам. Дуг и при врху сужен реп је једнобојан, светлије длаке при корену а тамније при врху. Пегави дасиури је неустрашива животиња која дан проводи спавајући у јазбини а ноћу убијајући све што може савладати. Има развијену торбу и у њој шест брадавица. Женка може да донесе на свет и 24 младунчета одједном али их у животу остане највише шест. Дасиура је некад насељавала читаву Аустралију и Тасманију али данас је скоро сасвим истребљена.

ВЛАДАРИ ПОМРАЧЕНОГ УМА

ПРИЈЕМ

На свој петнаести рођендан године 1860. принц Лудвиг од Баварске, старији син краља Максимилијана II, добио је дозволу да у пратњи ађутанта посети Минхенску оперу. Те вечери на програму је била опера генијалног музичара Рихарда Вагнера „Лоенгрин“.

То је прича о витезу-лудовици који спасава невини и представља отеловљење божанске правде и херојског витештва. Он плыви Рајном у златном чуну у који је упрегнут бели лабуд. Вагнер је својом музиком стару легенду претворио у снажну драму која оставља утисак на сваког ко је имао прилике да је чује и види.

ВИТЕЗ ИЗ ЈЕЗЕРА

Утисак који је „Лоенгрин“ оставио на младог Лудвига био је, међутим, кобан. Читаву ту ноћ принц је провео у грозници. Музика је одјекивала његовом маштом, његов свет постао је свет Лоенгрин, настањен лабудима и херојима, а стварност пука опсена. Неколико дана касније краљу је дозволио да се повуче у замак Хоеншвангау да би се одморио.

Хоеншвангау, у преводу Горња Лабудија, прекрасно је место, као створено за сањаре. Дворац је сграђен у клисури обраслој столетним боровима, на стени са које пуца поглед на мало алпско језеро. Легенда каже да је једног давног дана из језера изронио, привучен крицима лабуда, витез у белом оклопу и спасао девојку својих снова.

Лабудови су уопште били опсесија лозе Вителсбаха из које је потицао принц Лудвиг. Сви они веровали су у светост ове птице која је постала њихов симбол. Требало је сасвим мало, па да Лудвиг повеже Лоенгрин са митом о лабуду своје породице.

Међу владајућим династијама у историји нису били ретки случајеви наследног лудила. Међутим, судбина као да се посебно окомила на Вителсбахе, баварске војводе и краљеве. Њихово лудило било је на неки начин „херојског карактера“, имао је у себи нечег уметничког.

У XIV веку ова лоза дала је Немачкој једног цара. Његов унук Алберт био је заслужан за развој ренесансне уметности у Немачкој. Војвода Фердинанд бавио се књижевношћу, музиком и сликарством. Карл-Теодор је помагао Шилера

и основао Минхенску оперу. И ниједан од њих није био сасвим нормалан. Али, требало је сачекати владавину Лудвига II, па да наследи породично лудило плане из све снаге.

КОНЦЕРТ ЗА ПРАЗНУ САЛУ

Најзад је дошао и тај дан. Марта 1864. умро је краљ Максимилијан II, а на престо је сео млади принц, сада краљ Лудвиг II. Један од његових првих потеза био је да у Минхен позове Рихарда Вагнера, свог најдражег пријатеља и идола. За Лудвига II опера није била уметничко дело већ права и једина стварност од које нису могли да га отргну ни ратови, ни владарске дужности, ни политика.

Једне ноћи Лудвиг II приредио је на језеру испод дворца Хоеншвангау величанствену свечаност на којој су позване најугледније личности Баварске. Тачно у поноћ букнули су ватромети и ракете. Уз звуке оркестра и пуцање топова на језеру се појавио златан чун који су вукли лабудови, а у њему витез у сребрном оклопу. На безгранично запрепашћење гостију испоставило се да је то сам краљ који је снажним тенором запевао велику арију Лоенгрин.

Забринути министри могли су само да констатују да се крајево стање погоршало. О томе да се нешто предузме није могло бити ни говора. Наследно право на престо било је на краљевој страни, тим пре што се његов млађи брат принц Отон налазио затворен у једном удаљеном дворцу као неизлечив и опасан душевни болесник.

Владарске дужности краљ обавља као од беде, има скандалозан обичај да при званичним посетама страних владара једноставно не стане и појави се тек када је увређени гост већ далеко. Али зато сваке ноћи у великом дворском позоришту оперски ансамбл изводи Вагнерова дела само за једног слушаоца. У ствари, сала је празна, али уметници знају да их краљ сакривен иза неке завесе пажљиво слуша и сањари.

РАСКИНУТА ВЕРИДБА

Ређају се нова велика Вагнерова дела из витешке историје и легенде: „Танхојзер“, „Нирибершки мајстори певачи“, „Тристан и И-

золда“, а требало је наћи погодну зграду за премијеру грандиозне тетралогije „Прстен Нибелунга“. Краљ је затражио зајам од банкара Ротшилда за градњу нове Опере. Ротшилд га је одбио. Обратио се Парламенту, посланици су га одбили. Најзад се понудио град Бајројт и Вагнерова опера подигнута је у њему. Док краљ решава оперске проблеме, у Немачкој се догађају судбоносне ствари. Пруска, на челу с канцеларом Бизмарком, постаје главна сила, а њен краљ цар читаве уједињене Немачке. Баварци осуђују неспособност Лудвига II који је дозволио да до овога дође, виртембершки краљ и принц Наполеон III изјављују да је он недостојан да влада.

Читава Европа зуцка да се с баварским краљем „нешто чудно догађа“. Он сам слабо хаје за те приче, раскида, без икаквог разлога, веридбу са сестром аустријске царице Софијом, што изазива незапамћен скандал, и све више времена проводи по повученим замковима, нарочито Бергу где има ог-

ромну збирку краљевских портрета, лутака из читавог света и оловних војника.

Код свих чланова лозе Вителсбаха постојала је урођена страст за грађењем. Код Лудвига II то је права манија. У близини Хоеншвангауа, на једној високој стени, стајали су остаци старе куле господара Шванштајна. Баш на том чаробном месту одлучио је краљ да подигне замак својих снова, дворац витеза Лоенгрин.

КРАЉ ЖИВИ САМО НОЋУ

Тако је настао Нојшванштајн, фантастичан замак као из бајке који израста из мрачне баварске шуме. Његова унутрашњост прави је музеј вагнеријанске митологије. Ту је „Танхојзерова сала“ замишљена као дугачка дворана, раскошна викиншка „Зигфридова сала“, „Сала Парсифала“ с округлим столом краља Артура, престога двора-

на са троном од злата и сто нове кости, и многе друге.

Краљева посета Француској донела је нову напаст. Њега је толико фасцинирао Версај да је одмах одлучио да и у Баварској подигне сличан дворац. И опет је одабрао место на језеру, на острву усред Химсеа. Резултат је био замак Херенхимзе, верна копија Версаја, и у њему чувена версајска „Галерија огледала“, раскошни ружичасти, плави, сини, љубичасти салони.

Краљ је живео још само ноћу. Дневна светлост му је сметала, а при светлости свећа, на златном престолу украшеном огромним пау-

Ужаснута посматрала је како млади краљ, целе ноћи, у празној дворани, игра с давно умрлим дамама

ЗА РТВЕ

Баварски краљ Лудвиг II обавестио је све своје ministre да су смењени. У новој влади налазиће се његов берберин, кувар, собар, келнер и још неколико особа достојних поверења.

Баварски краљ
Лудвиг II

Нојшванштајну. Њему је поверена незахвална дужност да краља некако приволи да пође у замак Берг одакле више не би изишао. Али, и краљ је имао својих присталица које су га о свему обавестили. Доктор Гуден налази на забарикадиран дворцу. Краљ је успео да узбуни сељаке из околине, да мобилише цивилну стражу и територијалне јединице.

Тек после два дана доктор успева да помоћу лудакства, у пратњи три болничара, буде примљен код владара. Лудвиг II очајан је због „издаје“ и жели да умре. Тражи од лекара отров, но овај се изговара да у двору отрова нема. Краљ онда предлаже да се баца са највише куле, али га послуга обавештава да нема кључа. Најзад, када је све припремљено, краљу јављају да је кључ нађен. Лудвиг без оклевања хита у кулу — право у клопку! Тамо га хватају болничари и одводе у Берг.

Два дана касније Лудвиг II добио је дозволу да се прошета по парку замка. Сипила је киша и ноћ се спустила готово изненада потпомогнута измаглицом. Доктор Гуден који је ишао иза краља одједном је приметио како Лудвиг трчи право према језеру Штарнберг скривеном испод тамних борова. Чуо је плусак воде, потрчао и угледао краља како се дави. Без размишљања скочио је у јеzero да га спасе.

После неколико минута пристигли су и Гуденови пратиоци с бакљама. На обали нису нашли никога и тек после више сати трагања из језера су извучени лешеве доктора Гудена и краља Лудвига II. Тако се Баварска ослободила болесног владара.

Но, и поред своје опасне душевне болести Лудвиг II био је један од најомиљенијих немачких краљева. Он се, занет својим фиксидејама, ни у шта није мешао, никога није дирао, па га је народ држао за романтичног трагичног витеза кога зли министри желе да смакну. Чак се дуго веровало да је убијен по налогу принца регента, свога стрица, који је жарко желео да седне на престо.

Тако се родила легенда, жива још и данас. Ноћу, кад је пун Месец, вели легенда, у шумама Баварске чује се звук прапораца. У снегом завејаним кланцима може се тада видети запрега са четири белца. У саоницама, умотан у крзнени огртач, седи млад човек чије очи сијају као жеравице. Сељаци кажу да је то немирни дух Лудвига II, „краља месечине“.

Д. А.

застрт персијским теписима. Овде се Лудвиг II повлачио проводећи дане у усамљености док је невидљива музика пратила његове снове.

У шуми је начињена мала ковачница. Са огромног храста који пробија њен кров висе велики мач тевтонских хероја. Унутрашњост је „украшена“ старим бодожима, мачевима, сребрним трубама, лобањама и костимима. То је, у ствари, декор за I чин Вагнерових „Валкира“.

Између два стеновита врха направљен је краљев радни кабинет. Занет величанственим видом који се

из њега пружа Лудвиг је себе замишљао као краља виленжака и уживао у срећи Бавараца што имају натприродног владара.

ТРЕБА НЕШТО УЧИНТИ!

Што се тиче Бавараца, они су били далеко од одушевљења. Министрима се дизала коса на глави од тих скровитих подземних места, а озбиљна забринутост за-

владала је када се пронео глас о стравичној свечаности у замку Херенхимзе.

Лудвиг II приредио је пријем — за мртве! За своје претке и рођаке који су страдали насилном смрћу. Почасни гост била је француска краљица Марија Антоанета, погубљена још 1793. Ужаснута послуга посматрала је како краљ целе ноћи са неким разговором у потпуно празној дворани или игра са давно преминулим дамама.

Министри су заташкали и овај испад. Имати краља који се не меша у политику било је веома угодно. Али, овако „маштовит“ краљ захтевао је за своја фантастична дела све више и више новца. Године 1884. тражио је, и добио, од Парламента седам и по милиона марака. Две године касније тражио је још шест милиона. Овога пута захтев му је одбијен.

Краљ је просто пренеражен. Прети да ће абдицирати, нуди страним владарима своју државу у замену за њихову краљевину. Најзад обавештава председника владе да је одлучио да смени читаву владу и сазове нов Државни савет на челу са својим бербериним кога ће произвести у племића. Остали чланови биће његов кувар, собар, келнер и неколико људи из телесне гарде, сви достојни „високог поверења“.

У влади, разумљиво, настаје узбуна. Сви као да одједном постају свесни да је ситуација више него озбиљна и да треба нешто учинити док се није догодила несрећа. Министри доносе једногласну одлуку да се болестан краљ, у интересу државе, интернира, а на престо доведе његов стриц Луитполд као регент.

КЛОПКА У КУЛИ

Јуна 1886. краљев лекар др Гуден појављује се у

ЦРНА БРАДА и КОМАНДОСИ

ЈЕДНОГ ДАНА КРАЉЕВСКОЈ ФЛОТИ НАНЕСЕН ЈЕ СТРАШАН УДАРЦАЦ. „НЕРАЊИВИ“, БРОД СА СЛАВНОМ ПРОШЛОШКУ, ПАО ЈЕ У РУКЕ ГУСАРИМА...

СПУСТИТЕ ЦАМАЦ У МОРЕ И НЕКА ОВА БАНДА ПОШТЕЊАКОВИКА ОДНЕСЕ ТУЖНУ ВЕСТ СВОМ КРАЉУ. КАПЕТАН ОСТАЈЕ МОЈ ЗАРОВАЊЕНИК!

МОЖЕ ЛИ ДА ПОЧНЕ ПЛАЧИКА!?

ПЛАЧКАЈ, НОСОЊО, ДО МИЛЕ ВОЈЕ, САМО СКЛОНИТЕ ЗЛАТНИКЕ!

АХА, ШЕФЕ!

ЗВЕЦ!
ЗВЕЦ!
ЗВЕЦ!

„НЕРАЊИВИ“ ЈЕ ПРЕТРЕСЕН ОД ВРХА ДО ДНА...

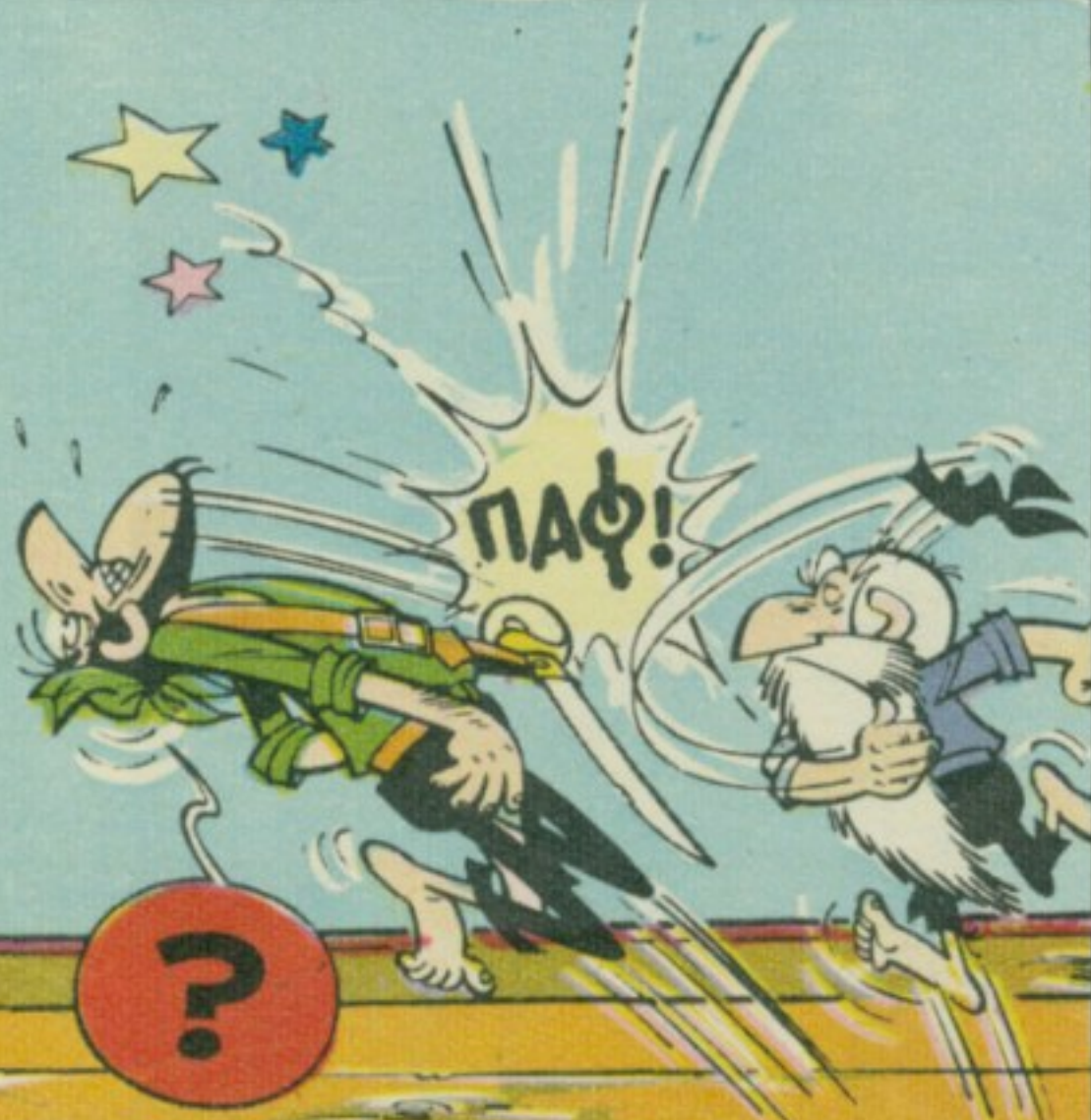
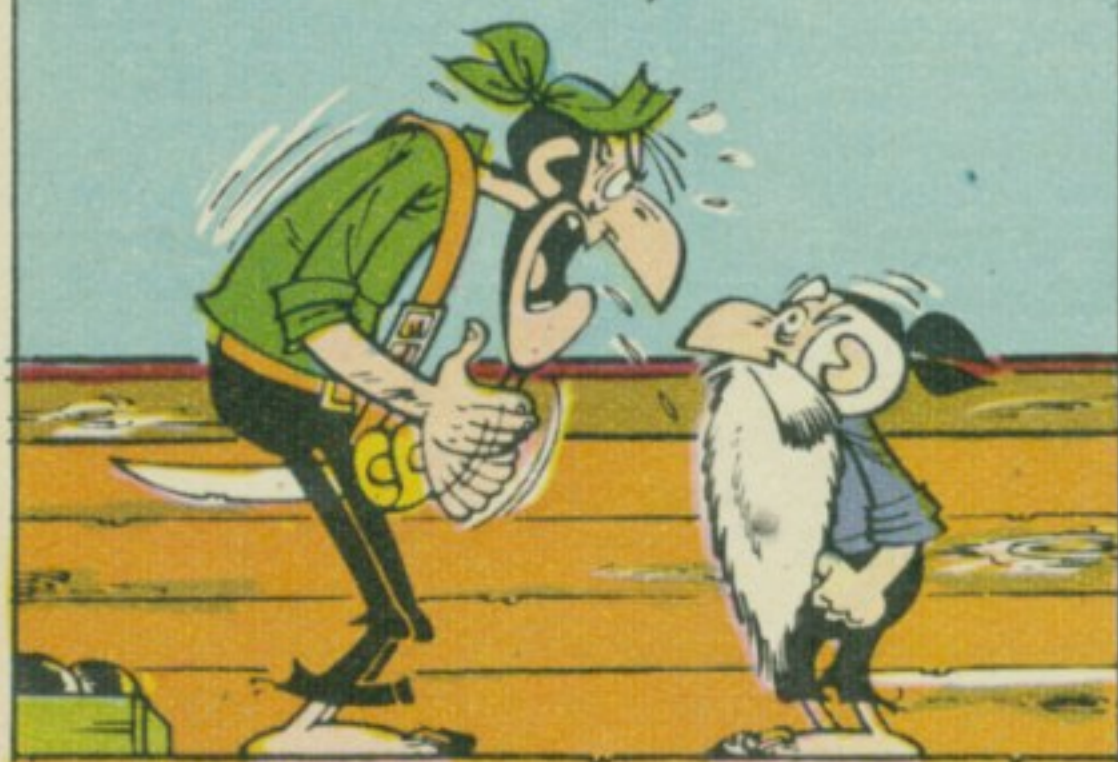
НИЈЕ ИМ БИЛО ЛОШЕ! ИМАЈУ РУМА КОЛЈКО ВОЛИШ!

ЧИМ МУ РУКЕ БУДУ СЛОБОДНЕ НОСОЊА ЋЕ ПОЧЕТИ ОПЕТ ДА ЗВЕЦКА ДУКАТИМА!

РУМА! ИМАМ ИДЕЈУ, УНУЧЕ!

БАШ СИ ИЗАБРО ТРЕНУТАК ДА МИ ГОВОРИШ О РУМУ, ДЕДИЦЕ!

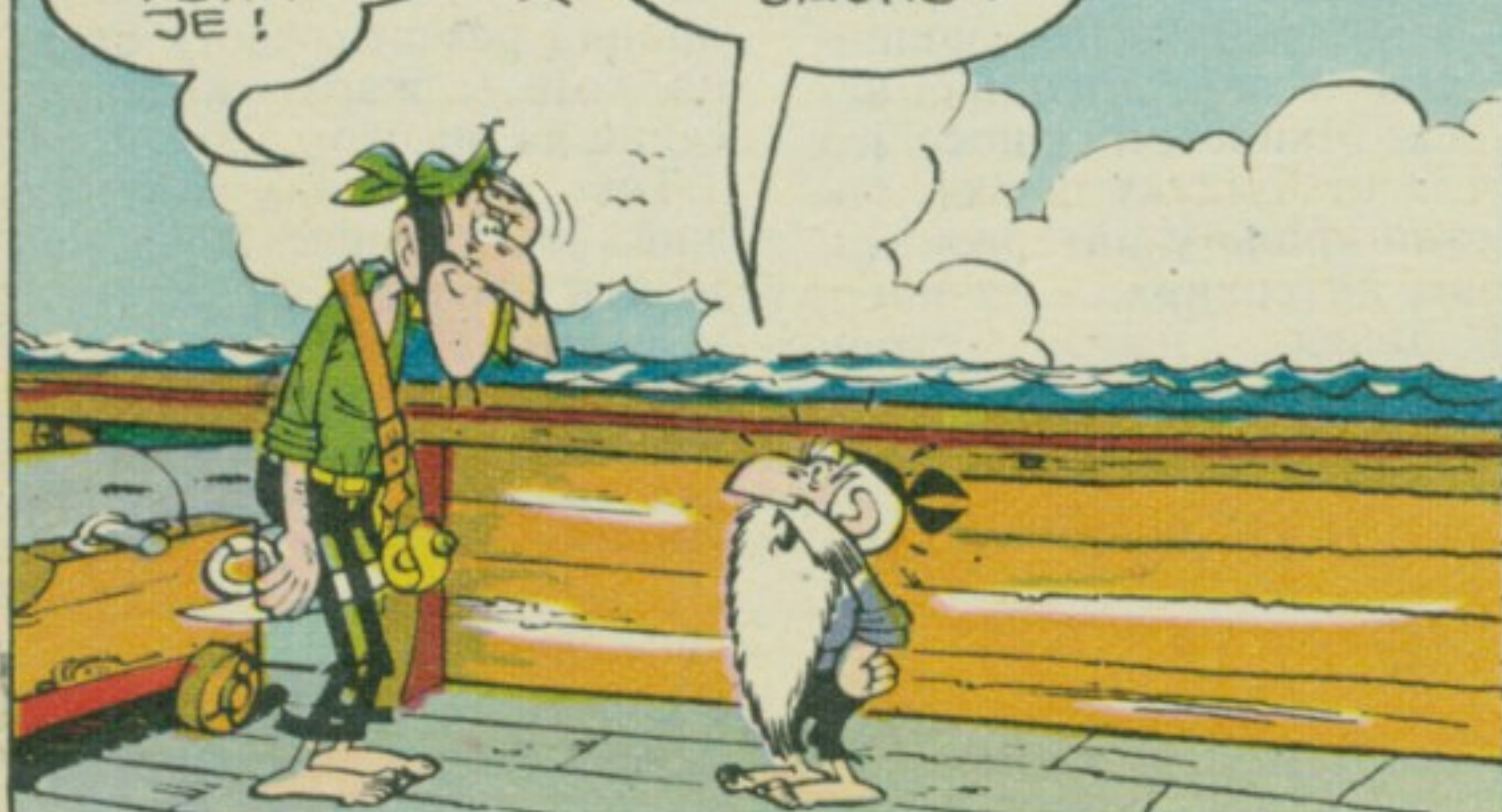
ЈОШЕШ ЛИ САД ДА МЕ САСЛУШАШ? ДОБРО! ЕВО МОГ ПЛАНА: ПРИРЕДИШ СЛАВУ У ЧАСТ ЗАРОВАЊАВАЊА БРОДА! КАД СЕ НОСОЊА ПОДНАПИЈЕ, ЗАМЕНИ МУ ЛАКНЕ ДУКАТЕ ПРАВИМ!

ХЕ! ХЕ! ХЕ! ДА ЈОШЕШ ТИ ДА МИ ИХ ДАШ?!

ТВОЈ ЗАРОВАЊЕНИК ЈЕ КРАЉЕВСКИ ОФИЦИР И СИГУРНО ИМА КОЈИ ДУКАТ! ЈАСНО?

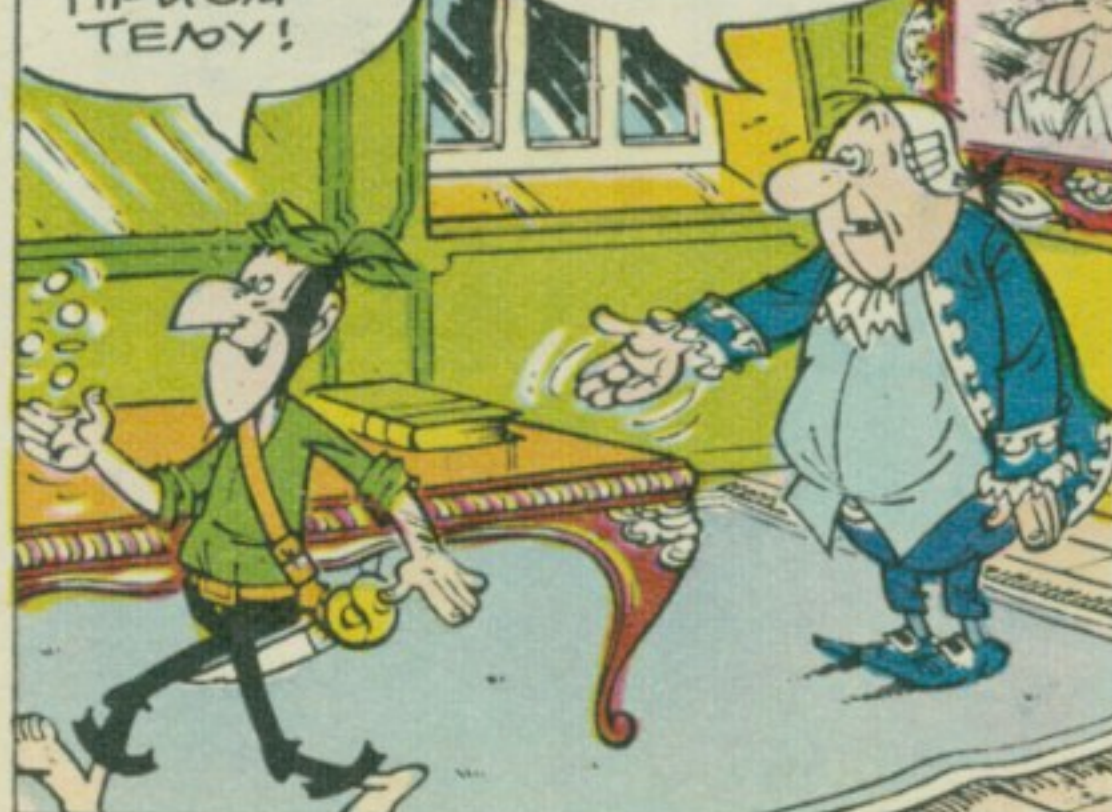
ДЕДИЦЕ ЛЕПИ, ПА ТИ СИ ГЕНИЈЕ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

ИМАМ САМО ТОЛИКО! ЗНАТЕ, МИ У МОРНАРИЦИ НИСМО НАЈСЈАЈНИЈЕ ПЛАЊЕНИ! ЈА...

БИЋЕ ДОВОЉНО, ПРИЈАТЕЉУ!

КАКАВ КРЕТЕН! ДА СЕ ПОТРУДИО И ПРЕТРЕСАО МЕ, ОБОГАТИО БИ СЕ! НЕ, НЕМА ВИШЕ ПРАВИХ ГУСАРА!

ЗВЕЦ!
ЗВЕЦ!
ЗВЕЦ!

ЖИВЕЛА ЗБРКА!

А је неки пролазник случајно завирио у физичко-хемијску лабораторију београдске Велике школе тог мартовског дана пре тачно деведесет година, помислио би да сања.

Два позната књижевника, Глишић и Брзак, нешто су један другом доказивали. Изгледа, жучно. Јер, Милован је уносећи се у лице Брзаку у једном тренутку зграбио овога за крај рашљасте браде... Композитор Даворин Јенко лупкао је енергично по епруветама и ретортама у такту музике коју је управо смисљао, а млади песник Војислав Илић — тај је заиста претерао! Устао је из студентске клупе и пришао катедри за којом је седео професор физике Ђорђе Станојевић грациозно му се поклонив и рекао: — Замолити бих вас за један валцер! — И не чекајући одговор, зграбио је Ђоку и почео с њим да се врти по лабораторији. Професор је стао да запомаче и отима се.

Нема сумње цело друштво изгледало је као пијано. Они су то у неку руку и били. Али, не од алкохола већ од — кисеоника!

ИМА ВЕЗЕ

Идеја за овај састанак родила се у познатој боемској кафани „Дарданели“, а за све је крив Милован Глишић.

У то време он је преводио с француског малу али занимљиву књигу Жила Верна „Доктор Окс“ и учинило му се да би ова прича претворена у позоришни комад могла да се свиди Београђанима. Упутио се у „Дарданеле“ и одмах нашао сараднике: Војислав Илић задужен је да састави куплете или, како се то данас каже, сонгове, а Даворин Јенко пристао је да напише музику. А Драгомир Брзак, шта је тражио ту? Ништа. Једноставно волео је гужву.

Али, какве уопште везе има један комад с певањем са лабораторијом Велике школе? Има! Зар доктор Окс није само скраћеница за доктор Оксиген то јест доктор Кисеоник.

Е, тај доктор Окс у Верновој књизи стиже у фламенски град Кикандон где намерава да подигне фабрику за гасно осветљење, али међу становницима затиче такво мртвило да почиње да се нервира. Грађани су троми, спори и трезвени. Уз много муке експериментатор спроводи у јавне зграде и домове Кикандоњана цеви за светлећи гас, али пре но што ће гасно осветљење прорадити доктор Окс пушта кроз цеви чист кисеоник у жељи да размрда лење духове. Успех је невероватан. Људи су као пијани, све су им реакције бурније. У њима је наступила душевна збрканост, небрижност, равнодушност, неки су постали свадљиви и нервозни.

Једном речју грађани Кикандона као да су полудели. Све се окренуло наглавачке, дошло је до безброј смешних ситуација да би се свршило с тим што су објавили рат суседном градићу. И ко зна шта би се све догодило да фабрика доктора Окса није одлетела у ваздух. Он и његов помоћник једва су извукли читаве главе: прво од експлозије а затим од бесних Кикандоњана. И-

пак, све се лепо завршава, грађани се поново враћају у свој блажени мир, досаду и учмалост.

СЛАТКО ЈЕ БИТИ ЛУД!

Као савестан преводилац Милован Глишић желео је да на себи испроба да ли чист кисеоник заиста тако делује на људе или Верн то само измишља. Како је био весео и занимљив човек није му било тешко да нађе друштво за овај опит

ШТА СЕ ДЕСИЛО СА- ВЕСНОМ ПРЕВОДИОЦУ МИЛОВАНУ ГЛИШИЋУ КАД ЈЕ ХТЕО ДА ПРО- ВЕРИ СВОГ КОЛЕГУ ЖИЛА ВЕРНА

а и прилике су му ишле на руку. Тих дана шеф лабораторије, озбиљни професор Универзитета Сима Лозанић разболео се а замењивао га је Глишићев добар познаник Ђорђе Станојевић, и сам касније професор Београдског универзитета, који је одмах једва дочекао експеримент.

Пре опита значајно се искашљао и обратио присутнима:

— Онај ко се предомислио још има времена да изађе! — Нико се није дигао. Само га Јенко, најстарији међу њима, бојажљиво упита:

— Може ли се десити да будемо толико „наштимовани“ па да починимо неке глупости. Мислим, да ти полупамо инвентар или да неко падне у јарост па свом ближњем разбије нос.

— Не долази у обзир — одговорио је Ђока. — Уосталом, за сваки случај уклонио сам скуповеније апарате. Што се носева тиче, нешто се за науку мора жртвовати!

— Ја пристајем да добијем чворугу — рече Глишић весело и поглади се по својој ћели. — Него што ли нам то Војислав ћути?

Песник, коме је тада било 23 године, климну главом и рече:

„Не, ја већ нећу друкчије, нек збрка влада ту! Живела збрка! Од сада ја хоћу само њу! Зато нек песма грми свуд: Како је слатко бити луд!

И пошто су сви запљескали на овај сонг, професор пође према боци. Зачу се шиштање гаса...

ЖИЛ ЈЕ У ПРАВУ!

У почетку међу присутнима није било никаквих промена. Први се јавио Брзак:

— Имам утисак као да сам пио вино.

— То је оно од синоћ — убаци Глишић.

— Ама, пусти ти то — наљути се Брзак. — Три дана нисам пио ништа осим воде јер сте ми тако рекли.

— А мени је управо овог часа синуо најкомпличованији хор за

„Доктора Окса“ — рече Јенко машући по ваздуху рукама као да диригује.

— Осећам неку чудну енергију — изјави Глишић сав накомтрешен и устреми се на Брзака.

Убрзо после тога уследила је она сцена са брадом и валцером...

Док се професор Ђока отимао од неочекиване валцероманије, свог пријатеља, једна боца с кисеоником се преврте а физичар, пошто се коначно ослободио Војислава, омашком, уместо да заврне вентил на боци с кисеоником још га јаче отвори. Гас поче да куља. Глишић и Брзак сигурно би се ускоро озбиљно почупали и потукли, Јенко би поразбијао пола лабораторије и ко зна шта још да Ђока срећом није приметио своју грешку. Брзо је дограбио Војислава и Јенка за руке и изгуроа их из просторије, а онда на исти начин али са више муке учинио то са Глишићем и Брзаком. На крају је с марамицом на лицу ушао по трећи пут у лабораторију и металном по-

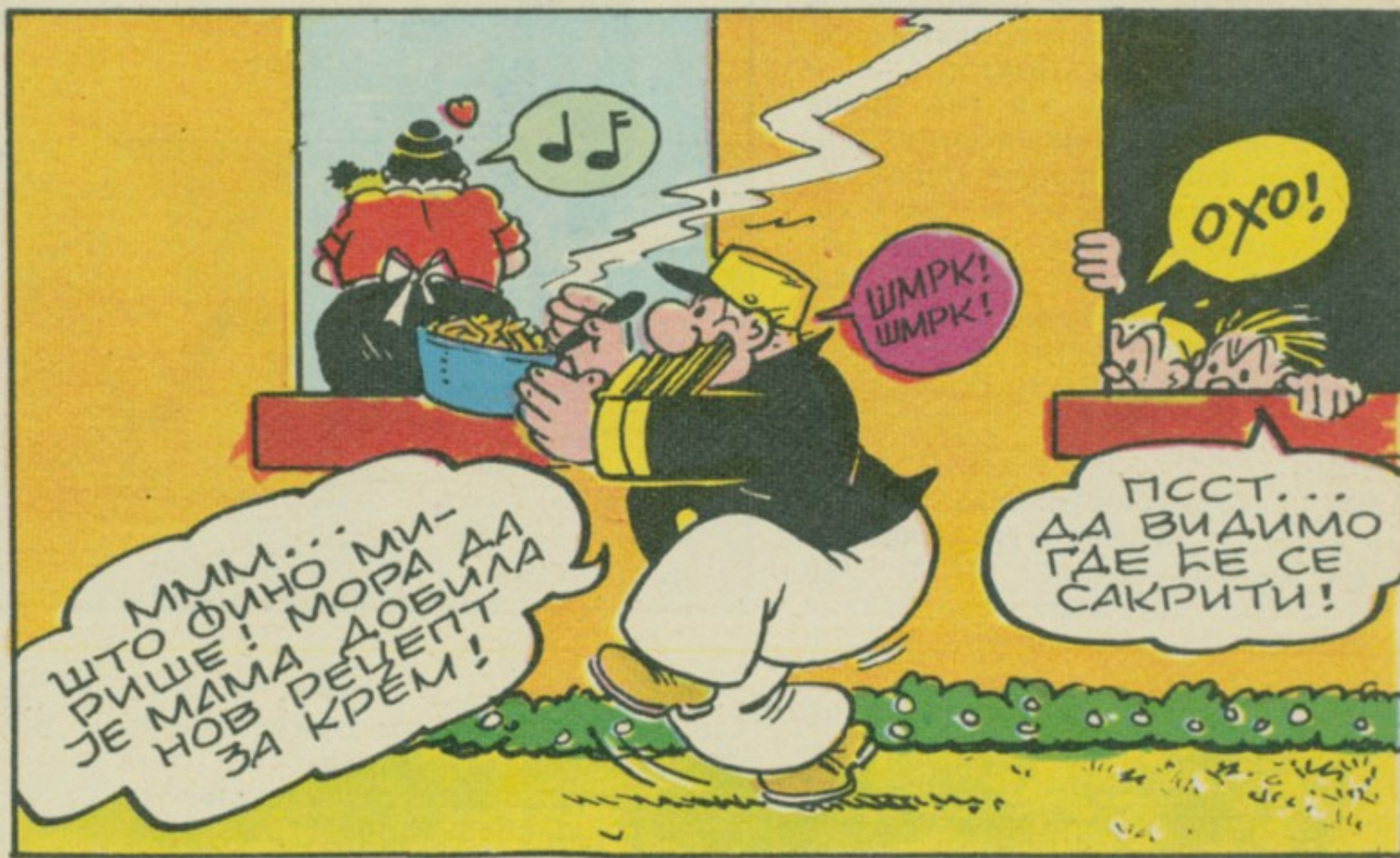
лугом поразбијао прозоре. Београдска кошава која је једва дочекала да улети убрзо је уклонила сувишан кисеоник.

У ходнику четири уметника, који су се у међувремену такође мало избистрили, гледали су се зачуђено.

— Ђуди, доста ми је експеримента — изјавио је Глишић смејући се. — Хајдемо у „Дарданеле“. Онај Жил имао је право.

☆☆☆

Премијера „Доктора Окса“ изведена је у Народном позоришту 26. маја 1873. Публика у граду, који је управо очекивао гасно осветљење одушевљено га је примила: превод, сонгови и музика били су заиста одлични. Тада је слабо ко знао да су сва три уметника добила инспирацију на оном чудном експерименту. Ипак, у јавност је некако изгледа процурила вест о овом експерименту па су општинари Београда, пре него у многим градовима, увели електрично осветљење уместо гасног. Нису хтели да ризикују.

Дердевић: Човек без СТРАХА

МЕСТО ДОГАЂАЊА:

ЊАЊОНИ ОД БЕТОНА И КАМЕНА КРОЗ КОЈЕ
ДУВА ХЛАДАН ВЕТАР.
ЗОРА ЈЕ...

...И ПРВИ ЗРАЦИ
СУНЦА ПАЛИ СУ НА
СЈАЈНИ МЕТАЛ
КОЛА КОЈА СУ
ЈУРИЛА УЛИЦАМА
САН ФРАНЦИ-
СКА.

У ЛУДОЈ ВОЖЊИ
ТОЧКОВИ СУ СЕ,
УЗ ШКРИПУ ПУМА,
ОДБИЈАЛИ ОД
ТРОТОАРА ДЛИ
СУ КОЛА
НАСТАВЉАЛА
НЕСМАЊЕНОМ
БРЗИНОМ...

ЊЕНО ИМЕ ЈЕ
НЕЛИ ШВАРЦ...
АЛИ ЈЕ У СВЕ-
ТУ ПОЗНАТА
КАО ЦРНА
УДОВИЦА.
ЧАК И У
ОВАКО НАП-
РЕПНУТОЈ
ВОЖЊИ...

...ОНА МИСЛИ
НА ЧОВЕКА ЗВА-
НОГ ДЕРДЕВИЋА,
ПИТА СЕ ДА
ЛИ ОН МАРИ
ЗА ЊУ...

...МАКАР МАЛО, БАР
СТОТИ ДЕО ОД
ОНОГА КОЛИКО ОНА
МАРИ ЗА ЊЕГА.

А ОНДА СУ СЕ ЊЕНЕ МИС-
ЛИ ВРАТИЛЕ ЧОВЕКУ
КОЈИ ЈЕ БИО У КОЛИМА
ШТО СУ ЈУРИЛА ИСПРЕД
ЊЕ...

ИЗМИЧЕ
МИ...
СКРЕЋЕ
ОУ ПОБОЈНУ
УЛИЦУ!

МОРАМ
ГА СТИ-
ЋИ И ЗА-
УСТА-
ВИТИ!

ЊЕГОВО ИМЕ ЈЕ ДЕНИ ФРЕНИ. ОНА ГА СЕ
БОЈИ ИАКО НЕ ЗНА ЗАШТО ЈУ ЈЕ ПОВРЕМЕ-
НО ПРАТИО И ШТА ЖЕЛИ ОД ЊЕ. ЗАТО ЈЕ И
ОДЛУЧИЛА ДА ГА СТИГНЕ...

СКРЕНУВШИ У ЈЕД-
НУ УСКУ УЛИЦУ
ЊЕГОВ МУСТАНГ
ЈЕ ЈУРИО...

НЕ
ВРЕДИ! ОН
БОЉЕ ПОЗНА-
ЈЕ ОВЕ УЛИ-
ЦЕ ОД МЕНЕ!
ИЗМИЧЕ
МИ!

А ОНДА ЈЕ МУСТАНГ
НАПАО СКРЕНУО УДЕ-
СНО СРУШИВШИ ЧИ-
ТАВ НИЗ КАНТИ ЗА
СМЕЋЕ...

...И КАДА
СУ ЊЕНА КО-
ЛА ИЗБИЛА
НА ВРХ СЛЕ-
ДЕЋЕ
УЗБРАДЦЕ...

ПА ДА...
УМАКАО
МИ ЈЕ!

Лукри

ЗАКЛОНИВШИ
РУКОМ ОЧИ ОД
СУНЦА, ГЛЕДАЛА
ЈЕ НА СВЕ СТРА-
НЕ...

...АЛИ СУ
УЛИЦЕ БИЛЕ
ПРАЗНЕ.

САМ ФРАНЦИСКО
ЈЕ ЈОШ СПАВАО...

ЗДРАВО,
ПОРУЧНИКЕ!
ИЗГЛЕДАТЕ
МИ НЕШТО
ПОТИШТЕ-
НИ!

ЧУО САМ ДА
ЈЕ ШТАМПА
УДАРИЛА НА
ВЕЛИКА ЗВО-
НА НАШ НЕ-
ДАВНИ СУСРЕТ
СА ЕЛЕКТРОМ!

И ДА СЕ КОМЕ-
САР О'ХАРА
УЖАСНО ЉУ-
ТИ ЗБОГ
ТОГА!

ДЕРДЕ-
ВИЛ! ДРА-
ГО МИ ЈЕ
ШТО ТЕ
ВИДИМ,
СТАРИ
ДРУЖЕ!

АЛ' ЗАТО КОМЕ-
САР О'ХАРА САЊА
КАКО ДА ТИ НАМАК-
НЕ УЖЕ ОКО
ВРАТА!

ЗАР МИС-
ЛИШ ДА ТО
НЕ ЗНАМ,
КАРСОНЕ?

ЗАТО
САМ У
СТВАРИ
И ДО-
ШАО!

МОРАО
БИХ ДА С
ЊИМ ИЗГЛА-
ДИМ СТВАР...

...ЈЕР ОН
МОЖЕ ДА
БУДЕ ВЕОМА
НЕЗГО-
ДАН!

МЕНИ
ПРИЧАШ!
ПА ЈА
ГОДИНАМА
РАДИМ
С ЊИМ!

САМО ЈЕ НА ДРУГОМ КРАЈУ ГРАДА,
ИЗНАД МАРКЕТ СТРИТА, ЈЕДНА
ЦРВЕНА СПОДОБА ЛЕТЕЛА КРОЗ
ВАЗДУХ ДРЖЕЋИ СЕ ЗА КРАЈ УЖЕТА...

ЧОВЕК У
ЦРВЕНОМ ТЕК
ШТО ЈЕ СТИ-
ПАО ИЗ ЊУ-
ЈОРКА...

ЊЕГОВО ИМЕ ЈЕ
ДЕРДЕВИЛ...ЧОВЕК
БЕЗ СТРАХА!

И АКО
ИШТА ЗНАМ
О О'ХАРИ...
ОН ПРЕЗИ-
РЕ ПУБЛИ-
ЦИТЕТ!

КОМЕСАР
О'ХАРА

ОН МИСЛИ
ДА ТИ ТРАЖИШ
СЛАВУ! И СВИ
ОВДЕ СЛИЧНО
МИСЛЕ...
ОСИМ МЕНЕ!

...И ЗАТО САМ УВЕК
У СУКОБУ С ЊИМ!

ХММ...ИЗ-
ГЛЕДА ДА
БАШ НИЈЕ
РАСПО-
ЛОЖЕН!

ДО ВРА-
ГА, ДОСТА
МИ ЈЕ ОБ-
ЈАШЊЕЊА! СХВА-
ТАТЕ ЛИ, ПРЕД-
СЕДНИКЕ!

ШТА?
БАШ МЕ
БРИГА
ШТА
МИСЛИ-
ТЕ!

ГЛЕ, ГЛЕ!
ПА ТО ЈЕ ХВА-
ЛИСАВАЦ
ИЗ ЊУЈОР-
КА!

ТРА-
ЖИО САМ
ВАС...

ОДМАХ
ЊУ ВАМ
РЕЊИ!
ФРИСКО
ЈЕ
МОЈ
ГРАД...

И ОВДЕ МИ
НИКО НИЈЕ
ПОТРЕБАН...
ДА ДЕЛИ
СВОЈУ
ПРАВ-
ДУ!

СХВА-
ТИО САМ,
О'ХАРА!
А САД ВИ
СХВАТИТЕ
МЕНЕ! ОС-
ТАЊУ ОВДЕ!
ДОЗВОЛИЛИ
ВИ ТО...
ИЛИ НЕ!

КАРСОНЕ, ИЗ-
БАЦИТЕ ГА! НЕ
ЖЕЛИМ ВИШЕ
ДА ВИДИМ
ЊЕГОВО
ОДВРАТ-
НО
ЛИЦЕ!

БАШ СТЕ МЕ УП-
ЛАШИЛИ, О'ХА-
РА!

ХЕЈ,
ПРИЈАТЕЉУ...
ПРИЧЕКАЈ!

ИЗНЕКАЂЕН
СИ, ИВО-
РЕ?

ЈА УВЕК УЛАЗИМ
НА СПОРЕДНА
ВРАТА! ПРИ-
ЧЕКАЈ СЕ-
КУНД...

ИЗНЕНА-
ЂЕН САМ...
АЛИ И
РАДОС-
ТАН!

СПУ-
СТИ СЕ,
МАР-
ДОК...

КРАЈЊЕ ЈЕ ВРЕ-
МЕ ДА ТИ ИС-
ПРИЧАМ НЕ-
КЕ СТВАРИ...

...О СЕ-
БИ И НЕ-
ЛИ!

НЕ СЕ-
КИРАЈ
СЕ, ПО-
РУЧНИ-
ЧЕ! ЈАС-
НО МИ ЈЕ
ДАО НА
ЗНАЊЕ
ДА СЕ
ЧИСТИМ!

АЛИ, РЕЦИ МУ
ДА САМ ЈА СЛО-
БОДАН ЧОВЕК...

И ДА ГА
СЕ НЕ
ПЛАШИМ!

ДО-
ВИЊЕ
ЊА, МОМ-
ЏИ!

ДО-
ВИЊЕЊА!

ЗА ТО ВРЕМЕ У ЈЕД-
НОМ СТАЊУ НА
ИСТОЧНОЈ
ОБАЛИ...

НИ-
ШТА,
ИВО-
РЕ!

ХЕЈ, МА-
ЛЕЏКА!
ШТА ТЕ
МУ-
ЧИ?

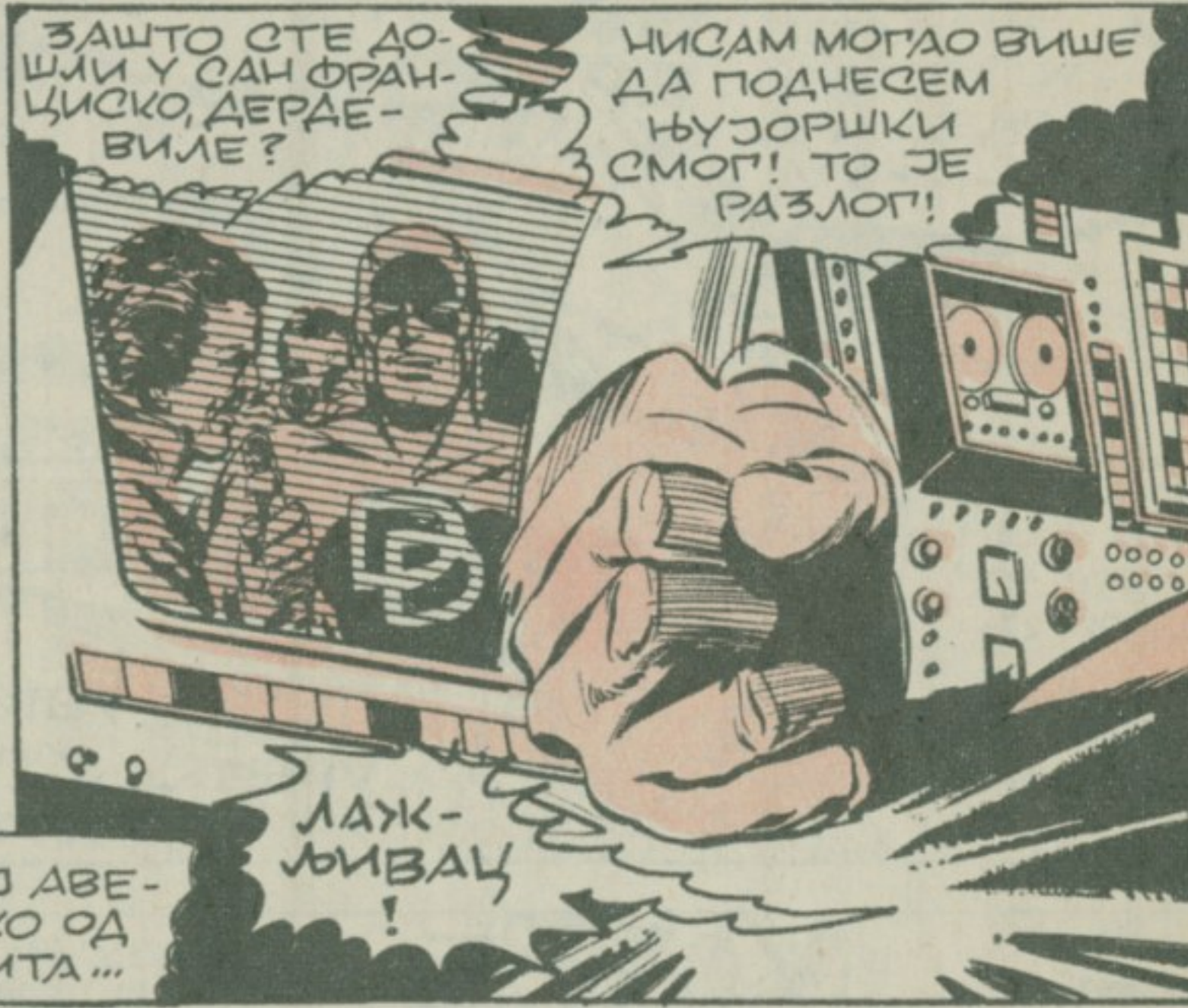
НЕ
ЖЕЛИМ
О ТОМЕ ДА
РАЗГОВА-
РАМ!

НЛО ЈЕ...

...И САН ФРАН-
ЦИСКО ТОНЕ У
САН.

АЛИ, У ЈЕДНОЈ АВЕ-
НИЈИ НЕДАЛЕКО ОД
МАРКЕТ СТРИТА...

ЗАШТО СТЕ ДО-
ШЛИ У САН ФРАН-
ЦИСКО, ДЕРАЕ-
ВИЛЕ?

НИСАМ МОГАО ВИШЕ
ДА ПОДНЕСЕМ
ЊУЈОРШКИ
СМОГ! ТО ЈЕ
РАЗЛОГ!

ЛАЖ-
ЉИВАЦ!

ЖЕЛИМ
ДА САМ
САМА!

ЧУДНО! НИКАД ЈЕ
ОВАКО ЗАБРИЊУТУ
НИСАМ ВИДЕО!
КАКО
ТИ КА-
ЖЕШ!

ТРАС

АЛИ, ПРЕ-
НО ШТО
ЈЕ НЕЛИН
ПРИЈАТЕЉ
И ШОФЕР
СТИГАО
ДА СЕ
ЗАПИТА
ЗАШТО
ЈЕ
ТАКВА...

ПОЈАВИО СЕ МАС-
КИРАНИ МЕ МАРДОК
ЗВАНИ ДЕРАЕВИЛ...

ТОЛИКИ МЕСЕЦИ БРИЖ-
ЉИВОГ ПЛАНИРАЊА...
...ОН ЈЕ ИПАК
НЕКАКО ДОЗ-
НАО!

ЗНАО САМ ЈА ДА ЈЕ ТРЕ-
БАЛО ДА ГА ЈОШ ПРЕ НЕ-
КОЛИКО МЕСЕЦИ УБИ-
ЈЕМ!

ПУ-
СТИ, ГАЗ-
ДА! ОН ЈЕ
ОБИЧАН
КОСТИМИРА-
НИ ЛАКР-
ДИЈАШ!

ИПАК!
МОЖЕМО
ГА И ОВДЕ
ЛИКВИДИ-
РАТИ! ЗАР
НЕ, ЧИКО?

ЈАСНО!
НЕ МОЖЕ СЕ
ОИ МЕРИ-
ТИ...

БИЛО ЈЕ ХЛАДНО
ПРОЛЕЋЕ 1945. УЛИЦЕ
ПУСТЕ, ЗГРАДЕ
У ПЛАМЕНУ...

НИЈЕ СЕ ЗНАЛО С КОЈЕ
СТРАНЕ ДОЛЕЋУ ТОПОВ-
СКЕ ГРАНАТЕ, ИЗА КОГА
ЊЕ УГЛА ЗАШТЕКТАТИ
МИТРАЉЕЗ... ТРЧАО САМ
ТРАЖЕЊИ
СПАС.

НАСТАЛО ЈЕ
ТЕШКО ВРЕ-
МЕ...

...ЗА НАС,
ДОЈУЧЕ-
РАШЊЕ
ПОБЕД-
НИ-
КЕ!

НЕМАЦИКА ЈЕ КАПИТУЛИ-
РАЛА! ВОЈСКЕ ПО-
БЕДНИКА УШЛЕ
СУ У НАШЕ
ГРАДОВЕ!

С ДЕВОЈ-
ЧИЦОМ КОЈА
МИ ЈЕ ТАКОРЕ-
ЊИ С НЕБА ПАЛА
ЛУТАО САМ СА
ОСТАЛИМ
БЕСКУЊНИ-
ЦИМА...

ИАКО ЈЕ
И МЕНИ САМОМ
БИЛО ТЕШКО,
НИСАМ НАПУ-
ШТАО ДЕВОЈ-
ЧИЦУ!

ПРОЛАЗИЛЕ СУ ПОДИ-
НЕ, НЕЛИ ЈЕ ИШЛА
У ШКОЛУ...

УВЕК ЈЕ БИЛА
НАЈБОЉА У РАЗРЕДУ...

...У СВЕМУ
НАЈБОЉА, ЧАК
И У АТЛЕ-
ТИЦИ.

ПОСЛЕ СРЕДЊЕ ШКОЛЕ
УПУТИЛИ СУ ЈЕ НА НЕ-
КИ СПЕЦИЈАЛНИ
КУРС. ТЕК САМ КАСНИ-
ЈЕ САЗНАО КАКАВ.

ЗА ВРЕМЕ ПО-
ХАЋАЊА КУРСА
УДАЛА СЕ. КАКАВ
ЈЕ ТО БРАК БИО,
НЕ ЗНАМ...

ЈЕР ПОСЛЕ ДВЕ
ГОДИНЕ ОНА ЈЕ
КРЕНУЛА НА ПУТ
ПРЕКО ОКЕАНА...

САМО
САМ ЈА
ЗНАО
ДА
ОДЛАЗИ
ЗА-
УВЕК

ТАДА САМ ИЗНЕНАДА
НА ЈЕДНОМ БАЛКОНУ
ЗГРАДЕ КОЈА ЈЕ ГОРЕ-
ЛА УГЛЕДАО ЖЕНУ С
ДЕТЕТОМ. ЗВАЛА ЈЕ У
ПОМОЋ...

ПОТРЧАО
САМ ПРЕ-
МА ЊИМА...

ЖЕНА МИ
ЈЕ БАЦИЛА
ДЕТЕ У РУ-
КЕ

И ВЕЋ У
ИДУЋЕМ
ТРЕНУТКУ...

СРУШИЛА
СЕ
МРТВА

...ЕТО, ТА-
КО ЈЕ ТО
БИЛО!

ТВОЈА ПРИ-
ЧА МИ НИЈЕ
НИШТА ОТКРИ-
ЛА О ДЕНИ-
ЈУ ФРЕН-
ЧУ!

ПОСЛЕ ТРИ ГОДИНЕ
КРЕНУО САМ ЗА
ЊОМ! НЕДОСТАЈА-
ЛА МИ ЈЕ... КАО
КЊЕРКА!

НИЈЕ
НИ МОГЛА!
О ЊЕМУ
НИШТА НЕ
ЗНАМ!

ТО НИ-
САМ ОД
ТЕБЕ
ОЧЕКИ-
ВАЛА,
ИВАРЕ!

ДЕНИ ФРЕНЧ
СЕ ТИЧЕ СА-
МО МЕНЕ...
НЕ ВАС!

НЕЛИ!

МАЛА,
ЈА САМ
САМО
ПОКУ-
ШАО ДА...

У РЕДУ ЈЕ,
ИВАРЕ!
РАЗУМЕМ
ТЕ!

И ЦЕНИМ
ТВОЈУ
БРИГУ!
АЛИ НИЈЕ
ПОТРЕБНО!

И ТИ, МЕТЕ, ЗНАЈ ДА
ТО МОРАМ САМА ДА
ОБАВИМ!

ВЕРУЈ МИ,
МОЛИМ
ТЕ!

НЕЛИ,
ХОЋЕШ ЛИ
ДА МЕ САС-
ЛУШАШ?

НЕ САД... НЕ ДОК
ТА СТВАР НЕ БУДЕ
ЛИКВИДИРАНА!

НЕЛИ, УВА-
ЛИЋЕШ СЕ У ПР-
ДНУ НЕВОЉУ...
ДОЗВОЛИ МИ...

КАО МИ ЈЕ, МЕТЕ... МО-
ЖДА КАСНИЈЕ... РАЗГОВ-
ВАЋЕМО!

КАД СУ СЕ ЗА НЕЛИ ЗАТ-
ВОРИЛА ВРАТА...

ИДЕШ ЗА
ЊОМ, МЕ-
ТЕ?

ДА ПО-
ЋЕМ И
ЈА?

ОСТАНИ
ТУ, ИВАРЕ...
И БУДИ КРАЈ
АПАРАТА...
АКО БУДЕШ
ЗАТРЕБАО
ЊОЗ ИЛИ
МЕНИ...

... ДОЊИ ЋЕШ ДА
НАС СПАСАВАШ!

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ,
КАД СУ НЕЛИНА КОЛА
У ПУНОЈ БРЗИНИ
СКРЕТАЛА ЗА УГАО...

...ЈЕДНА
ЦРВЕНА
СЕНКА ПРЕ-
БАЦИЛА СЕ
С ЈЕДНЕ
СТРАНЕ
УЛИЦЕ
НА ДРУГУ...

У ТРЕНУТКУ
КАД ЈЕ НЕЛИ ЗА-
УСТАВИЛА КО-
ЛА ДА БИ ПРО-
ПУСТИЛА ПО-
ВОРКУ КАМИОНА...

ОХ! ИЗГЛЕДА ДА
ЈЕ У УЛИЦИ КИНГ-
СТОН НЕКА ЕКС-
ПЛОЗИЈА!
ШТА САД ДА
РАДИМ?

ВЕЋ ПЕТ ДАНА, ОТИКАО
САМ У САМ ФРАНЦИСКУ,
ТРУДИМ СЕ ДА СЕ
УКЛОПИМ У ЖИВОТ
ГРАДА...

...И ПОРЕД ПРЕТ-
ЊИ КОМЕДРА
О'ХАРЕ!

АКО САД,
У СЛУЧАЈУ
ЕКСПЛОЗИЈЕ,
НЕ ПОМОГ'НЕМ
ЉУДИМА...

НА ДЕРДЕВИЛО-
ВО ИМЕ ПАШЋЕ
СЕНКА!

У СВАКОМ СЛУЧА-
ЈУ ОВО ЈЕ ПРИЛИ-
КА ДА ИСПИТАМ
ДА ЛИ МОЖ МИ-
НИЈАТУРНИ РА-
ДИО... ФУНКЦИО-
НИШЕ!

САД ЈЕ
ЈАСНО!

НЕ МОГУ ДА
СЕ НЕ УМЕ-
ШАМ!

ЈАВЉАЈУ КО-
ЛА 4703. ЕКСП-
ЛОЗИЈА У УЛИЦИ
КИНГСТОН... ИЗ-
ГЛЕДА ДА ЈЕ СА-
МО КАМУФЛАЖА
ЗБОГ ПЈАЧКЕ У
ЗГРАДИ ВИ-
ЛИЈАМС!

НАЈЗАД, НЕ-
ЛИ ЈЕ ОДРАС-
ЛА... УМЕ ДА
СЕ БРИНЕ
О СЕБИ...

ТАМО
САМ ПОТ-
РЕБНИЈИ!

У ЗГРАДИ ВИЛИЈАМС, ИСПУЊЕНОЈ СЛАТКАСТИМ, ЛУБИЧАСТОКРВЕ-
НИМ ДИМОМ КРЕТАЛО СЕ НЕКОЛИКО МАСКИРАНИХ ОСОБА У ЧУДНИМ КОСТИМИ-
МА ДОК ЈЕ УПЛАШЕНО ОСОБЉЕ СТАЈАЛО ЗБИЈЕНО У ЈЕДНОМ УГЛУ...

ПОГЛЕДАЈ
ИХ, РЕНО! ИЗГЛЕ-
ДАЈУ КАО ОВЉЕ...
ПОТПУНО БЕЗ
СВОЈЕ ВО-
ЉЕ!

АКО СЕ СВЕ
ОДВИЈА ПО ПЛА-
НУ... ДЕРДЕВИЛ
ЋЕ СЕ УСКОРО ПО-
ЈАВИТИ, ДА ИМ
ПОМОГНЕ!

ДА, ЧИКО! И
ТАДА ЋЕ КИЛГРЕЈ-
ВОВ ГАС УЧИНИ-
ТИ ЧУДО!

КАО...КАО
ДА ЈЕ ОН
ЛИЧНО
ПРИСУ-
ТАН!

УМУКНИ,
БЕРНИ!
ОН И ЈЕСТЕ
ТУ... СЛУША
НАС ПРЕКО
РАДИЈА!

БЕЗ
РАЗГОВО-
РА! У
АКЦИЈУ!

НЕ БИХ ВАМ ТО СА-
ВЕТОВАО, ПРИ-
ЈАТЕЉИ!

ТО ЋЕМО
ДА ВИДИМО...

ГАС ГА ЈЕ
БРЗО СРЕ-
ДИО!

ХОЋЕШ
ЛИ САД
ДА СЕ
БИЈЕШ,
ЈУНАЧИ-
НО?

НЕШТО
НАПАДА МО-
ЈА ЧУЛА... НЕ
МОГУ НИ ДА СЕ
УСПРАВИМ...

ШТА СЕ ТО
СА МНОМ ДО-
ГАЂА?

АКЦИЈА
ВАМ СЕ БАШ
НЕЋЕ ОДВИЈАТИ
ПО ПЛАНУ... ЈА
ЋУ ВАС СПРЕ-
ЧИТИ!

А САД,
КО ЖЕ-
ЛИ ДА СЕ
СА МНОМ
ОГЛЕДА!

РЕК'О САМ...
УМУКНИ,
БЕРНИ!

ЈА ЋУ
СРЕДИТИ
СТВАР!

О ВЕЛИКИМ НАПОРОМ
ДЕРДЕВИЛ СЕ УСПРА-
ВИО...

ТАЈ ГАС...
ОСЕЋАМ ДА
МИ РАСКИДА
НЕРВНИ
СИСТЕМ...

НЕ МОГУ
ДА УСКЛА-
ДИМ СВО-
ЈЕ ПОК-
РЕТЕ!

КАО КРОЗ МАГЛУ
"ВИДЕО" ЈЕ ДА СЕ
НЕШТО КРЕЋЕ
ПРЕМА ЊЕМУ. БОЉЕ
РЕЊИ ОСЕ-
ТИО ЈЕ КАО
РАДАРНОМ
ЈЕР ОН ЈЕ
ПОТПУНО
СЛЕП...

...И ИЗМАКАО
СЕ У СТРАНУ...

А ТАДА СЕ НА
ЊЕГА ОБОРИЛО
ДЕСЕТИНЕ
ПЕСНИЦА...

САД, БЕРНИ...
САД!

ПОКРЕ-
НИТЕ ТЕ
СВОЈЕ
РУКЕ...

НАВА-
ЛИТЕ!

ЗА ТО ВРЕ-
МЕ НЕКОЛИ-
КО БЛОКО-
ВА ДАЉЕ...

ЧУДНО! ЗАК-
ЛЕЛА БИХ СЕ ДА
МЕ ЈЕ МЕТ ПРА-
ТИО... А САД ГА
НЕМА!

ЈА САМ
ЖЕЛЕЛА
ДА ТО ОБА-
ВИМ САМА!

ЗАШТО
СЕ ОНДА
ОСЕЋАМ
НАПУШТЕ-
НА?

"КАО ДА МЕ
ЈЕ НЕКО ИЗ-
ДАО..."

МОЖДА СУ МИ ЧУ-
ЛА ОБАМРЛА...

АЛИ, НИКАД
СЕ ОВАКО НИСАМ
ОСЕЋАО... КАО ДА
МЕ НЕШТО СПУТАВА!
НАЈЗАД, КОЈИ БИ СЛЕП
ЧОВЕК МОГАО ДА УЧИНИ
ОНО ШТО ЈА ЧИНИМ...

ДРЖИ
СЕ!

НИСИ ХТЕО ДА
ЗБОГ ГАСА ОС-
ТАНЕШ НА
ПОДУ... МОЖДА
ЋЕ ТЕ ОВО
СРЕДИ-
ТИ!

ААААХ!

ПОТПУНО МИ
ЈЕ МУТНО У ГЛА-
ВИ... ШТА ЈЕ У
ТОМ ГАСУ?
ЗАШТО... НЕ МИС-
ЛИМ ЈАСНО?

УБИЋЕ ГА,
МИСТЕР
ФИСВЕЛ!
ЗАР НЕ БИ
ТРЕБАЛО
ДА ИХ
СПРЕЧИМО?

НИШТА
МИ НЕ МО-
ЖЕМО ДА
УЧИНИ-
МО!

РЕКЛИ СУ
НАМ ДА
СЕ НЕ МИ-
ЧЕМО!

НИСУ
НАМ САМО
КАЗА-
ЛИ...

НАРЕ-
ДИЛИ СУ
НАМ!

ОДЛИЧНО!
МОЈ ПЛАН ЈЕ
УСПЕО!
ДРАГО МИ ЈЕ
ШТО СИ
ОВАМО ДО-
ШАО, ДЕР-
ДЕВИЛЕ!

БАР ЋЕ У
ГРАДУ
БИТИ МАЊЕ
ДОСАД-
НО...

...ЗА
ИЗВЕШНО
ВРЕМЕ!

А АКО МЕ ИПАК
НЕ ПРЕПОЗНА-
ЈЕШ...

...ЈА САМ
КИЛГРЕЈВ
ПУРПУРНИ
ЧОВЕК!

ОВАЈ СВЕТ...
ШТА ЈЕ О
ЊИМА?

ДА НИСУ
И ОНИ ДРО-
ГИРАНИ?
ВЕРОВАТНО
ДА ЈЕСУ!

МОРА ДА...
НЕ МОГУ ДА
МИСЛИМ...

СИГУРНО
ЈЕ ГАС... МАГ-
ЛИ МИ... ОТУ
ПЛУЈЕ ЧУ-
ЛА! ИПАК...
ТАЈ ЗВУК
И ГЛАСО-
ВИ...

ТО ЈЕ ГАЗДА!
ОН ЋЕ ЗНАТИ ШТА
ТРЕБА УЧИНИТИ!

ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ ЖИВЕО
У ВЕЧИТОЈ ТАМИ ИПАК ЈЕ
ОСЕЋАО СВОЈИМ РАДАР-
СИКИМ ЧУЛОМ...

"РАСПЛИНУТЕ
ОБЛИКЕ И
СЕНКЕ"

ТАЈ ШУМ НА
ПРОЗОРУ...
ТАМО СЕ НЕ-
КО КРЕЋЕ...

ТИ! ПА ОНДА
ЈЕ ЈАСНО...
ТАЈ ГАС ДЕ-
ЛУЈЕ КАО И
ТВОЈЕ ТЕЛО!

ТАЧНО! АЛИ,
САМО МОЈЕ
ПРИСУСТВО
МОЖЕ ДА ИЗ-
ЗОВЕ СЛЕ-
ПУ ПОС-
ЛУШ-
НОСТ!

НАРОДЕ,
НАПАДИТЕ
ГА! НАВАЛИ-
ТЕ!

ИАКО СЕ ОКРЕНУО ДА ДО-
ИЕКА ПОМИЛУ, ДЕРДЕВИЛ
ЈЕ ЗНАО ДА СЕ НЕ МОЖЕ
ОБРАНИТИ, ДА ЈЕ ОВА
БИТКА ИЗПУБЉЕНА...

ЗА ТО
ВРЕМЕ...

П
Л
А
В
И
К
Р
У
Г

...НА ДРУГОМ
КРАЈУ ГРАДА...

ЊЕЛИ ЈЕ УШЛА У
ЈЕДАН ЗАДИМЉЕНИ
НОЋНИ КЛУБ...

ТО ЈЕ
ОН...
...ДЕНИ
ФРЕНЧ!

ОНДА СМО
СЕ РАЗУМЕ-
ЛИ, МИС-
ТЕР ФРЕНЧ?

НЕЋЕ
БИТИ
ГРЕША-
КА!

НИКАКВИХ, МИС-
ТЕР ФРЕД-
РИКС!

МОЖЕТЕ
РАЧУНАТИ
НА МЕ-
НЕ!

А МОГУ
ЛИ ЈА
ДА РАЧУ-
НАМ
НА
ТЕБЕ,
СТА-
РИ
ПРИ-
ЈАТЕ-
ЉУ?

НЕЛИ! КО ЈЕ ТА ЖЕ-
НА, МИСТЕР
ФРЕНЧ?

ЧУЛИ
СТЕ...
СТАРИ
ПРИЈА-
ТЕЉ!

ОНДА,
ИЗВИ-
НИТЕ
МЕ!

МАР-
ДОК,
ЈЕСТЕ
ЛИ
ВИ?

АХ... ОПРОСТИ-
ТЕ... ДА НИСАМ
ПОЗВАО
ПОПРЕШАН
БРОЈ?

ДА! АЛИ НИЈЕ
КОД КУЋЕ! И
ЈА ЧЕКАМ ДА
МИ СЕ ЈАВИ!

РЕЧИТЕ
МУ ДА ГА
ЈЕ ТРА-
ЖИО
ЛАРИ
КРЕН-
СТОН!

ДА ЛИ
МЕТ МАРДОК
ТУ СТАНУЈЕ?

ДА! БЕЗ
БРИГЕ!

НЕ ЧЕКАМ
ВИШЕ!

МОЖДА МЕТ
ИМА РАЗЛОГ
ЗБОГ КОЈЕГ СЕ
НИЈЕ ЈАВИО...

...АЛИ ЈА
ВИШЕ НЕ
МОГУ ДА
ИЗДР-
ЖИМ!

ОСТАВЉАМ
ВАС МЛАДЕ
НАСАМО!

ШТА ЋЕШ
ТИ ОВДЕ,
НЕЛИ?

ДА НИ-
СИ ТО
ТИ...?

...ЈУТРОС?
ДА! ИВАР МИ ЈЕ РЕ-
КАО ДА СИ ЗВАО ТЕ-
ЛЕФОНОМ... ГА САМ ПО-
КУШАЛА ДА ТЕ НАЂЕМ!

ЈОВИ СИ
ЗАБРИНУ-
ТА ЗБОГ
ПРОЈЕКТА
ЧЕТИРИ?

АЛИ ЈА...
У РЕДУ,
ДЕНИ!

БОЉЕ ДА НАЂЕМО
НЕКО МИРНО МЕСТО...
ДА ПОРАЗГОВА-
РАМО!

ИМА СТВА-
РИ КОЈЕ ОДМАХ
ТРЕБА ДА РАШЧИ-
СТИМО... ЗАУВЕК!

ЗА ТО ВРЕМЕ
ИВАР ЈЕ ЧЕКАО.
ПОСТАЈАО ЈЕ
СВЕ НЕСТРП-
ЉИВИЈИ...

ЧИНИ МИ СЕ ДА ЋУ
ПУСТИТИ КОРЕЊЕ
СЕДЕЊИ ОВАКО!
ШТА ЈЕ СА МЕТОМ?
ЗАШТО НЕ ЗОВЕ?
АКО СЕ НЕШТО
ДОГОДИ
МАЛОЈ
НЕЛИ...

ТЕЛЕФОН!

ЗВРРРРР

МО-
РА ДА
ЈЕ
МЕТ!

ИВАР НИЈЕ
ЗНАО РАЗЛОГ
МЕТОВОГ НЕЈАВ-
ЉАЊА... АЛИ
МИ ГА ЗНАМО...

ЈЕР У ТОМ
ТРЕНУТКУ У
ЈЕДНОЈ НАИЗ-
ГЛЕД ОБИЧНОЈ
ЗГРАДИ...

ОНИ ЧИНОВНИЦИ
ДОБРО СУ ГА УДЕ-
СИЛИ!

УМУКНИ,
БЕРНИ!

КО БИ РЕКАО
ДА СУ ИСПРАВ-
НИ ГРАЂАНИ
ТАКВИ!

НАШ ПРИ-
ЈАТЕЉ БЕР-
НАР ТАЧНО
ЈЕ ЗАПАЗИО
ЊИХОВО ПО-
НАШАЊЕ!

ЈЕДВА САМ ИХ
СПРЕЧИО ДА ГА НЕ
РАЗНЕСУ НА КОМА-
ДЕ! НАВАЛИЛИ СУ
ЧИМ САМ ИМ НА-
РЕДИО ДА
НАПАДНУ...

МОЖДА
ЈЕ МОЈА МОЋ
НАРЕЂИВАЊА
ПОРАСЛА
ПОСЛЕДЊИХ
ГОДИНА...

...ИЛИ СУ
ЉУДИ ПОС-
ТАЛИ ВИ-
ШЕ ЗЛИ!

ТО САД
УСТАЛОМ
НИЈЕ ВА-
ЖНО!

ХАЈДЕ, ПРИ-
ЈАТЕЉУ! ПРО-
БУДИ СЕ! ТРЕ-
БА ДА РАЗ-
ГОВАРА-
МО!

КИЛИ,
ЈЕ ЛИ
ТО
ДЕРДЕ-
ВИЛ?

ДА, ОН
ЛИЧНО!
АЛИ САД
ТИХО...
ДОЛАЗИ
СВЕ-
СТИ!

...КИЛГРЕЈВ...
ТИ? АЛИ
КАКО...?

ПРОБУДИО
САМ, ЗНАЧИ,
ТВОЈУ РАДОЗНА-
ЛОСТ... ТО ЈЕ ДОБРО!

„САМО ДЕЛИЊ
МОЈЕ ВОЉЕ БИО
ЈЕ ДОВОЉАН ДА
ГА ПРИМОРАМ ДА
МЕ ОСЛОБОДИ...“

...И ОТА-
ДА ЖИВИМ
ОВДЕ,
У САН
ФРАН-
ЦИС-
КУ...“

„СТВОРИО САМ
ОВДЕ СВОЈЕ
ЦАРСТВО ЗА КО-
ЈЕ ЗНАЈУ САМО
ОНИ КОЈИ СУ ДИ-
РЕКТНО У БЕЗИ
С КИЛГРЕЈВОМ!“

ДОК ЈЕ КИЛГРЕЈВ
ЗАВРШАВАО СВОЈУ
ПРИЧУ...

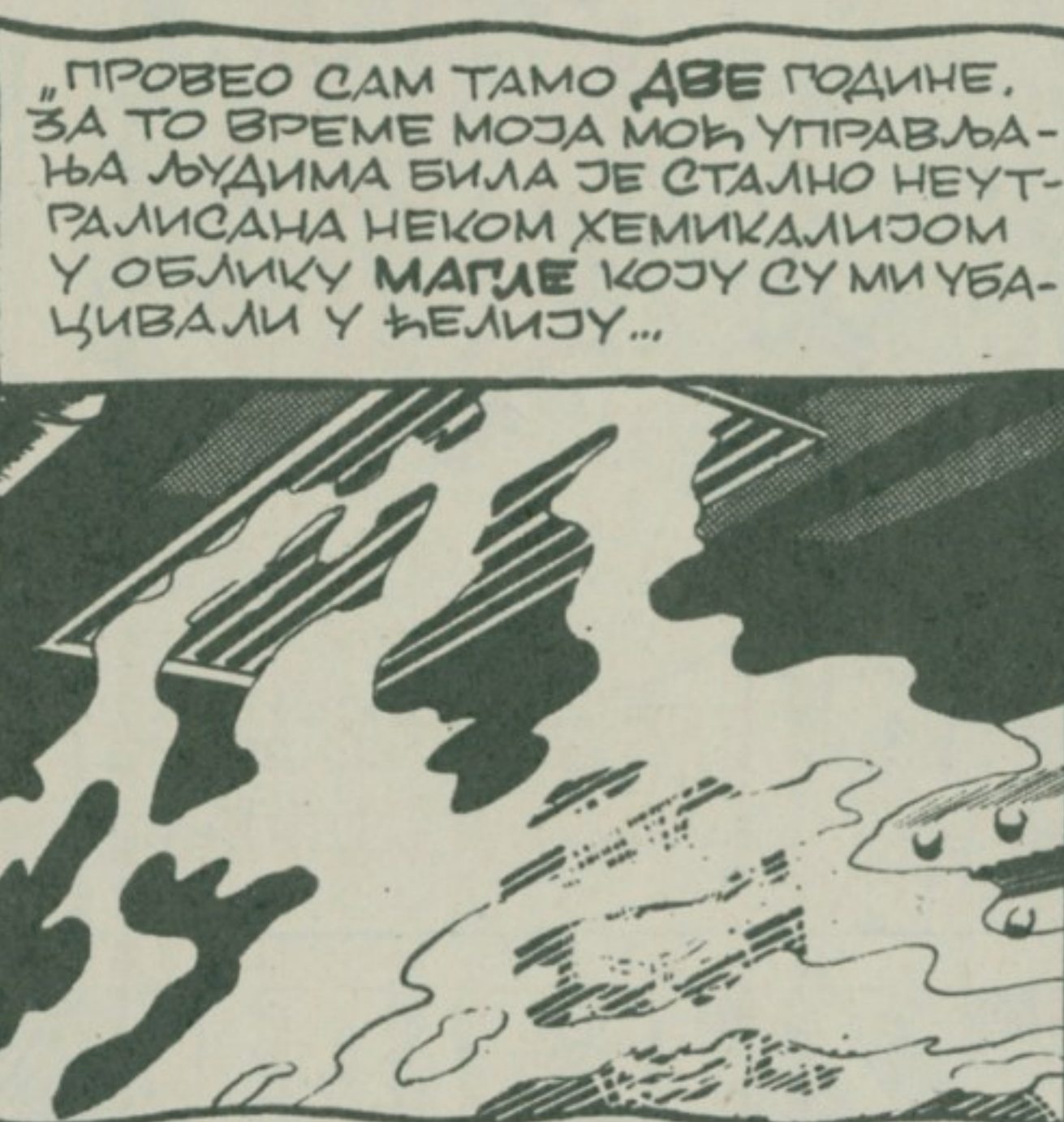
ШЕФЕ,
ХЕЈ...

ВРАТА!

МИСЛИМ ДА
ТИ ДУГУЈЕМ
ОБЈАШЊЕ-
ЊЕ...

ВИДИШ, ПРИЈА-
ТЕЉУ! КАД СИ
МЕ ОНО ДАВНО УХ-
ВАТИО, ЗАТОЧЕН
САМ У ЈЕДАН
СПЕЦИЈАЛНО
ОПРЕМЉЕН
ЗАТВОР!

„ПРОВЕО САМ ТАМО ДВЕ ГОДИНЕ,
ЗА ТО ВРЕМЕ МОЈА МОЈ УПРАВЉА-
ЊА ЉУДИМА БИЛА ЈЕ СТАЛНО НЕУТ-
РАЛИСАНА НЕКОМ ХЕМИКАЛИЈОМ
У ОБЛИКУ МАГЛЕ КОЈУ СУ МИ УБА-
ЏИВАЛИ У ЋЕЛИЈУ...“

КРОЗ РАЗБИЈЕНА
ВРАТА, С
ГАС-МАСКОМ
НА ЛИЦУ...

УПАО ЈЕ
НЕОЧЕКИ-
ВАНИ
СПАСИЛАЦ!

ИВАР!

ЕВО МЕ, ДЕР-
ДЕВИ-
ЛЕ!

МОЈЕ
ОЧИ!
НИШТА
НЕ ВИДИМ
ОД СУЗА!

ХВА-
ЛА,
ИВА-
РЕ!

БЕ-
ЖИМО ДОК
ТРАЈЕ ДЕЈ-
СТВО СУЗАВ-
ЦА КОЈИ
САМ УБАЦИО
МЕЊУ
ЊИХ!

„ЈЕДНОГ ДАНА ТУР-
БИНЕ У КОНТРОЛНОМ
ТОРЊУ СУ ЕКСПЛОДИРА-
ЛЕ...“

„...И МАГЛА ЈЕ ПРИВРЕМЕНО ПРЕ-
СТАЛА ДА ДОТИЧЕ... ТА ПУРПУРНА МА-
ГЛА СПРАВЉАНА ЈЕ ОД ИСТЕ ХЕМИКАЛИЈЕ
КОЈА ЈЕ НЕКАД УЧИНИЛА ОД МЕНЕ
ПУРПУРНОГ ЧОВЕКА...“

САД ЈЕ ТРЕ-
НУТАК... ТРЕБА
НЕШТО ПРЕ-
ДУЗЕТИ...
БРЗО!

СТРА-
ЖАРУ!
УПО-
МО!

НЕМАМО ВРЕМЕНА...
А ТАКО БИХ ИМ РАДО
ПОКАЗАО...
ЗНАО САМ ДА СИ У
НЕВОЉИ ЧИМ СЕ НЕ
ЈАВЉАШ... И ЧИМ
САМ ПРИМИО ТВОЈ
РАДИО СИГНАЛ
ПОХИТАО САМ...

АЛИ, БРИНЕМ ДА
СЕ НЕЛИ НИЈЕ
НАШЛА У ЈОШ
ВЕЋОЈ ОПАСНО-
СТИ!

ЗНАМ ДА БРИ-
НЕМ, ИВАРЕ!
И ЈА БРИНЕМ...
АЛИ ВЕРУЈ, ОНА ЋЕ
УМЕТИ ДА СЕ СНА-
ЂЕ... У СВАКОЈ СИ-
ТУАЦИЈИ!

НАДАМ СЕ ДА СИ У ПРАВУ, ДЕРДЕВИЛЕ!

САМО...
ЈОШ НИСМО
САДВИМ
СЛОБОД-
НИ...

ЈЕДАН
ОД КИЛПРЕЗВО-
ВИХ ЉУДИ ЧУВА
ЊИХОВ ХОВЕР-
КРАФТ...

АЛИ,
МИ ЋЕМО
ИМ ГА
УЗЕТИ!
УКРЏА-
ВАЈ СЕ,
ДЕРДЕ-
ВИЛЕ!

ИВАРЕ,
КИЛПРЕЗВ
ЈЕ ОПАСАН...
И НЕ СЛУТИШ
КОЛИКО ЈЕ
ОПАСАН!

НЕ БОЈИМ
СЕ ОПАСНО-
СТИ, МЕ-
ТЕ!

ЗАШТО
ТАКО
ПОВОРИШ,
МЕТЕ?

ЗАТО ШТО
ЈЕ ТО ИСТИ-
НА, ИВАРЕ,
И ТРЕБА
ЈЕ ПРИЗ-
НАТИ!
ОВО ЈЕ
ПРВИ
ПУТ ДА
НИ-
САМ
УС-
ПЕО!

ДОПУСТИ-
ЋЕШ ДА ЈА
УПРАВЉАМ
ХОВЕРКРАФ-
ТОМ?

ЈОШ
ПИТАШ?
ЈА И ТАКО
НИСАМ
НИЗАШТА...

СХВАТАШ
ЛИ? ЈА, ЧО-
ВЕК БЕЗ
СТРАХА...
ПОДЛЕ-
ГАО САМ!

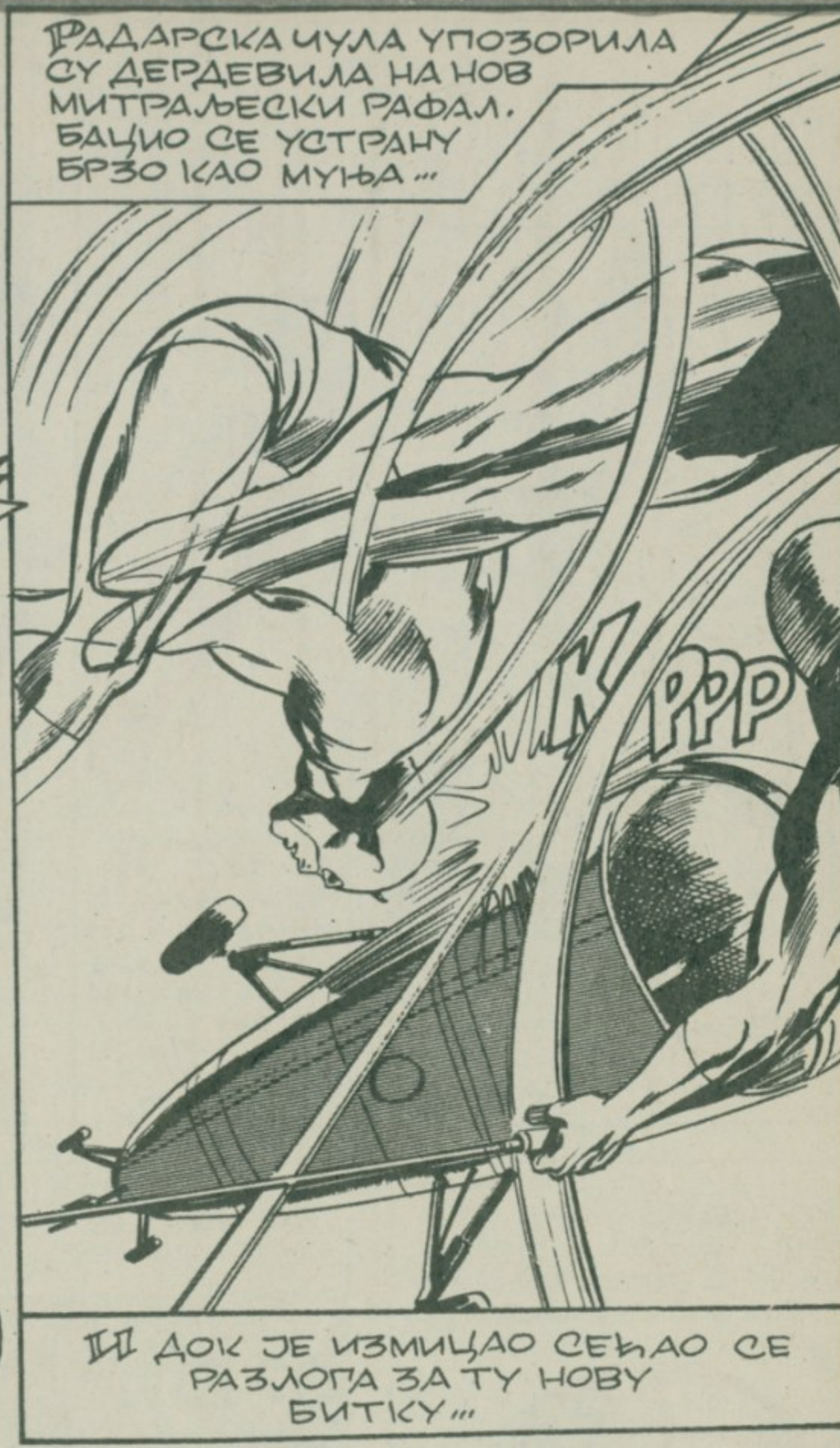
ЗА ТО ВРЕМЕ...
ЧИКО, ЗАР СЕ НЕ
МОЖЕМО ОТРЕСТИ
ТОП ТИПА? УМАЛО
ГА НИСМО УБИЛИ...
А ОН НАС
ИПАК ГОНИ!

ШТА
ЈЕ
ТОМ
МОМ-
КУ?

ЈЕ ЛИ
ЉУД?

УМУКНИ,
БЕРНИ!

НИ-
ЈЕ ВРЕ
МЕ ЗА
ПРИ-
ЧЕ!

РАДАРСКА ЧУЛА УПОЗОРИЛА
СУ ДЕРДЕВИЛА НА НОВ
МИТРАЉЕСКИ РАФАЛ.
БАЦИО СЕ УСТРАЊУ
БРЗО КАО МУЊА...

И ДОК ЈЕ ИЗМИЦАО СЕЋАО СЕ
РАЗЛОГА ЗА ТУ НОВУ
БИТКУ...

АЛИ, ИВАР ГА ВИШЕ
НИЈЕ СЛУШАО...

ЊЕГОВЕ МИСЛИ ВРА-
ТИЛЕ СУ СЕ НЕЛИ. ПИ-
ТАО СЕ ГДЕ ЈЕ, ШТА РА-
ДИ, ДА НИЈЕ У ОПАС-
НОСТИ...

ЗА ТО ВРЕМЕ ЊЕ-
ГОВА УСВОЈЕ-
НИЦА...

КОРАЧАЛА
ЈЕ КРАЈ ТА-
ЈАНСТВЕНОГ
ДЕНИЈА ФРЕН-
ЧА. С ВРЕМЕНА
НА ВРЕМЕ
ПОДИГЛА
БИ ПОГЛЕД
ПРЕМА
ЊЕМУ...

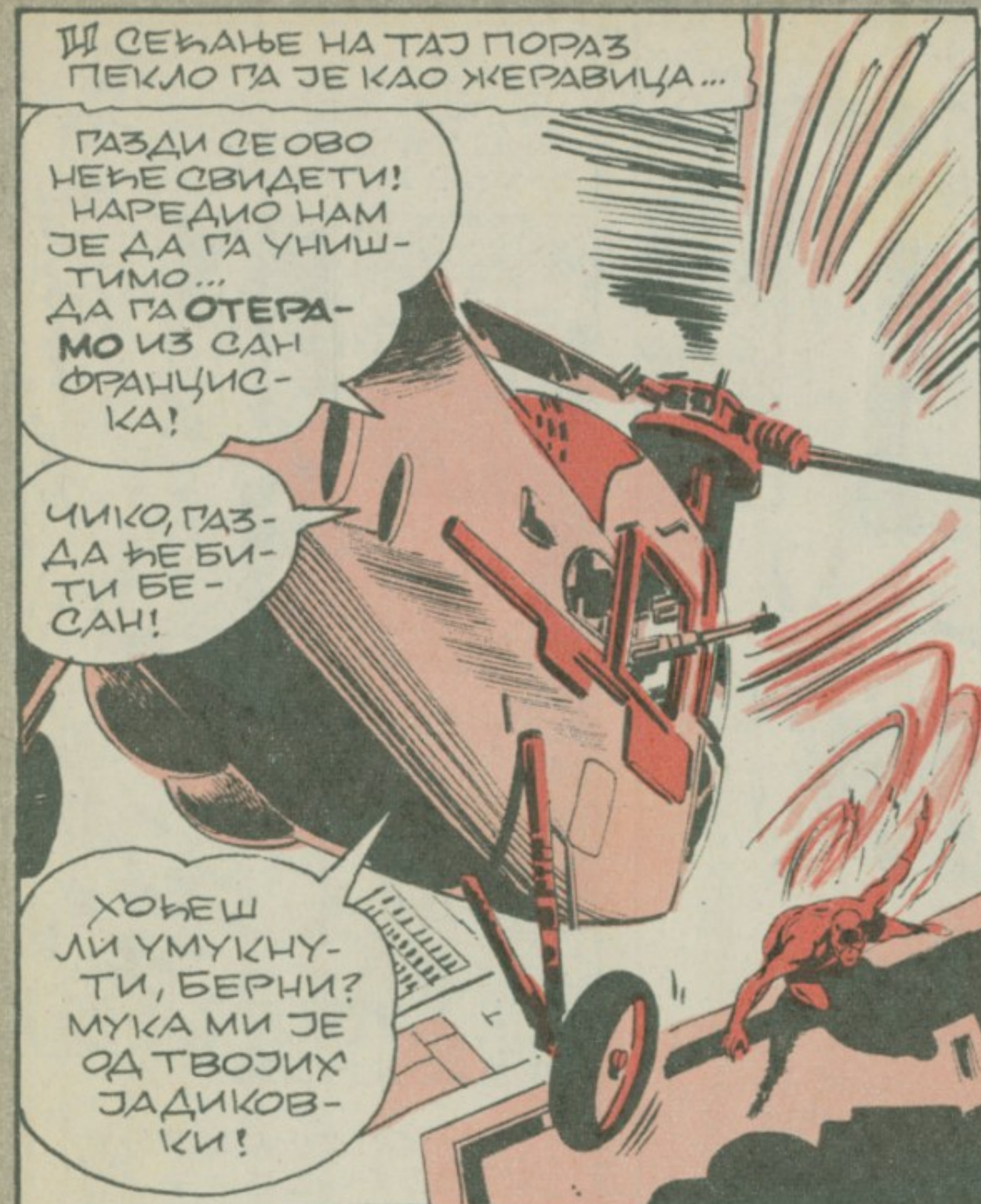
...И У ЊЕНИМ
ОЧИМА ОГЛЕ-
ДАЛИ СУ СЕ
НЕИЗВЕСНОСТ
И СТРАХ...

...СЕЋАО СЕ ЧОВЕКА ЗВАНОГ
КИЛПРЕЗВ, СТРАШНОГ ПУРПУРНОГ
ЧОВЕКА ЧИЈА ЈЕ НАЈМАЊА ЖЕЉА
ПОСТАЈАЛА ЗАПОВЕСТ ЗА СВАКОГ
КО БИ СЕ НАШАО У ЊЕГОВОЈ
БЛИЗИНИ...

И ДОК
СУ ОКО ЊЕ-
ГА ПРАШ-
ТАЛИ МЕЦИ,
ДЕРДЕВИЛ
ЈЕ МИСЛИО
НА ДАН...

...КАД ГА ЈЕ
КИЛПРЕЗВ ПО-
БЕДИО, ЗАРО-
БИО, МУЧИО...

ШЕЋАЊЕ НА ТАЈ ПОРАЗ
ПЕКЛО ГА ЈЕ КАО ЖЕРАВИЦА...

ГАЗДИ СЕ ОВО
НЕЋЕ СВИДЕТИ!
НАРЕДИО НАМ
ЈЕ ДА ГА УНИШ-
ТИМО...
ДА ГА ОТЕРА-
МО ИЗ САН
ФРАНЦИС-
КА!

ЧИКО, ГАЗ-
ДА ЋЕ БИ-
ТИ БЕ-
САН!

ХОЋЕШ
ЛИ УМУКНУ-
ТИ, БЕРНИ?
МУКА МИ ЈЕ
ОД ТВОЈИХ
ЈАДИКОВ-
КИ!

АЛИ, ДЕРДЕВИЛ НИЈЕ
МИСЛИО САМО НА СВО-
ЈЕ НЕПРИЈАТЕЉЕ...

СЕЋАО СЕ
И СВОЈИХ
ПРИЈАТЕЉА,
НЕЛИ И...

ЧИКО,
ПРО-
ЗОР...

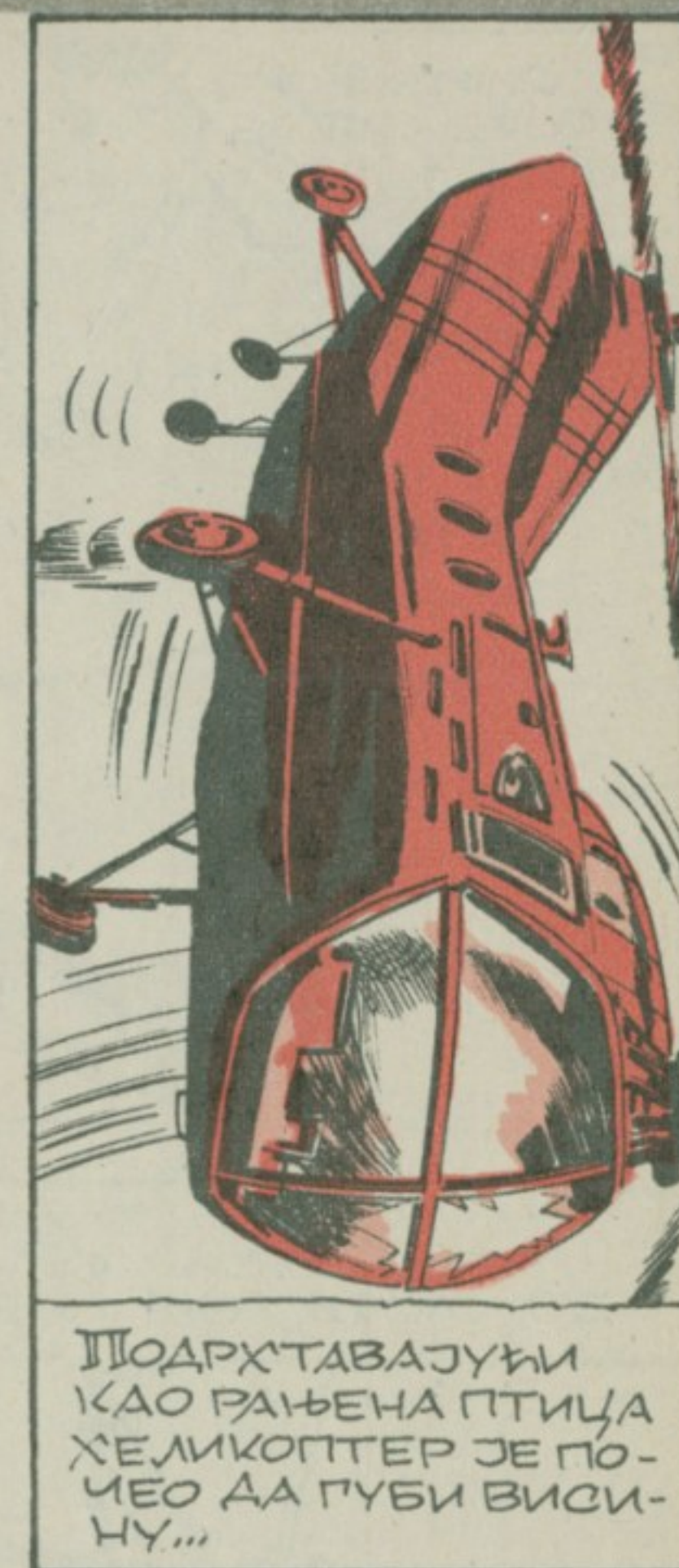
ОХ... ОХ...
КАКО... НА
ОВОЈ ВИСИНИ?
ДДАХ!

ДЕРДЕВИЛ
НИЈЕ НИ РЕЧИ
ПРОГОВОРИО...

ТАК

ТРЕНУТАК И НИ-
ЈЕ БИО ЗА РАЗ-
ГОВОР...

ПОДРХТАВАЈУЋИ
КАО РАЂЕНА ПТИЦА
ХЕЛИКОПТЕР ЈЕ ПО-
ЧЕО ДА ГУБИ ВИСИ-
НУ...

...ИВАРА КОЈИ МУ ЈЕ
СПАСАО ЖИВОТ.

СЕЋАЊЕ
НА ТАЈ
ПОРАЗ,
КАДА СЕ
БЕСПОМОЋАН
НАШАО У
РУКАМА
КИЛГРЕЈВА,
ДАЛО МУ
ЈЕ НОВУ
СНАГУ...

...И ОН
СЕ САД
БОРИО...

...УСТРОСТРУЧЕ-
НОМ СНАГОМ...
НЕ САМО ПРО-
ТИВ ОВИХ ЉУ-
ДИ ВЕЋ И ПРО-
ТИВ ЧОВЕКА
ЗА КОГА СУ
ОНИ РАДИ-
ЛИ...

...ПРОТИВ КИЛГРЕЈВА!

ПРЕУЗМИ
УПРАВЉАЧ,
БЕРНИ!

ОВАЈ
ПУТ
НЕЋЕМО
ПРОМА-
ШИТИ!

ДЕРДЕ-
ВИЛ ЋЕ
УМРЕТИ!

КРРРР

ПАДА!

ДОК ЈЕ ИСКАКАО ИЗ
ХЕЛИКОПТЕРА, ДЕР-
ДЕВИЛ СЕ СЕТИО
СЛИЧНОГ СЛУЧАЈА...

...КАДА ЈЕ МО-
РАО ДА ВОДИ
БОРБУ У ОШ-
ТЕЋЕНОМ ХЕ-
ЛИКОПТЕРУ,
БОРБУ КОЈА
СЕ УМАЛО НИ-
ЈЕ ЗАВРШИЛА
ЊЕГОВОМ
СМРЋУ...

...И КАДА
ГА ЈЕ ЦРНА
УДОВИЦА
СПАСЛА У
ПОСЛЕДЊЕМ
ТРЕНУТ-
КУ...

СЕЋАО СЕ И ОНОГА
ШТО СЕ ДОГОДИЛО
ПРЕ НЕКОЛИКО СЕД-
МИЦА, У ЈЕДНОМ
ДРУГОМ ГРАДУ...

ШЕ ДОК ЈЕ ХЕЛИКОП-
ТЕР ТОНУО, ОН СЕ
ПЛИВАЈУЋИ УДАЉА-
ВАО ОД МЕСТА
УАЕСА...

„ОБАЛСКА СТРАЖА ОТКРИЛА ЈЕ ОЛУПИНУ НА СТРАДАЛОГ ХЕЛИКОПТЕРА ЈУЖНО ОД МОСТА ЗЛАТНА ВРАТА“

У ЊЕМУ СУ БИЛА ТРИ ЧОВЕКА, ЧЛАНОВИ БАНДЕ... СПАСЕНИ СУ...

УГА-СИ ТЕЛЕВИЗОР!

ИДИОТИ! ЗАР СЕ ТАКО ИЗВРШАВА ЗАДАТАК!

ТРИ МОЈА ЧОВЕКА УХВАЊЕНА, ЈЕДАН ОД МОЈИХ ХЕЛИКОПТЕРА УНИШТЕН!

...А МОЈ НЕПРИЈАТЕЉ НИЈЕ УНИШТЕН!

АЛИ, КИЛИ, ОН ИМ ПОМАЖЕ...

ДРАГА, ПО НЕКАД СЕ ДИВИМ СЕБИ... НАШАО САМ РЕШЕЊЕ НАШЕГ ПРОБЛЕМА!

НЕШТО НИЈЕ У РЕДУ, КИЛИ?

НИЈЕ У РЕДУ? НАПРОТИВ...

НАЈЗАД ЈЕ СВЕ У НАЈБОЉЕМ РЕДУ!

РЕНО, ПРИЈАТЕЉУ, ХОЋЕШ ЛИ ДОЋИ?

ОВАЈ... СВАКАКО!

КАКО ВИ КАЖЕТЕ!

ЧУО, ЈЕ Л' ТЕ НАШЕ ЛУДЕ ПОЛИЦИЈА ТРАЖИ?

ИЗНЕНАЊУЈЕШ МЕ ПОНЕКАД! ТАЈ... ТАЈ ПРОКЛЕТНИК УЗИМА ЗАКОН У СВОЈЕ РУКЕ... А ПРОТИВ МЕНЕ... И ТИ ЈОШ НАЛАЗИШ ЗА ЊЕГА ОПРАВДАЊЕ!

ОПРОСТИ, КИЛИ... МИСЛИЛА САМ САМО...

НИЈЕ ТВОЈЕ ДА МИСЛИШ! ЈА, КИЛ-ПРЕЗВ, МИСЛИМ О СВЕМУ! А САД МЕ ОСТАВИ САМОГ... ТРЕБА О СВЕМУ ДА РАЗМИСЛИМ!

ДОБРО, КИЛИ!

ПРИЈАТЕЉУ, ИМАМ ЗА ТЕБЕ ЈЕДАН ОПАСАН ЗАДАТАК! ТАЈ ТИП ЕЛЕКТРО... ЖЕЛИМ ДА ГА НАЋЕШ И ДОВЕДЕШ ГА ОВАМО! ХОЋЕШ ЛИ, РЕНО?

УНИШТИ СВЕ ШТО ТРАЖИТЕ!

ПОГЛЕДАЈ ГА, ДРАГА! ИНТЕЛИГЕНТАН МОМАК... НАЈПАМЕТНИЈИ ОД СВИХ МОЈИХ ЛУДИ... А ИПАК ЈЕ КАО ВОДАК У МОЈИМ РУКАМА!

ВИДИМ, КИЛИ! И ЈА ТЕ СЛУШАМ!

СЛУША МЕ БЕЗ ПОГОВОРА! СВИ МЕ УОСТАЛОМ СЛУШАЈУ!

АЛИ, У ТОМ ТРЕНУТКУ...

ЈОШ ЈЕДАН БЕГУНАЦ КОГА ТРАЖИ ПОЛИЦИЈА!

ВИЂЕН ЈЕ НА СЕВЕРНОЈ ОБАЛИ ПРЕ ЧЕТИРИ ДАНА!

ЧЕКАЈ, ДРАГА! ОВО МЕ ЗАНИМА!

ЧОВЕК ЗВАН ЕЛЕКТРО ЈОШ ЈЕ НА СЛОБОДИ...

КАО ШТО СЕ ВЕРОВАТНО СЕЋАТЕ, ЕЛЕКТРО ЈЕ ПРВИ СУПЕР-ПРЕСТУПНИК С КОЈИМ СЕ ДЕРДЕВИН СУКОВИО У...

КЛИК

НЕКОЛИКО ЧАСОВА КАСНИЈЕ, НА ЈЕДНОМ БРАДУ ИЗНАД САН ФРАНЦИСКА...

НЕВЕРОВАТНА СИ, НЕЛИ! ЗАР СИ ПОСЛЕ ТОЛИКО ГОДИНА ЈОШ ЗАБРИНУТА ЗБОГ „ПРОЈЕКТА ЧЕТИРИ“?

ЗНАШ ДА ЈЕ САМ, ДЕ-НИ!

ЗАР НИСИ ЗБОГ ТОГА УСПОСТАВИО ВЕЗУ СА МНОМ?

ЈА САМ СЕ САМО ТЕЛЕФОНОМ ЈАВИО!

А ТИ СИ УСПОСТАВИЛА ВЕЗУ!

ДЕНИ,
МОЛИМ
ТЕ! НЕКАД
СМО БИЛИ
ПРИЈАТЕ-
ЉИ! ТО
НЕ ЗНА-
ЧИ...

ЧУЈ, АКО
СИ ТОЛИ-
КО ЗАИН-
ТЕРЕСО-
ВАНА ЗА...
ЗАИСТА,
НЕЛИ?

ДЕНИ!
АКО НЕ МОЖЕШ
ДА РАЗГОВА-
РАШ О ОЗБИЛ-
НИМ СТВА-
РИМА... НА-
ПУСТИЋУ
КОЛА!

ХЕЈ! НИСАМ
ТАКО МИС-
ЛИО, ЗЛАТО!
ШТА ТО
РАДИШ?

ПРИСТАЛА
САМ НА ОВУ
ШЕЋЊУ ДА БИСМО
РАЗГОВАРАЛИ...

НИЈЕ
ТРЕБА-
ЛО ДА
ТАКО
ПОСТУ-
ПИМ С
ДЕНИ-
ЈЕМ!

МОЖДА ОН
НЕ НАМЕРА-
ВА ДА ОТ-
КРИЈЕ МОЈУ
УЛОГУ У „ПРО-
ЈЕКТУ ЧЕ-
ТИРИ“? МО-
ЖДА ЈЕ САМО
ХТЕО ДА МЕ
ПОНОВО
ВИДИ!
АЛИ, КАКО
ДА БУДЕМ
СИГУРНА
У ТО?
СУВИШЕ
ЈЕ РИЗИЧ-
НО!

КРОЗ ЊЕНЕ ЦРНЕ МИСЛИ НА-
ЈЕДНОМ СЕ ПРОБИО ЛИК ЧОВЕ-
КА КОГА ЈЕ ВОЛЕЛА... ИЛИ ЈЕ
МИСЛИЛА ДА ГА ВОЛИ...

НАСМЕШИЛА
СЕ... АЛИ СЕ
ОСМЕХ ОД-
МАХ ИЗГУ-
БИО...

...А НЕ ДА
СЕ ПОНА-
ШАШ КАО
БАЛАВАЦ!

ЈАВИЋУ
ТИ СЕ,
ДЕНИ...

МОЖДА
ЋЕШ ДРУГИ
ПУТ БИТИ
РАЗУМНИ-
ЈИ!

ЊЕН „ЛАСО“ ЗАКАДИО СЕ ЗА ТОРАЊ
ЈЕДНЕ УДАЉЕНЕ ЗГРАДЕ! ЗАЉУЉАЛА
СЕ И ВИНУЛА КРОЗ ВАЗДУХ...

МЕТ И ЈА
НАПУСТИЛИ
СМО ЊУЈОРК
БАШ ЗБОГ
ТАКВИХ
СТВАРИ...

ЗБОГ СТАЛНИХ
ПОДОЗРЕЊА...
ПРОГОНА... КОЈИХ СЕ НИСМО
МОГЛИ ОСЛОБОДИТИ!
ЗАР СМО САМО ПРО-
МЕНИЛИ ГРАД?
ЗАР ЋЕ СЕ ПРО-
ГОНИ НАСТАВИ-
ТИ И У САН
ФРАНСИ-
КУ?

БРИГЕ И
НЕИЗВЕСНОСТ
ПОТПУНО СУ
ЈЕ САВЛАДАЛИ...

СПУСТИЛА СЕ НА
ПЛОЧНИК, КРАЈ ЈЕДНОГ
ЗИДА И ЗАПЛАКАЛА.
НИЈЕ ТАКО ПЛАКАЛА
ЈОШ ОД ДЕТИЊСТВА...

ЗА ТО ВРЕМЕ У СТАЊУ...

НИСАМ ЧУО
КАД СИ УШАО,
МЕТЕ!
НАПОРАН
ДАН?

МАЊЕ
ВИШЕ! НЕ
РЕЧЕ ЛИ, ИВА-
РЕ, ДА ЈЕ
НЕКО
ТЕЛЕФО-
НИРАО?

ДА! НЕ-
КИ
КРЕНСТОН!
МОЛИО
ЈЕ ДА
МУ СЕ
ЈАВИШ!

ЛАРИ
КРЕНСТОН?
ХММ! ЈЕ-
ДАН ОД
НАЈБОЉИХ
АДВОКА-
ТА У
ЗЕМЉИ!

ДА! ОН!
НЕ МОГУ ДА
СЕ НАЧУДИМ
КАКО СЕ МЕТ
КРЕЋЕ! КАО
ДА НИЈЕ
СЛЕП!
КАКО СЕ
САМО СПРЕТ-
НО СЛУЖИ
ТЕЛЕФО-
НОМ!

ПОСЛЕ КРАТКОГ ОБЈАШЊЕЊА ...

ЖЕЛИ САВЕЗ
СА МНОМ?

МОЖДА
ЋЕ ТАЈ
САВЕЗ И
МЕНИ
ДОНЕТИ
КОРИСТ!

ВОДИ МЕ
ЊЕМУ... И ТО
БРЗО!

ДА СЕ НЕ
ПРЕДОМИС-
ЛИМ!

ПА, МЕТЕ?
ЈЕ ЛИ ШТО
ИСПРИ-
ЧАЛА?

ДА!
НЕШТО
ОПЛАЊУ
НАЗВА-
НОМ
„ПРОЈЕКТ
ИЕТИ-
РИ“!

ПРИЛИЧНО
НЕОДРЕ-
ЂЕНО!

ЗНАМ И ЈА
ДА ЈЕ ТО
МУЧИ... И ТАЈ
МОМАК ДЕНИ
ФРЕНЧ!

ЗНАМ,
ИВАРЕ, ДА
ЋЕ ТИ ИЗ-
ГЛЕДАТИ
ЧУДНО...

...АЛИ НЕ
ЗНАМ ДА ЛИ
ТРЕБА
ДА ТИ
КАЖЕМ!

НЕЛИ
ЈЕ УП-
ЛАСЕ-
НА...

МОЖДА
ЋЕ БИТИ БО-
ЉЕ ДА ТО
ПУСТИМО...

ДА ПУСТИМО?
ПА ОНА МИ ЈЕ КАО
КЊЕР-
КА!

АКО МЕНИ
НЕ ВЕРУ-
ЈЕШ... КОМЕ
ЋЕШ?

НИЈЕ У
ПИТАЊУ
ПОВЕРЕ-
ЊЕ, ИВА-
РЕ!

СМИ-
РИ
СЕ...

„ПРОБУДИЋЕШ ЈЕ...“

АЛИ, МЕТ
СЕ ВАРАО.
ДА ЈЕ МО-
ГАО ДА ЈЕ
ВИДИ,
СХВАТИО
БИ ДА ГА
ЈЕ ПРЕ-
ВАРИЛА...

...И ДА ЈЕ, КАД
ЈЕ МОЛИЛА ДА
ЈЕ ПУСТИ ДА
СЕ ОДМОРИ,
ИМАЛА НА
УМУ НЕШТО
ДРУГО...

...ДА НАЂЕ ДЕНИЈА
ФРЕНЧА...

...И НАЈЗАД
ДОЗНА ЊЕГО-
ВЕ НАМЕРЕ.

ДОК ЈЕ ОНА НАПУШТА-
ЛА СОБУ НА СПРАТУ, У
ПРИЗЕМЉУ СУ СЕ ЈЕДНА
ВРАТА ТИХО ОТВОРИЛА...

МЕТ ЈЕ СТАЈАО
МИРНО ХВАТАЈУ-
ЋИ ПОЗНАТЕ
ЗВУКЕ...

...А ОНДА ЈЕ СХВА-
ТИО ШТА СЕ ДОГА-
ЂА. ЗБАЦИО ЈЕ
СА СЕБЕ ОГРТАЧ...

НАВУКАО
СВОЈУ
ТЕСНУ
КАПУ...

...И КРЕНУО
ЗА
НЕ-
ЛИ!

ЧУВАЈ СЕ, НЕЛИ!
НАСТРАДАЋЕШ
ТАКО!

ИЛИ
ТИ МОЖЕ
ДА НИЈЕ
НИ СТА-
ЛО?

МЕТ!

ЧЕКАЈ,
ЗЛАТО!
ОПЕТ
СИ КРЕ-
НУЛА
ЗА ТИМ
ДЕНИ-
ЈЕМ?

ОХ, МЕТЕ! А
ШТА МИ ДРУ-
ГО ОСТА-
ЈЕ?

НЕ МОГУ
У ТО ДА
УВЛАЧИМ
ТЕБЕ И
ИВАРА!

НЕ ЗНАМ
ЗА ИВАРА...

АЛИ,
ТВОЈИ
ПРОБЛЕ-
МИ И
БОРБЕ
СУ И
МОЖИ!

АЛ' КАД
ПО-
МЕ-
НУХ
БОРБЕ...

RRRRRRRR

ТАЈ ЗВУК...
ШТА ЈЕ ТО,
МЕТЕ?

ТО ЈЕ, НЕЛИ, ЧО-
ВЕК ЗВАНИ
ЕЛЕКТРО!

RRRRRR

ДА, БИО ЈЕ ТО ЕЛЕКТРО!
У ЗЕЛЕНКАСТОЈ СВЕТОСТИ
КОЈА ЈЕ ЗРАЧИЛА ИЗА ЊЕГА,
ЊЕГОВ ОСМЕХ ЈЕ ИЗГЛЕДАО
САТАНСКИ...

ОСМЕХ ЈЕ БРЗО
НЕСТАО С ЊЕГОВОГ
ЛИЦА, ОНИ СУ МУ
ПОСТАЛЕ ЛЕДЕНЕ
А ИСПРУЖЕНЕ ШАКЕ
ЛИЧИЛЕ НА КАНЈЕ...

ДОБРО
МЕ
ЧУЈ...

У НАШОЈ ПОС-
ЛЕДЊОЈ
БОРБИ НА-
ТЕРАО СИ
МЕ У БЕКС-
ТВО...

ОСТАО САМ
ТИ ОНДА
ДУЖАН
И САД ЋУ
ДА ВРАТИМ
ТАЈ ДУГ!

БЕЖИ,
НЕЛИ!

ЕЛЕКТРО
ЈЕ ОПАСАН... АЛИ
НИ ПРИБЛИЖНО ЧО-
ВЕКУ КОЈИ УПРАВЉА
ОВОМ ЛЕТЕЛИ-
ЦОМ!

А ТО
ЈЕ КИЛГ-
ПРЕЈВ!
ОН ЈЕ
МОЈ!

УЧИНИ
ШТО СИ НА-
УМИО, ДЕРДЕ-
ВИЛЕ!
ЈА ЋУ СЕ ПОЗАБА-
ВИТИ ЕЛЕКТРОМ...
САМО ПОЖУРИ,
ДЕРДЕВИЛЕ!
ПОТРЕБАН СИ
МИ... ДА СИ
КРАЈ МЕ-
НЕ!

ЗНАМ
ТО,
НЕЛИ!

АЛИ, ДА НЕ
МИСЛИШ ДА
ТЕ ОСТАВЉАМ
БЕЗ ПОМО-
ЋИ...

МАЛО
ЋУ ГА ОМЕК-
ШАТИ
ЈЕДНИМ
УДАРЦЕМ!

ЗНАМ
ДА ТИ ПОМОЋ
НИЈЕ ПОТРЕ-
БНА...

АЛИ,
ПРИМИ
ТО КАО
ИЗРАЗ
КАВА-
ЉЕРСТВА!
ХММ... ВОЛИМ
ОВАЈ
ЗВУК!

ДЕРДЕВИЛ! ШЕФЕ,
ЈА САМ МИСЛИО
ДА ЋЕ ЕЛЕКТРО...

И ЈА САМ
МИСЛИО!
ИЗГЛЕДА
ДА СМО
СЕ ПРЕВА-
РИЛИ!

АЛ'
ПРЕ-
ШКА СЕ
МОЖЕ
ИСПРА-
ВИТИ...
ЗАР
НЕ,
РАУ-
ЛЕ?

КАКО
ТИ НАРЕ-
ДИШ,
ШЕФЕ!

СМРТ
ДЕРДЕ-
ВИЛУ!

МОЖДА
ЈЕ ОВОМ СВЕ-
ТУ ПОТРЕБНО
ВИШЕ
ГАЛАНТНИХ
БОРАЦА!

ША-
ЛИМ СЕ,
НЕЛИ!
ДА ОХРА-
БРИМ И
СЕБЕ И
ТЕБЕ!

А САД
ТИ ГА ПРЕ-
ПУШТАМ!

ЧУВАЈ
СЕ,
НЕЛИ!

СНАЖНИМ
ЗАМАХОМ
КОЈИ МУ
ЈЕ ЗАТЕГАО
СВЕ МИШИ-
ЋЕ...
ДЕРДЕВИЛ
СЕ ВИНУО
ПРЕМА
ГОРЊОЈ
ПЛАТФОРМИ
ЛЕТЕЛИЦЕ...

... ГДЕ ГА ЈЕ ОЧЕКИ-
ВАЛА ПРАВА БОР-
БА.

НИЈЕ ДОВОЉНО
НАРЕДИТИ,
КИЛПРЕЈВ!
ТРЕБА
ТО И
ОСТВАРИ-
ТИ!

А ТИ
УВЕК
ДРУ-
ГОП
ГУРАШ
У БОР-
БУ!

А ТО ТИ
ЈЕ ПРЕШКА,
КИЛИ!
ТРЕБА
СЕ ПОУЗ-
ДАТИ
САМО У
СЕБЕ!
А ТИ
СВЕ
ПРЕПУШ-
ТАШ...

... ТИМ
ТВОЈИМ
КЛОВ-
НОВИ-
МА!

ПРЕШКА? НИ-
ЈЕ, ДЕРДЕВИ-
ЛЕ!
ТИ СИ СЕ
ПРЕВАРИО У
РАЧУНУ! МИС-
ЛИШ ДА СУ ОВИ
МОМЦИ СВЕ ШТО
ИМАМ ЗА БОРБУ
С ТОБОМ! ЗАБОРАВ-
ЉАШ ПУРПУР-
НУ МАГЛУ!

ЗАБО-
РАВИО?
НИСАМ!
ЗАТО САМ
У НОЗДР-
ВЕ СТА-
ВИО
ФИЛТЕ-
РЕ!
НЕ ЧИНИМ
ДВА ПУ-
ТА ИСТУ
ПРЕШ-
КУ!

ПОДСМЕ-
ВАШ МИ
СЕ...
ТИ ФИЛ-
ТЕРИ СА-
МО СУ ДО-
КАЗ ТВОГ
СТРАХА!

НЕ ПОКАЗУЈЕМ
СВОЈУ
ХРАБРОСТ
РАЗНИМ
ПАСОВИМА...
КАО ТИ!

МИСЛИШ
ДА ЋЕШ
МЕ
ЛАКО
САВЛА-
ДАТИ?
ЗАР ТОЛИКЕ
ГОДИНЕ ОР-
ГАНИЗОВА-
ЊА, УЧЕЊА
КАКО ДА
УПРАВЉАМ
СВОЈИМ
МОЋИ-
МА...
...ДА
СВЕ ТО
БУДЕ
УНИШ-
ТЕНО?
КИЛГРЕЈВ
СЕ НЕ
ПРЕДАЈЕ!

ИПАК ТИ СВЕ
ТО НЕЋЕ КОРИС-
ТИТИ, КИЛИ!
ДА САМ
НА ТВОМ МЕСТУ
ШТО ПРЕ БИХ
НАПУСТИО
ОВАЈ
ХОВЕР-
КРАФТ...

...ЈЕР АКО ТО
НЕ УЧИНИШ...
СВА
ТВОЈА
МОЋ...
...И ТВО-
ЈЕ
ЗНАЊЕ...
...НЕЋЕ
ВРЕДЕТИ
НИШТА!

СЛУЖЕЊИ СЕ ЈЕДИ-
НИМ СВОЈИМ
ОРУЖЈЕМ, НЕКОМ
ВРСТОМ
БУЗДОВАНА,
ДЕРДЕВИЛ ЈЕ ОД-
БИЈАО НАПАДЕ
КИЛГРЕЈВОВИХ
ЉУДИ...

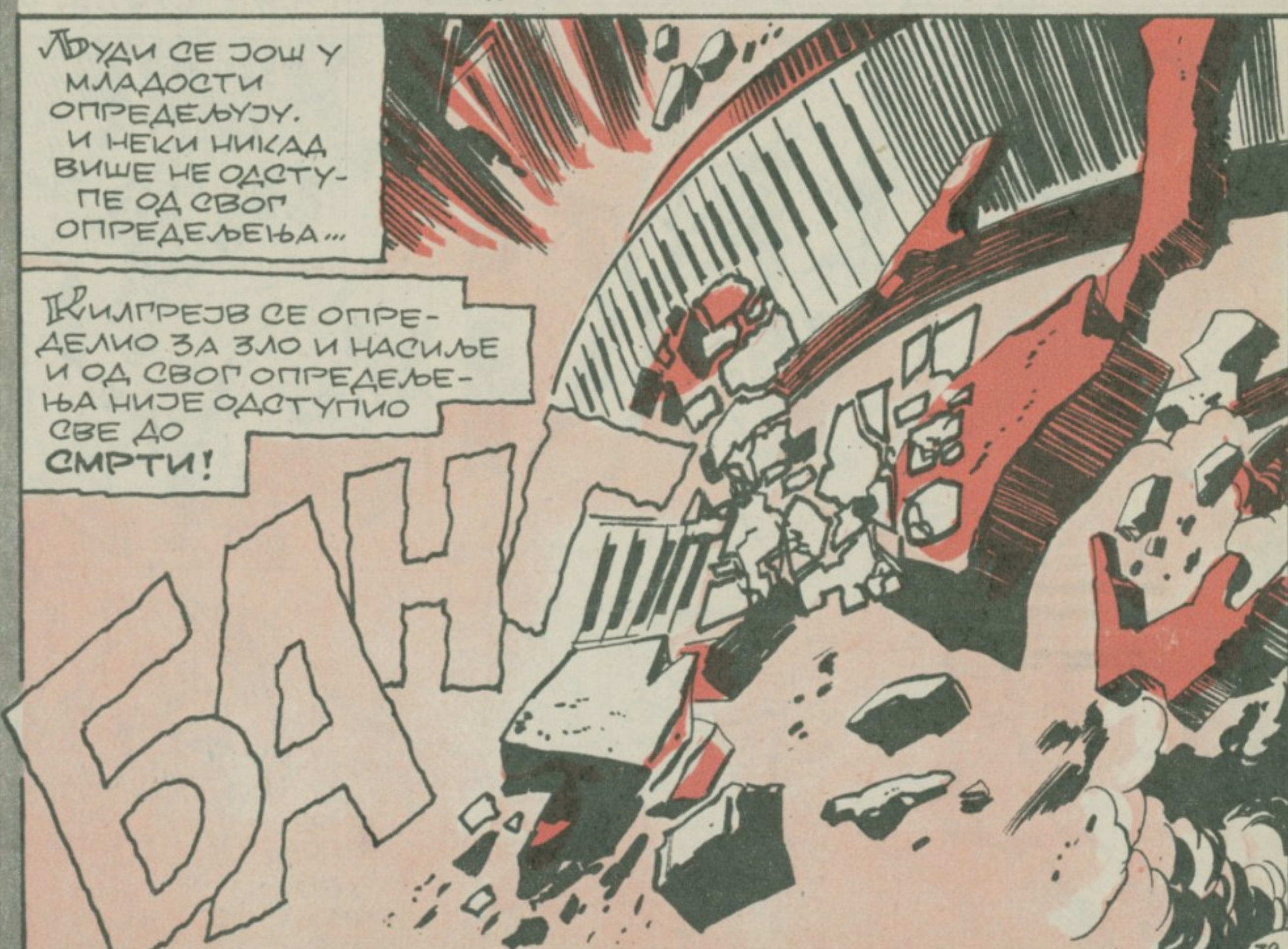

ЈЕДВА ОДРЖА-
ВАЈУЋИ РАВНО-
ТЕЖУ НА ЛЕТЕ-
ЛИЦИ КОЈА СЕ
НАГИБАЛА ЧАС
НА ЈЕДНУ, ЧАС
НА ДРУГУ
СТРАНУ...
ИЗБЕГАВАО
ЈЕ ОПАСНО-
СТИ САМО
ЗАХВАЉУЈУ-
ЋИ СВОМ
СЛУХУ...

ЊЕГОВЕ УШИ
ЛОВИЛЕ СУ ШУ-
МОВЕ МАШИНЕ,
СВАКУ ПРО-
МЕНУ У ЊЕ-
НОМ ЗУ-
ЈАЊУ...
И КАД МУ СЕ УКА-
ЗАО ПОВОЉАН ТРЕ-
НУТАК, ЗАВИТЛАО
ЈЕ СВОЈ БУЗДОВАН
ПРЕМА ОСЕТЉИВОЈ
АПАРАТУРИ...

ХОУИИ
ТИ...
ИДИ-
ОТЕ!

ЉУДИ СЕ ЈОШ У
МЛАДОСТИ
ОПРЕДЕЉУЈУ.
И НЕКИ НИКАД
ВИШЕ НЕ ОДСТУ-
ПЕ ОД СВОГ
ОПРЕДЕЉЕЊА...

КИЛГРЕЈВ СЕ ОПРЕ-
ДЕЛИО ЗА ЗЛО И НАСИЉЕ
И ОД СВОГ ОПРЕДЕЉЕ-
ЊА НИЈЕ ОДСТУПИО
СВЕ ДО
СМРТИ!

БАХ

ЧУДНО! УШАО
САМ ДАНАС У
БОРБУ ЖУ-
ДЕЊИ ЗА
ОСВЕ-
ТОМ!

ДА ДО-
КАЖЕМ
СЕБИ
ДА САМ
НЕУС-
ТРАШИВ!

А САД...
КАД ЈЕ
СВЕ ГО-
ТОВО
ИМАМ НЕКИ
ГОРАК
УКУС...

„АЛИ, НЕ СМЕМ
ДА ФИЛОЗОФИ-
РАМ О СЕБИ
КАД ТРЕБА
ДА МИСЛИМ
НА НЕЛИ!“

„МАДА ЗНАМ
ДА ЈЕ ОНА
СПОСОБНА
ДА СЕ
СНАЂЕ...“

ЗНАМ
ДА ТИ
НИЈЕ
ЛАКО,
ЕЛЕК-
ТРО!

ЗАБОРАВИО
СИ ДА ИМА
И ЖЕНА...
... КОЈЕ
ЗНАЈУ
ФИЗИ-
КУ!

ДА СИ
ОБРАТИО
МАЛО
ВИШЕ
ПАЖЊЕ
НА
ОКОЛИ-
НУ...

ДА МЕ НИ-
СИ ТАКО БЕСНО
ГОНИО...

... ВИДЕО
БИ КУДА
ТЕ ВОДИМ,
ПРИЈАТЕ-
ЉУ!

ГРОМОБРАНИ...
ЈАСНО... ИЗВЛАЧЕ
СНАПУ ИЗ МЕНЕ ГРО-
МОБРАНИ!

„...ТА НЕЖНА
КРХКА ДЕВОЈКА
ХРАБРИЈА И
СНАЖНИЈА ОД
МНОГИХ
МУШКАРАЦА...“

ДОВОЉ-
НО СИ
МИ ИЗМИ-
ЦАЛА,
ЏУРО!

ВИШЕ
НЕМАШ
КУД!

ИПАК,
ОБЕЋА-
ВАМ
ТИ...

ТА... ТА АНТЕНА...
ИЗ КОЈЕ СИ СЕ
САКРИЛА...
ШТА СЕ СА
МНОМ ДО-
ГАЂА?
МОЈА
СНАГА...

КРАААК

НЕ
МОГУ
ДА
ПОДНЕ-
СЕМ...
БОЛИ!

...УЧИНИЋУ
СВЕ ДА ТВОЈ
КРАЈ НЕ
БУДЕ СУВИ-
ШЕ БОЛАН!

ТАЈНО, ЕЛЕК-
ТРО!

ПРО-
КЛЕТА,
ДЕВОЈ-
КО!
ПЛАТИ-
ЋЕШ
ТИ ОВО...
ОБЕЋА-
ВАМ ТИ...
ОБЕЋАВАМ...

ОДЛИЧ-
НО СИ СЕ
СНАШЛА,
НЕЛИ!

ИМАЛА
САМ СРЕ-
ЋУ, МЕ-
ТЕ!

КАД
БИ
САМО...

...КАД БИ
СВЕ МОГ-
ЛО ДА СЕ
РЕШИ
ОВАКО
ЛАКО!

ТАКО
ЈЕ ТО
У ЖИ-
ВОТУ!
НЕКАД
КАО ДА
ТИ СВЕ
ИДЕ
НАРУКУ...

А ДРУГИ
ПУТ, КАО СА
ДЕНИЈЕМ ФРЕН-
ЦИОМ, НИКАД
ДА СЕ ИЗВУ-
ЧЕШ! ЗА-
ШТО?

ВОЛЕО БИХ
ДА ЗНАМ
ОДГОВОР,
НЕЛИ!

ЗАИСТА
БИХ
ВОЛЕО!

КРАЈ

Денис: СНОВИ ЛЕТОВАЊУ

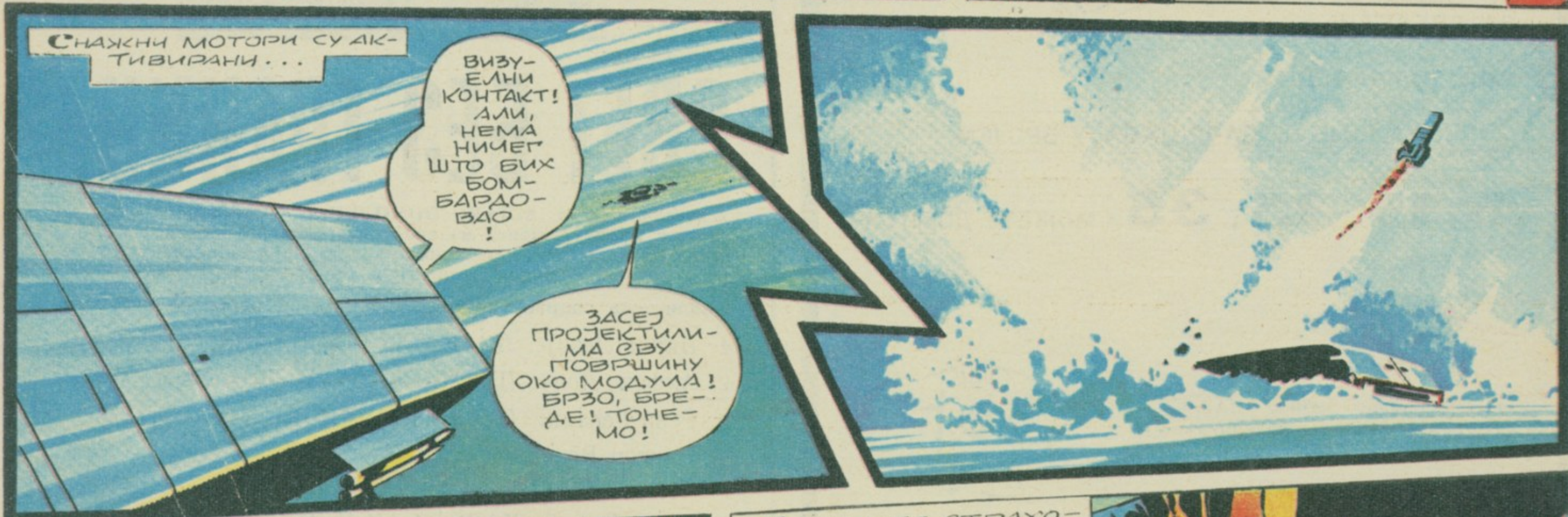

НУЛА Х***** ПЛАНЕТА РИБА

BAZOOKA Joe НАГРАЂУЈЕ

**БЕЗ
ИЗВЛАЧЕЊА**

ЗА СЛЕДЕЋИ

БРОЈ НАГРАЂЕНИХ

СЛИЧИЦА КОЈЕ СЕ ЗАВРШАВАЈУ БРОЈЕМ

5, 15, 25, 35 МОЖЕТЕ ДОБИТИ

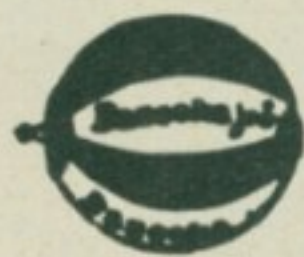
1. Јединствену мајицу BAZOOKA JOE у свим величинама за 30 сличица

2. За школу и кућу интересантан писаћи прибор (налив-перо, техничка оловка, хемијска оловка) за 25 сличица

3. Атрактивну BAZOOKA JOE лопту за 15 сличица

4. Оригинални модел Rewell авиона на састављање за 14 сличица

5. 10 летећих дискова са пиштољем за 5 сличица

6. Две украсне налепнице BAZOOKA JOE за 3 сличице

7. BAZOOKA JOE флуоресцентна значка, непогрешив знак распознавања пријатеља BAZOOKA JOE за 2 сличице.

BAZOOKA

Неоштећене сличице шаљите на адресу: »BAZOOKA JOE« ЖИТО, Љубљана, Шмартинска 153, 61000 Љубљана. Адресу напишите читко штампаним словима, а ако сте кандидат за прву награду, напишите још коју од следећих величина мајице желите: 8, 10, 12, 14, 16.

СВЕТ БЕЗ ГРАНИЦА

Издавачка кућа „МЛАДО ПОКОЛЕЊЕ“ организује сталну награду продају књига из својих богатих колекција. У овом броју „Политикиног забавника“ нуди вам библиотеку „Дечји свет“ коју са узбуђењем читају и стари и млади.

Библиотека садржи комплет од 10 лепо опремљених књига.

1. Никол Лезије: ТАЈНА ЖУТОГ БАЛОНА
2. Алфонс Доде: ПИСМА ИЗ МОГ МЛИНА
3. Рене Ређани: ПУСТОЛОВИНЕ ЧАРОВНОГ ЛЕТА
4. Виктор Ворошилки: И ТИ ЂЕШ ПОСТАТИ ИНДИЈАНАЦ
5. Јуриј Томин: ЧАРОВЊАК ИДЕ ГРАДОМ
6. Богумил Ржиха: СМЕНА КАПЕТАНА
7. Магда Сабо: ПЛАВО КАО ОСТРВО
8. Александар Волков: УРФИН ЦУС

Цена комплекта: 96 дин.

Купци који наруче комплет за готово (плаћање поужењем) добијају као награду две књиге: „ДАВИД КОПЕРФИЛД“ Чарлса Дикенса и „ИНДИЈАНКА САЦО И ЊЕНИ ДАВРИТИ“ Сиве Соуе.

Библиотека се може добити и на отплату, али без награде. У том случају комплет садржи 10 књига и кошта 120 дин. Најмања месечна рата може износити 30 дин.

Попуњену и оверену наруџбеницу пошаљите на адресу: НИП „МЛАДО ПОКОЛЕЊЕ“, 11000 Београд, Француска 24.

НИП „Младо поколење“ 11000 Београд, Француска 24

НАРУЏБЕНИЦА 07

Овим неопозиво наручујем ЗА ГОТОВО (поужењем) по цени од 96 дин. по једном комплекту, односно НА ОТПЛАТУ по цени од 120 дин. по једном комплекту (непотребно прецртати):

_____ комплекта библиотеке ДЕЧЈИ СВЕТ.

(Име, очево име, презиме и занимање)

(Број поште, место, улица и број)

(Овера о запослењу за купце на отплату)

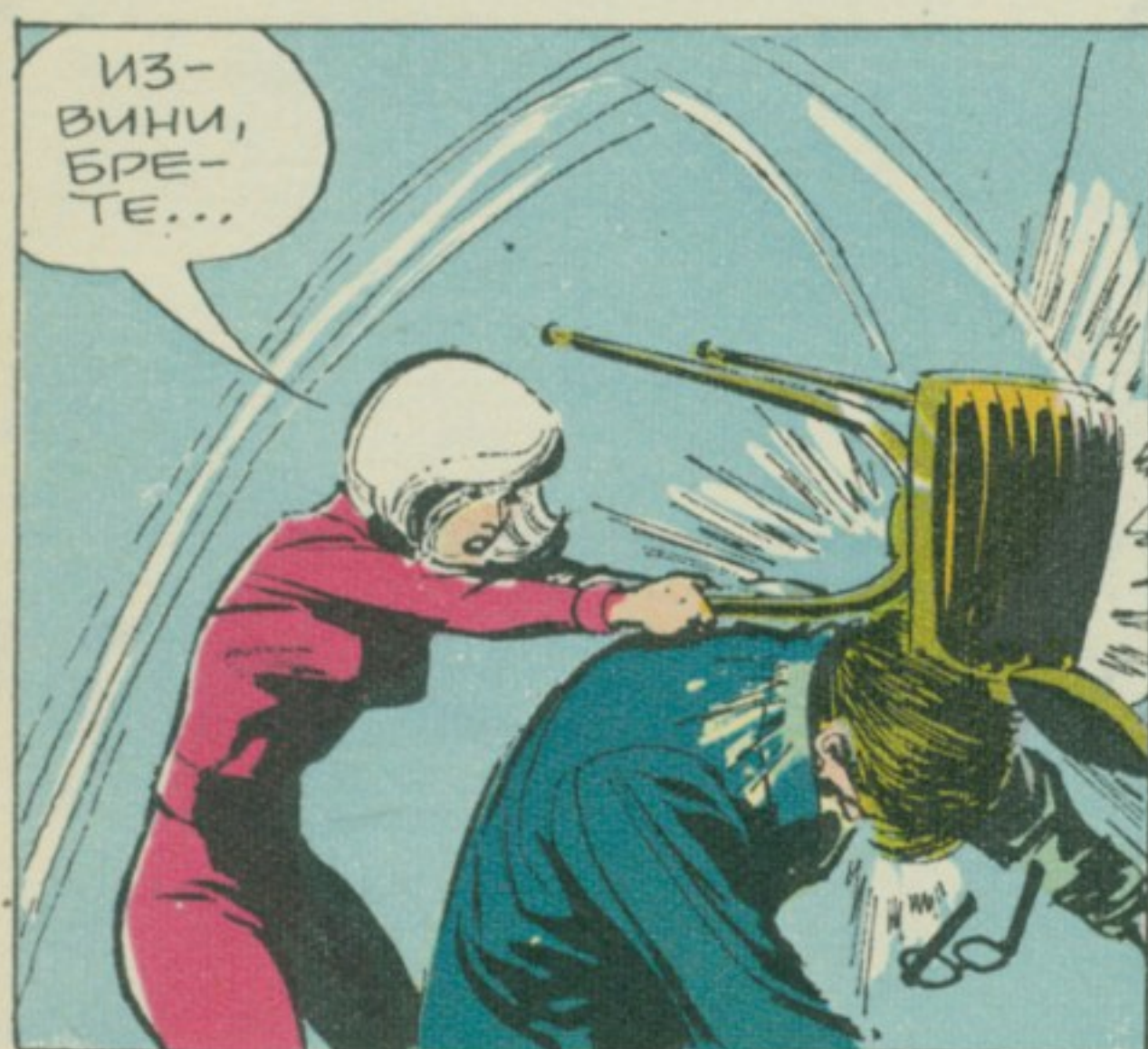
(Потпис наручиоца)

Уплату ћу извршити поужењем, односно у _____ месечних рата на жиро-рачун „Младог поколења“, Београд, бр. 60801--601-2068.

У случају спора признајем надлежност суда у Београду.

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ИДУЋЕ НЕДЕЉЕ: С.О.С.!

БРАНИО САМ МЕДВЕДЕ!

Ескимими који су 27. марта 1971. године, за време дуге поларне ноћи, ловили фоке на Аљасци, наишли су на приказ који их је и наљутио и ужаснуо. Један хеликоптер се спустио на лед и кружио око петочлане породице поларних медведа. Медведи су покушавали да стигну до воде али их је хеликоптер стално враћао на лед. Када се медвед-мужјак одлучио да прихвати борбу с гвоздецом, хеликоптер је узлетео а људи у њему уперили су јаке рефлекторе и отворили ватру на њега и његову породицу.

Када се велики медвед срушио, Ескимими су потрчали према осталим животињама, али су их зауставили меци. Људи из хеликоптера довикнули су им да се не приближавају ако не желе да и они буду убијени. Ескимими је највише ужаснуло то што су за убијање медведа били употребљени ми траљеци каквим су наоружане подморнице.

Случај је пријављен свим међународним организацијама које настоје да сачувају угрожене животињске врсте на земљи. Такве пријаве, бар кад се односе на далеки север, ретко дају неке резултате јер су арктичка пространства огромна, а прекршилаца закона има много. Овога пута су, међутим, постигнути извесни резултати што се види из дневника двадесет седмо годишњег Џона Вилсона који је био упућен да испита случај на Аљасци.

ОДЛАЗИМ НА СЕВЕР

3. април 1971. Бели медведи су на листи угрожених врста у готово свим земљама где их има. То сви знају и признају, сви сем неких Јапанаца. Међународна организација за коју радим

већ две године, сазнала је да неки јапански бродови немилосрдно уништавају ове животиње без обзира на њихову старост, величину и пол. Једино желе да имају што већи број медвеђих глава као трофеје и продају што више крзна. Мислили смо да се тиме баве само почетком децембра али то изгледа да није тачно. Зато сутра одлазим на север. Мој задатак је да то испитам и поднесем извештај.

7. април. Јавио сам се Канцеларији за заштиту риба и дивљачи у Фербанксу. Нема никакве сумње, извештаји су тачни. Јапански бродови лове многе поларне животиње, нарочито медведе. Употребљавају отровне мамце, хеликоптере и рефлекторе којима заслепљују жртве. Најгоре је што их лове ван америчких територијалних вода држећи се прописаних 20 километара далеко од обале. Све ми је то испричао један старији човек који се већ годинама бави заштитом животиња. Када сам му предложио да онако, као случајно, ранимо у ногу два-три Јапанаца, наљутио се. Шта, ја двадесет седмогодишњи балавац, уопште знам о томе? Нисмо се растали као пријатељи.

МОЈА ДРУГА КУЋА

9. април. Путовао сам два дана хеликоптером и моторним санкама док нисам стигао у сталну станицу у близини Поинт Бароа, у арктичкој тундри. Ту живе Ескимими који су нам послали извештај о покољу поларних медведа. Просечна ноћна температура износи ту зими минус 50 степени, а ветар бешумно наноси снег. То место држи светски рекорд у снежним падавинама и — усамљености. Мени се свиђа.

У мом одсуству почео је дуги арктички дан. Сталну тмину заменила је стална светлост. Ноћне температуре већ су се попеле на минус 20 степени. Тишину ветра заменило је пуцање леда. С времена на време зачује се нека грмљавина; то се будући ледени брегови откидају од глечера и клизе према обали Арктичког океана.

ХТЕЛИ СУ ДА МЕ УБИЈУ, АЛИ УСПЕЛИ СУ САМО ДА МИ СЛОМЕ РЕБРО!

Дошао сам у насеље од осам кућа Лисокуторвик Ескимима где сам и пре две године боравио по налогу своје организације. Неколико мушкараца припремало је моторне чамце за риболов. Ила, деветнаестогодишња девојка с којом сам створио заједницу кад сам први пут овамо дошао, прала је са осталим женама ћебад прлаву од уља туљана које се у њих упило преко зиме. Илин отац, Агнорк, наредио јој је тада да ми буде жена, ако ја то желим. Мушкарац без жене само ствара другима невоље, рекао је.

Требало је да се вратим тек кроз месец дана. Веровао сам да ће бити изненађени што ме виде. Међутим, мушкарци су поставили да чисте моторе, а жене да перу. Ила је, и неподигавши главу, рекла:

— Мислим да је ту једна особа које малочас није било. Можда је гладна.

То је традиционално понашање Ескимима кога се придржавају још само они који живе у тундри, ван великих насеља. Гласни и отворени поздрави сматрали би се невоспитањем. И ја

сам одговорио у трећем лицу:

— Та особа мисли да је чула неку лепу птицу како пева.

Ништа више нисам рекао. Отишао сам у брвнару у којој сам раније живео са Илом и њеном породицом. Осећао сам се као да сам се вратио својој кући.

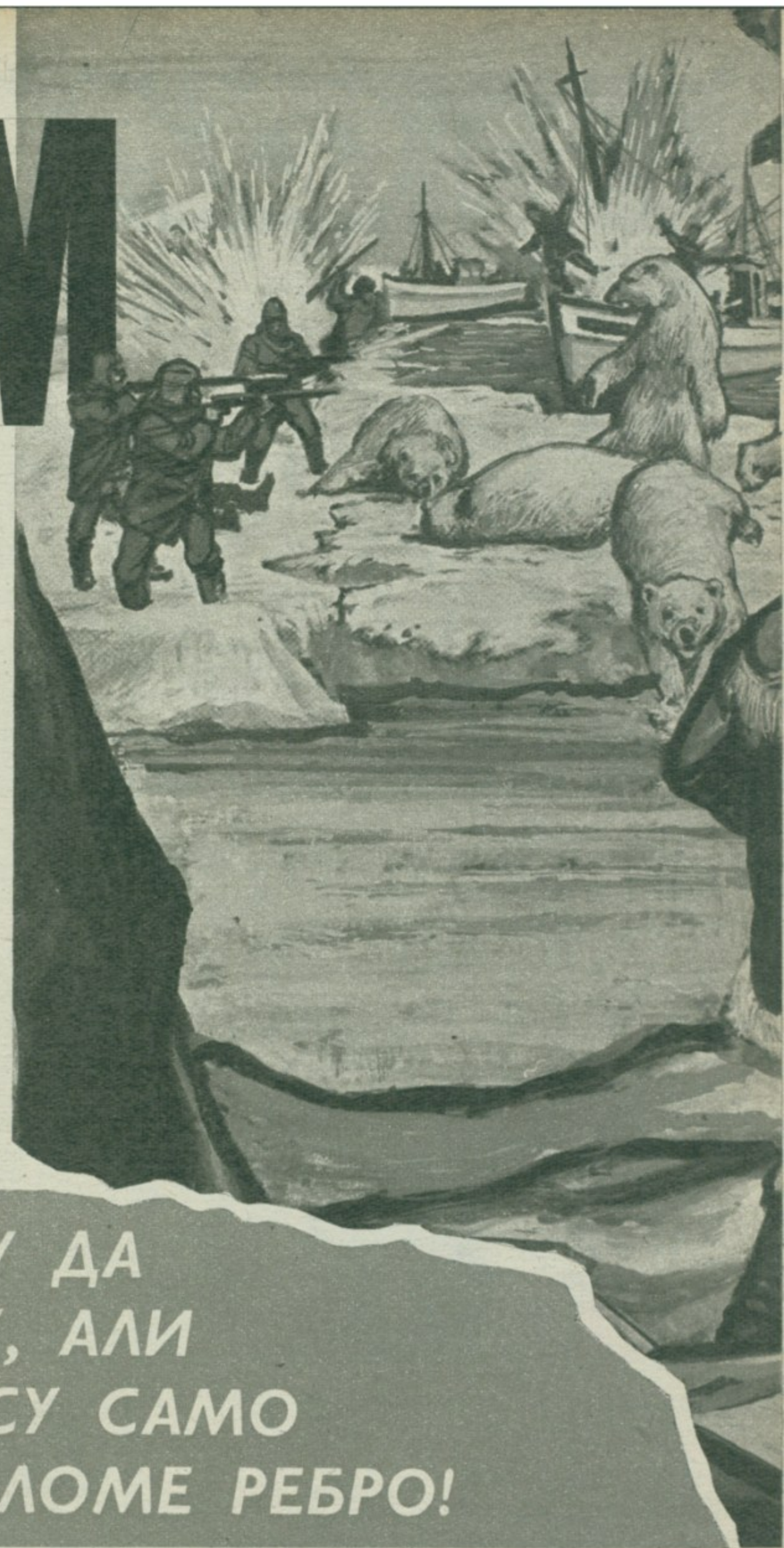
ХОЋУ ДА ГЛЕДАМ

Тувик, деветнаестогодишњи Агноркоов братанац, имао је нешто важно да ми каже тог поподнева. Тувик је стидљив. Сматрао је да није у реду да разговара са мном док не затражи дозволу од Агнорка. Чим је Агнорк дошао кући, разговарао сам са Тувиком. Источно од Поинт Плентија људи у хеликоптерима који полете са јапанских бродова-риболоваца уништили су машинкама све живо у кругу од 1000 метара. Да ли

бих желео да пођем с њим и видим шта се догодило? Да ли бих желео? Морао сам.

Како да опишем тај приказ? Без главе и крзна медвед личи на огромно људско биће. Двадесетак тако одраних и обезглављених медведа лежало је на простору великом као фудбалско игралиште. Могао сам или да не гледам или да повраћам од ужаса, беса и муке. Хтео сам да гледам како не бих касније имао сажаљења за људе који врше овакве покоље. Агнорк је све то посматрао са тихим презиром. За њега постоје Ескимими и „други људи“, они који су опседнути злим духовима па зато и чине овакве ствари. Али где се сада, у предвечерје 9. априла 1971. налазе јапански бродови? Агнорк је показао ка северу. Каже, око 40 километара даље, на отвореном мору.

15. април. Једанаестог и дванаестог априла нашао сам још неколико таквих лешева. Али, Јапанаца нисам видео. Дођу, убију и нестају.

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Одмах смо и ми ступили у акцију. Почели смо да бацамо наше „бомбе“. Унели смо неред у редове Јапанаца али и страх међу животиња. Лед је почео да пуца на све стране: као да је било потребно да се направи само та прва пуколина па да се за њом отворе и друге. На тако створеним сантама леда остали су издвојени људи и животиње.

Ми смо и даље бацали бомбе, мање-више насумце. Није ни било важно како и где. Важно је било само разбити тај појас чамаца и ловаца створен око медведа и других животиња. На жалост нисам могао да суделујем у томе онолико колико сам желео, ребра су ме болела при сваком покрету.

Тешко је рећи како се све то окончало. Медведи су били уплашени колико нашим бомбама, толико и непријатељским пушкама. Изненада су успели да пробију круг и разбеже у малим групама. Један хеликоптер је потонуо у воду а наше бомбе су и даље падале на бродове. Ловци су се повукли потпуно пометени.

ИГРА ЈЕ ИПАК ЗАВРШЕНА

13. мај. Извештај који сам добио веома ме је узнемирио. Са два брода су спуштени многи чамци и сада бродови и чамци праве прстен око читавог североисточног краја у коме живи највише медведа.

У ОБРУЧУ

15. мај. Медведи неће моћи да се пробију из овог обруча од бродова, чамаца и хеликоптера. Преостајало ми је само једно. Кад су ми прошли пут послали динамит, како сам се љутио! Сада сам им био захваћан за ту пошиљку. Показао сам Агнорку и Тувику како да везују по три штапина и дугачак фитиљ. Онда смо пошли са око 40 оваквих свежјева динамита. Сваки човек носио је и бајлу.

Још пре но што смо стигли на место крвопролића знали смо да је покољ почео. Пушчана паљба и крици животиња надалеко се чују у овој пустињи. Чамци и ловци који су изишли на лед сужавали су круг око медведа. Два брода налазила су се на стотинак метара даље. Медведи су били у самој средини и чим би покушали да побегну, хеликоптери су их враћали.

Ми смо стајали крај нашег чамца, сви сем Тувика. Агнорк је грмео како неће да пође без свога брата, мада нико тако нешто није ни предложио. Назад се Тувик појавио и Агнорково лице озарило је осмех. Вода му се сливала низ рукаве и чизме; пао је у воду, у рупу коју је створила једна од њихових бомби. Метак га је окрзнуо по рамену али пошто рана није била смртоносна на њу није ни обраћао пажњу.

Али, пилот оног другог хеликоптера није сматрао да је игра завршена. Устремио се на наш чамцац и мада смо покушали да га зауставимо мецима, пошто му је за руком да нам уништи мотор. Иако смо морали да даље весламо ногама и штаповима, ипак смо стигли до једног насеља у коме су нам људи пружили крош над главом и топлу супу.

Колиба чији нас је домаћин примио налазила се на брежуљку и из ње се лепо видело пусто поприште на коме је остала само једна мртва медведица. Међу нама је било и изубијаних и озлеђених. Вероватно, су и многи од зверокрадица били рањени, али убеђен сам да им скоро неће пасти на памет да крену у забрањени лов! М. Ј.

ХЕЛИКОПТЕРОМ НА САНКЕ

Наишао сам на њих 18. априла, на отприлике 22 километра од обале. У хеликоптеру, који је кружио изнад огромне женке са два младунчета, била су три човека. Директно су хеликоптером налетели на њу. Могао сам да пуцам у њих али, на жалост, за то бих одговарао пред законом. Стога сам пуцао у реп хеликоптера. Женка медведа је већ била мртва и сада су се окомили на мене. Хеликоптер се сјурнио на моје моторне санке и био сам принуђен да искочим из њих. Сада се више нисам обазирао на закон. Нипа нио сам с намером да оштетим хеликоптер, можда и озледим људе у њему. Али, потценио сам пилота. Спустио се скоро право на мене, одбацио ме у страну и ја сам чуо како ми крчкају ребра. Некако сам отпуцао до мртве медведице Ни

сам не знам како јер сам скоро био у несвести. Ту сам провео три дана. Тело медведице било ми је заклон, а хранио сам се њеним месом. Сирово медвеђе месо је ужасно неукусно. Ту бих и умро да Агнорк, који је некако све сазнао, није јутрос са Тувицом дошао по мене.

25. април. Ила и њена мајка Лукс ме негују. Када су ме донели био сам промрзао и исцрпљен. Агнорк каже да су ме још само два сата делила од гангрене руке и ногу. Рекао је да ме у току следеће две недеље чекају температура и грозница и много, много болова. Имао је право. Или сам горео у ватри, или се тресао од хладноће. Ослабио сам 10 килограма.

11. мај. Људи са брода држали су се отвореног мора бојећи се, вероватно, да ће Сједињене Америчке Државе предузети неке званичне мере против њих. Вратили су се тек четвртог дана сигурни да више нисам међу живима јер бих иначе већ поднео извештај. А онда сам 28. априла чуо да су јапанске зверокрадице убиле 40 до 45 медведа.

Данас умало нисам ухватио неке. Али, мора да их је опоменуло брујање мојих моторних санки. Кад сам стигао, њих више није било, а медвед је још био жив, али у каквом стању. Почели су да му деру кожу са задњих шапа и стигли су до рамена, тако да је читав личио на преврнуту рукавицу. Употребили су гас цијанид па су му усне и шапе биле потпуно плаве. На гасну бомбу они ставе месо или животињски лој и мало је закопају у снег. Када је животиња лизне или ухвати зубима, гас експлодира и довољно је да она само један пут удахне па да настану грчеви и агонија. Злочинци. Тако су издашни са муницијом, а сад нису испалили у овог медведа ниједан метак пре но што су почели да му деру крзно. Једва је дисао и с муком је облизивао ране. Убио сам га и прекратио му мук.

21. април. Шест дана нисам записао ни реч а много шта се догодило. Пре свега, видео сам Јапанаце... Из даљине. Затим, покушали су да ме убију али су успели само да ми сложе ребро.

ПИТИЈА

ЗАБАВНИКОВ КВИЗ

Ако желите да проверите своје опште образовање, овај квиз ће вам у томе помоћи. На свако од петнаест питања дата су три одговора, од којих је само један тачан. Ако сте успели да их пронађете, честитамо! А ако ипак нисте свезналица, одговори су ту, у дну стране.

КРОЈИ СУДБИНУ

Колико највише ногу може да има стонога?

- а) до 100
- б) до 250
- ц) до 400

1

Шта је Оскар Кокошка?

- а) музичар
- б) сликар
- ц) песник

2

Ко је пронашао поморски пут из Европе за Индију?

- а) Марко Поло
- б) Васко де Гама
- ц) Магелан

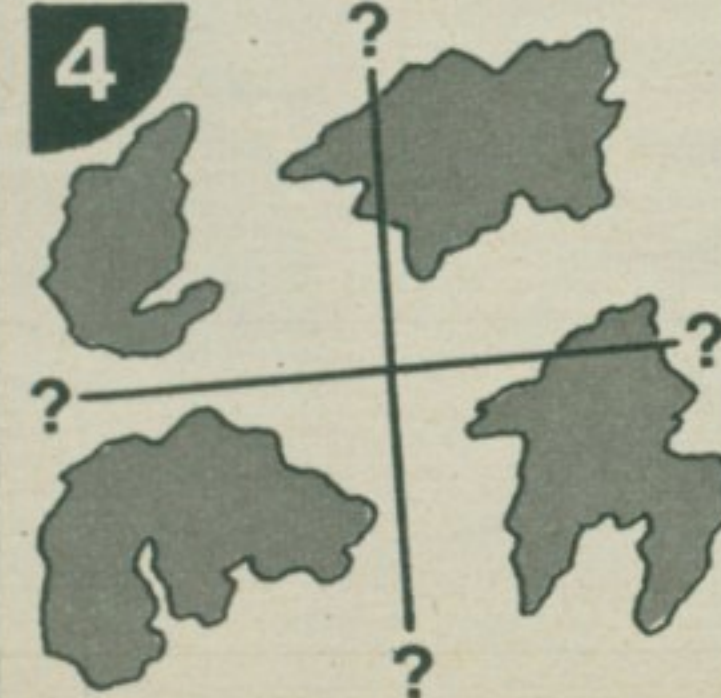
3

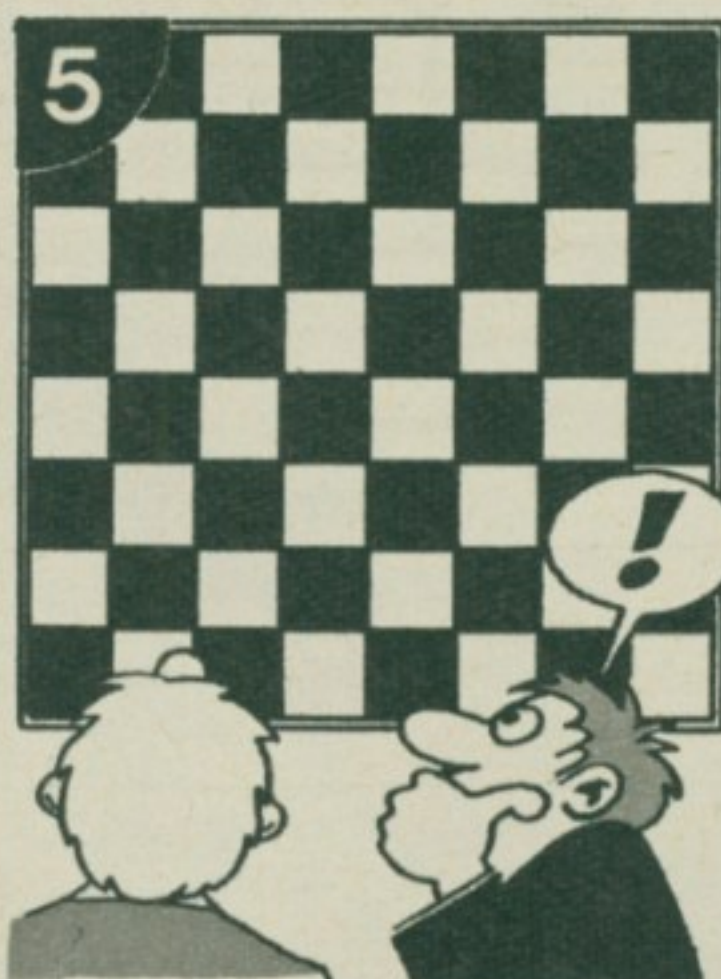
Где се налазе Божична острва?

- а) једно северно од Маршалских острва, друго јужно од Суматре
- б) једно јужно од Хавајских острва, друго јужно од Јаве
- ц) једно у Меланезији, друго јужно од Мадагаскара

4

5

Колико поља има шаховска табла?

- а) 36 поља
- б) 64 поља
- ц) 49 поља

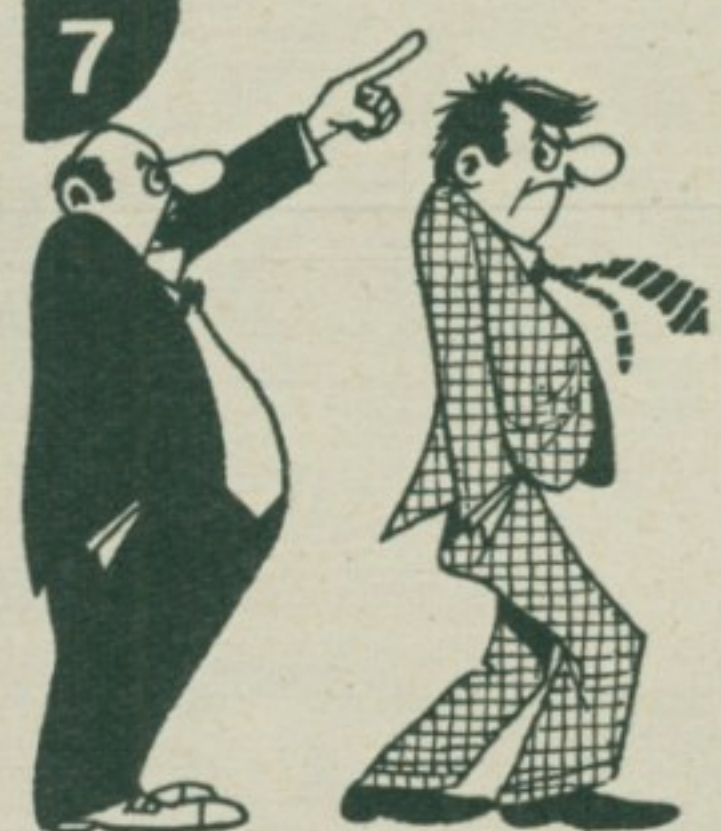
6

Парижани славе 14. јули као празник. Шта њиме обележавају?

- а) оснивање Париске комуне
- б) пад Бастиље
- ц) почетак фебруарске револуције 1848. год.

7

Шта је то ренегат?

- а) краљ који је свргнут с престола
- б) одред повучен из битке
- ц) отпадник од неког идеала или схватања

Шта значи појам емигрант?

- а) избеглица из неке земље
- б) човек који нема сталног боравишта
- ц) привредни криминалац

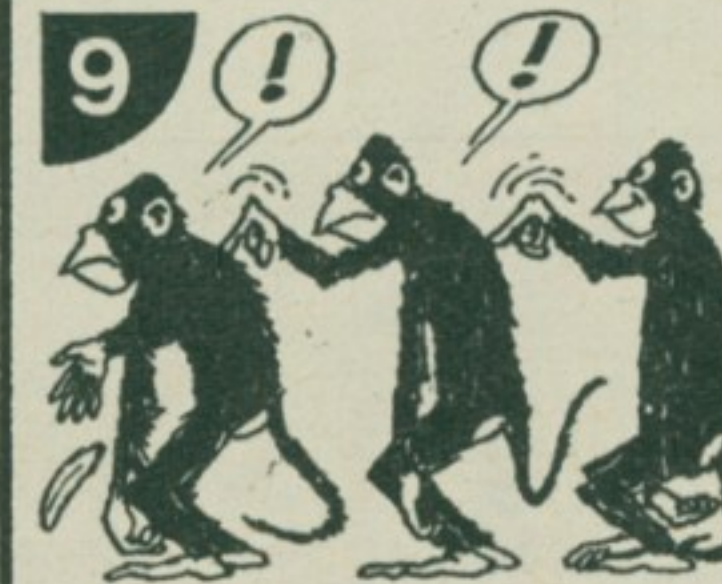
8

Где живе орангутани?

- а) на Новој Гвинеји
- б) на Суматри и Борнеу
- ц) у Мато Гросу

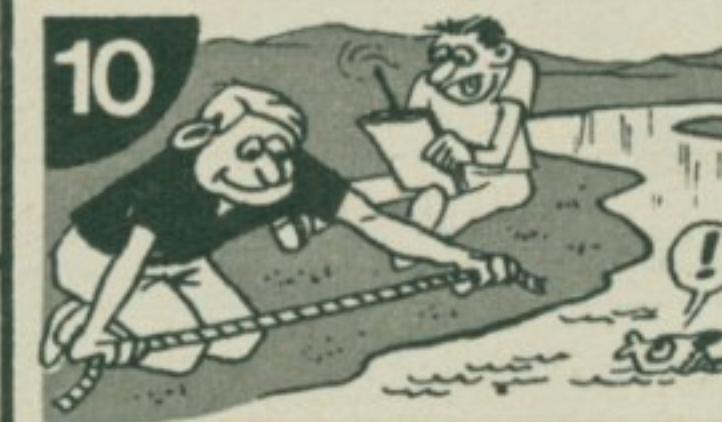
9

Како се зове најдужа европска река?

- а) Дунав
- б) Дон
- ц) Волга

10

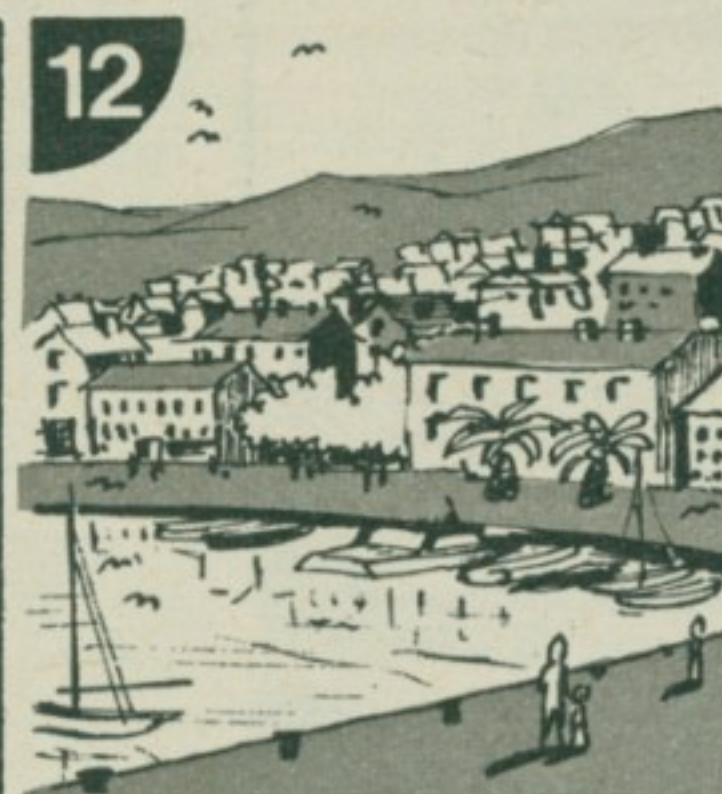
Која животиња најдуже живи?

- а) слон
- б) корњача
- ц) гавран

11

12

Где се налази Рига?

- а) на обали Каспијског језера
- б) на обали Црног мора
- ц) на обали Балтичког мора

13

Ко је била Питија?

- а) неман из старогрчког мита
- б) пророчица у грчком светилишту у Делфима
- ц) једна од три митске суђаје које одређују људску судбину

Где се налази чувени Рајхстаг?

- а) у Бону
- б) у Хамбургу
- ц) у Берлину

14

Шта је то базука?

- а) јапанска сабља
- б) херој из Индије
- ц) противтенковско оружје

15

- 1—ш) Стонога може имати до 400 ногу.
- 2—б) Познати аустријски сликар и графичар, Васко де Гама, 1498. године.
- 3—б) једно се налази јужно од Хавајских острва, друго јужно од Јаве.
- 4—а) Луизијана.
- 5—б) Шаховска табла има 64 поља.
- 6—б) Пад злочасне бурбошке тамнице Бастиље, 1789. године.
- 7—ш) Ренегат је отпадник од неког идеала или схватања.
- 8—а) Емигрант је избеглица, најчешће политички, из неке земље.
- 9—б) Орангутани живе на Суматри и Борнеу.
- 10—ш) Најдужа европска река је Волга (3.700 километара).
- 11—б) Најдуже живе корњаче (око 200 година).
- 12—ш) Рига је пристаниште на обали Балтичког мора и главни град Летонске ССР.
- 13—б) Питија је била пророчица у старогрчком светилишту у Делфима.
- 14—ш) Рајхстаг, зграда немачке народне скупштине, налази се у Берлину.
- 15—ш) Базука је ручни ракетни бацач намењен за дејство против тенкова, живе силе и ватрених средстава.

ОДГОВОРИ:

АЛФЕТА

З аједно са нешто старијим АЛФАСУДОМ овај модел најављује препород фабрике „Алфа Ромео“ која коначно напушта своје класичне идеје. Мада је намењена старим муштеријама фирме, АЛФЕТА већ привлачи и ширу публику, те многи аутомобилисти с разлогом предвиђају да ће „Алфа Ромео“ први пут у својој дугој историји угрозити предност „Фиата“ на италијанском тржишту.

АЛФЕТИН мотор, смештен испод предње хаубе, састоји се од 4 цилиндра у линији и има запремину од 1779 кубика. Јачина је 122

КС/ДИН при 5500 обртаја у минуту, што је за ову литражу сасвим довољно. Иначе, квачило и мењач са пет степена преноса смештени су позади и чине целину са задњим трапом. АЛФЕТА, за разлику од АЛФАСУДА, има задњу вучу.

Предње вешање решено је на нов начин — помоћу торзионих осовина, уз лако доступне класичне амортизере. Позади су спиралне опруге, хидраулични амортизери и осовине за равнотежу. На тај начин подупрта је готово сва тежина возила, а точкови изванредно одржавају правац. Друга новина је у управљачу који има зупчasti пренос и механизам за подешавање висине. Управљач, иначе, лако и прецизно одржава правац, само га треба превише окретати.

Брзина од 184,9 километара на час при 5500 обртаја у минуту сасвим је у складу са особинама мотора. Она се на ауто-путу постиже с изванредном лакоћом, а на низбрдици се слободно може и прекорачити.

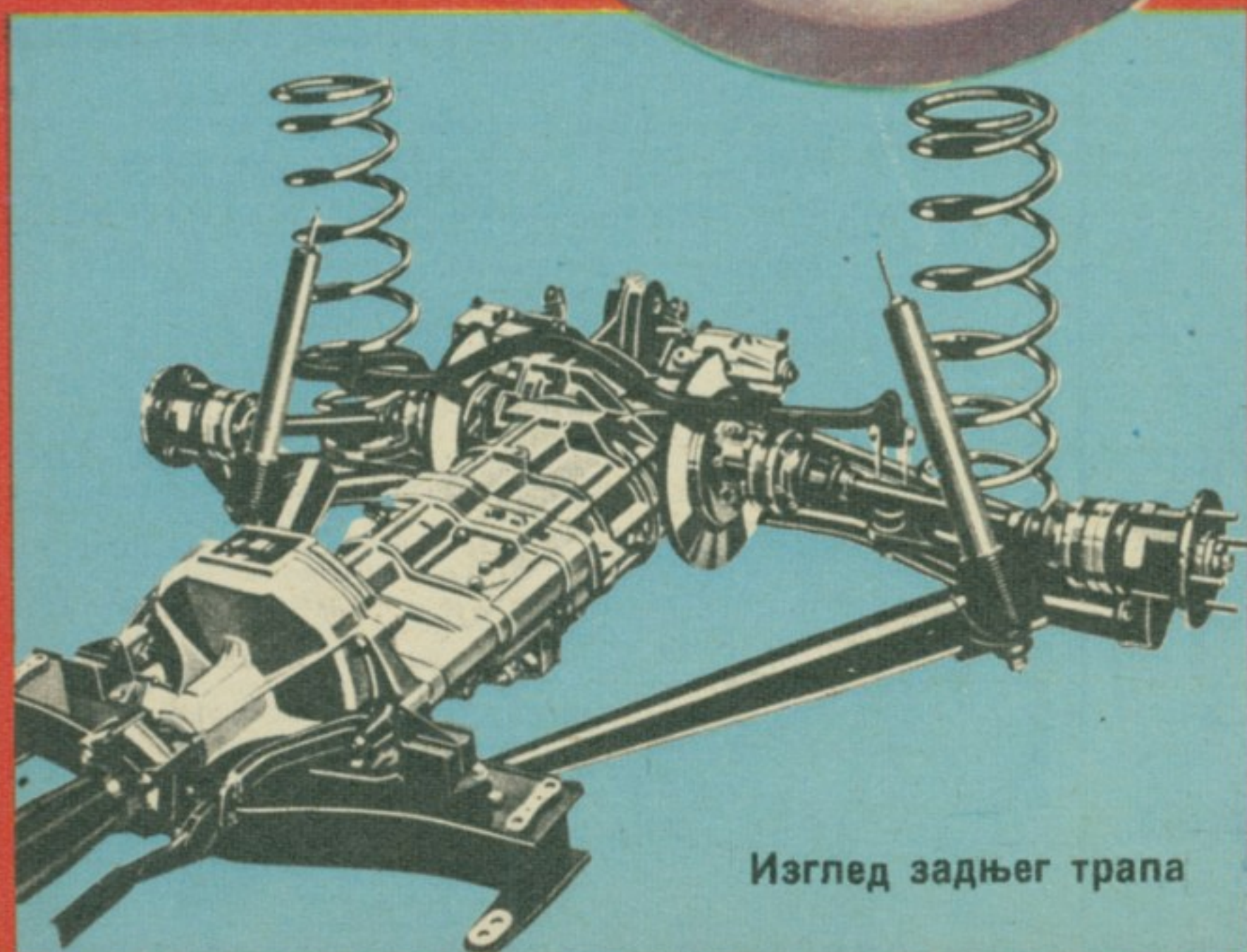
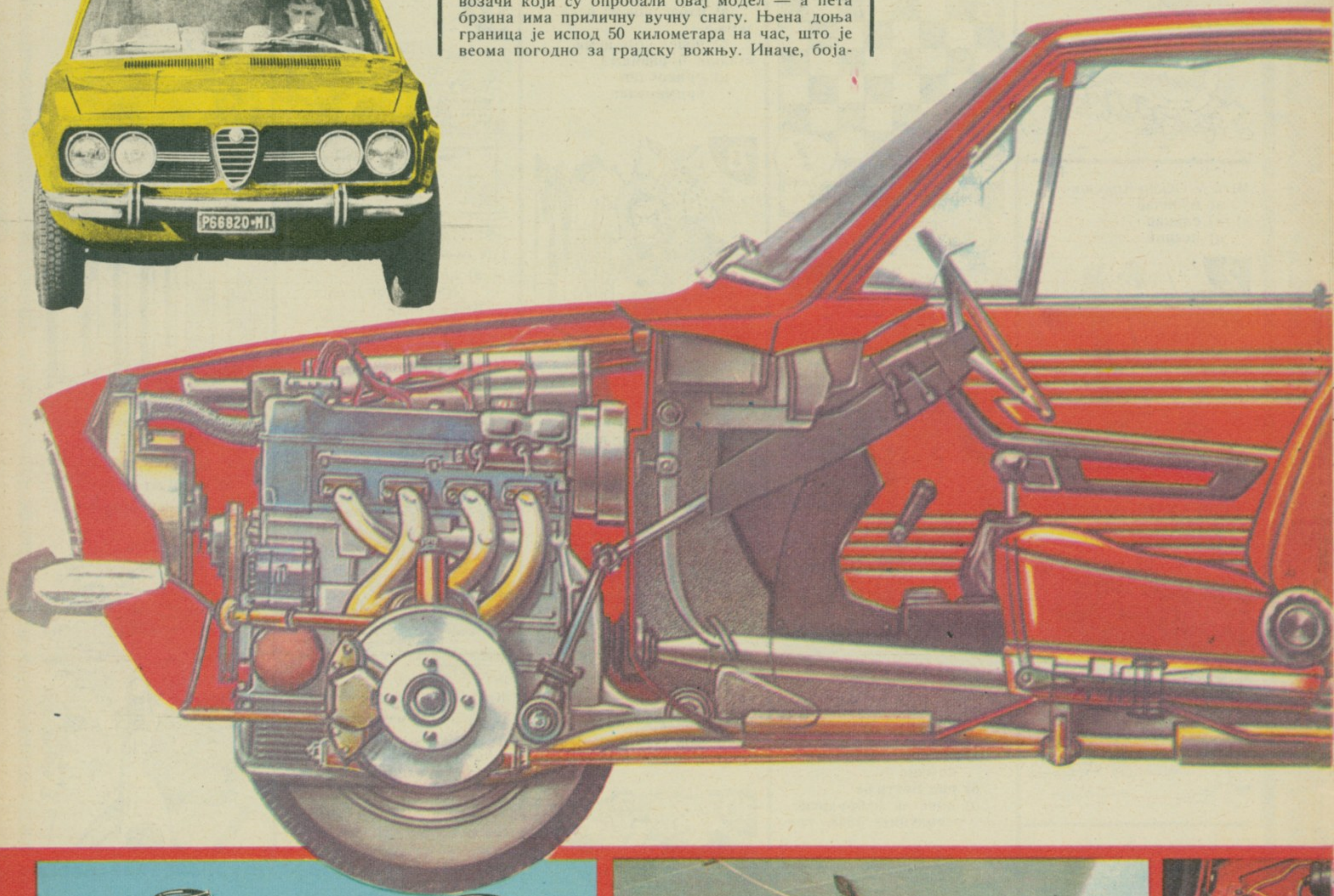
— Мењач је одлично синхронизован — кажу возачи који су опробали овај модел — а пета брзина има приличну вучну снагу. Њена доња граница је испод 50 километара на час, што је веома погодно за градску вожњу. Иначе, боја-

ли смо се да због велике дужине ручице не дође до погрешке у промени брзина, али смо се уверили да је тако нешто — немогуће!

Захваљујући одлично решеном вешању и добром расподели оптерећења, АЛФЕТА изванредно лежи на путу. То омогућава нагли старт без клизања као и сигурно улажење у кривину. На влажном путу ова стабилност је сасвим незнатно умањена.

На жалост, АЛФЕТА има и недостатака. Пренос код механизма за кочење је слаб. Зато треба јако притискати папучицу, па и онда је успорење недовољно. Ова озбиљна мана може се отклонити, на пример, појачањем серво-уређаја.

Друга замерка тиче се путничког простора који је израчунат тако рећи у сантиметар. Седиште возача не може се довољно повући уназад тако да се човек натпросечне висине мора помоћи подешавањем нагиба волана. Простор

Изглед задњег трапа

између предњих и задњих седишта такође је премали. С друге стране, добро је што кров аутомобила није пренизак. Ветробран пружа одличну видљивост, али је задње стакло смештено сувише високо, што нарочито смета при кретању уназад. Коначно, пртљажни простор није практичан, упркос својој величини: на његовом дну налази се резервни точак, тако да се сав пртљаг мора извадити да би се до њега дошло.

Ипак, ове недостатке не треба преувеличавати. АЛФЕТА има високе перформансе и савршено лежи на путу, те би са неким преправкама могла заиста бити одличан аутомобил. Треба рећи да неки замерају и њеном спољњем изгледу сматрајући да задњи део делује сувише гломазно. Можда су у праву: од италијанских конструктора, познатих по свом смислу за лепо, могла се очекивати још аеродинамичнија линија.

ЛИЧНА КАРТА ВОЗИЛА

Мотор	уздужно постављен, 4 цилиндра у линији 1779 cm^3
Запремина Ширина стублине и ход клипа	80 x 88 мм водено
Хлађење	8 литара
Резервоар воде	49 литара
Резервоар горива	2 двострука карбуратора са синхронизованим лептирима
Напајање горивом	под притиском, помоћу ротационе пумпе
Подмазивање	122 КС/ДИН при 5500 обртаја у мин.
Јачина	задња
Вуча	5 степена преноса
Мењач	

Предње вешање

Задње вешање

Шасија

Тежина возила

Димензије

Размак осовина

Размак предњих

точкова

Размак задњих

точкова

Максимална брзина

Просечна потрошња

независно, торзионе осовине

независно, спиралне опруге

самоносећа

1080 кг

4,28 x 1,62 x 1,43 м

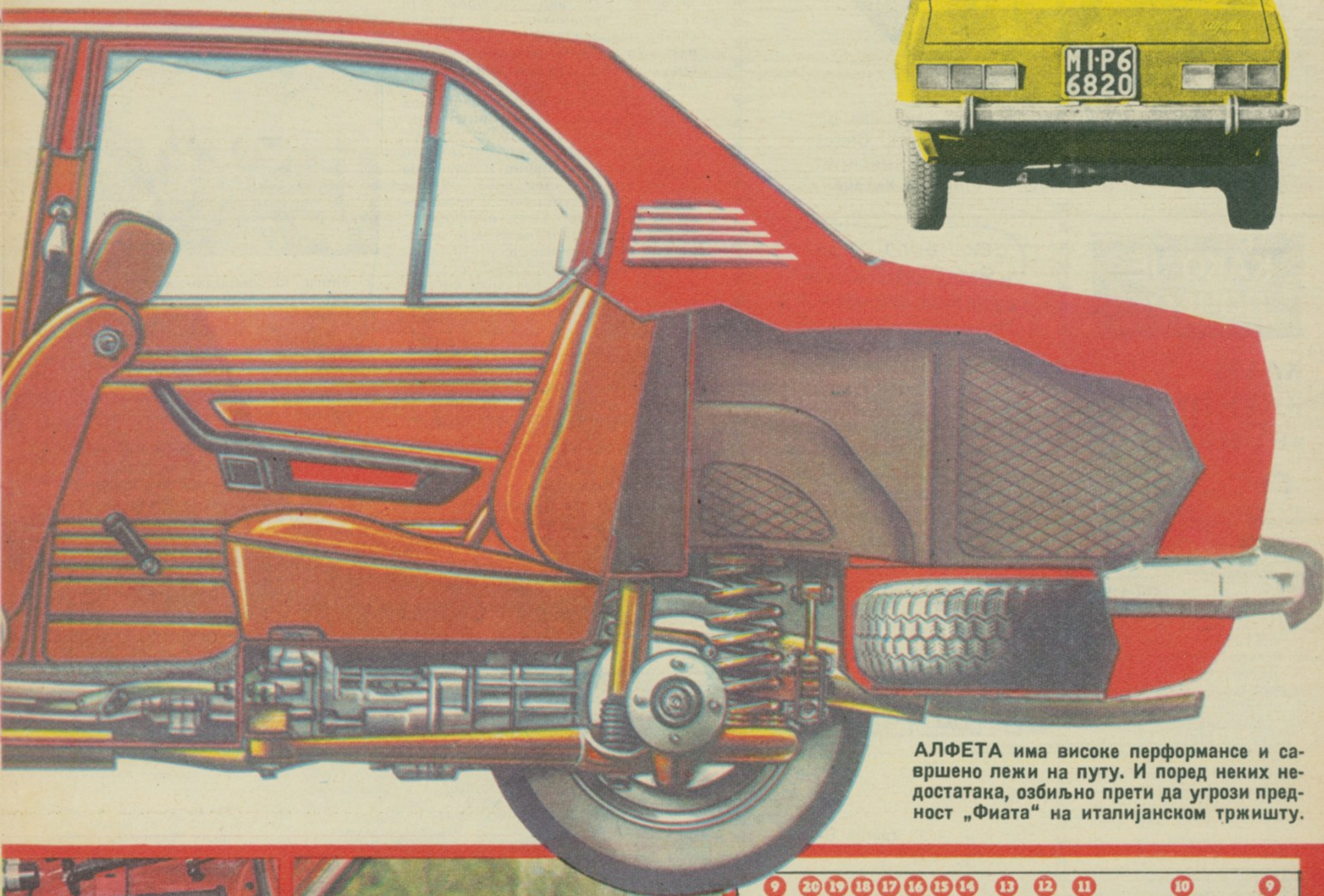
2,51 м

1,36 м

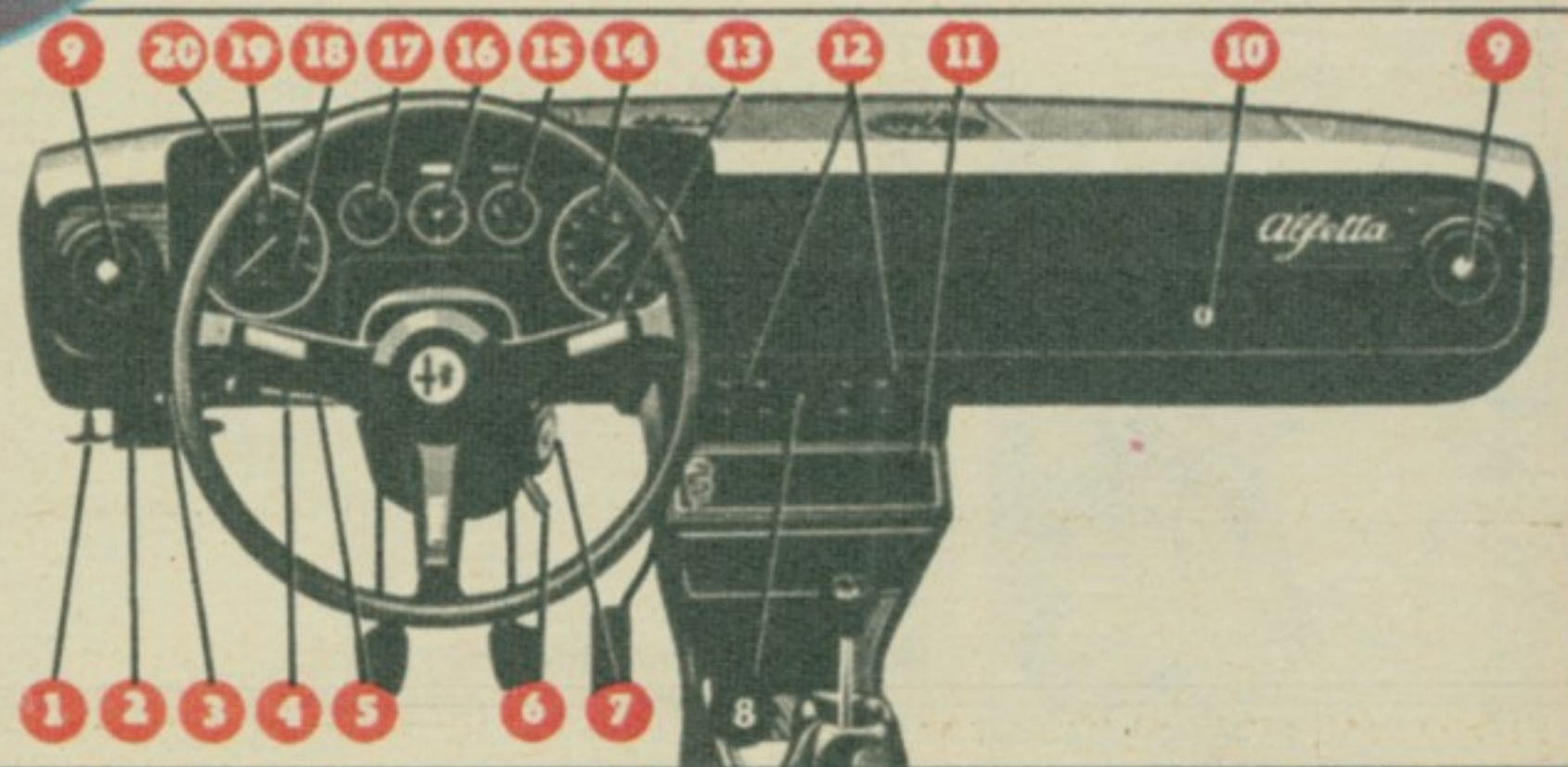
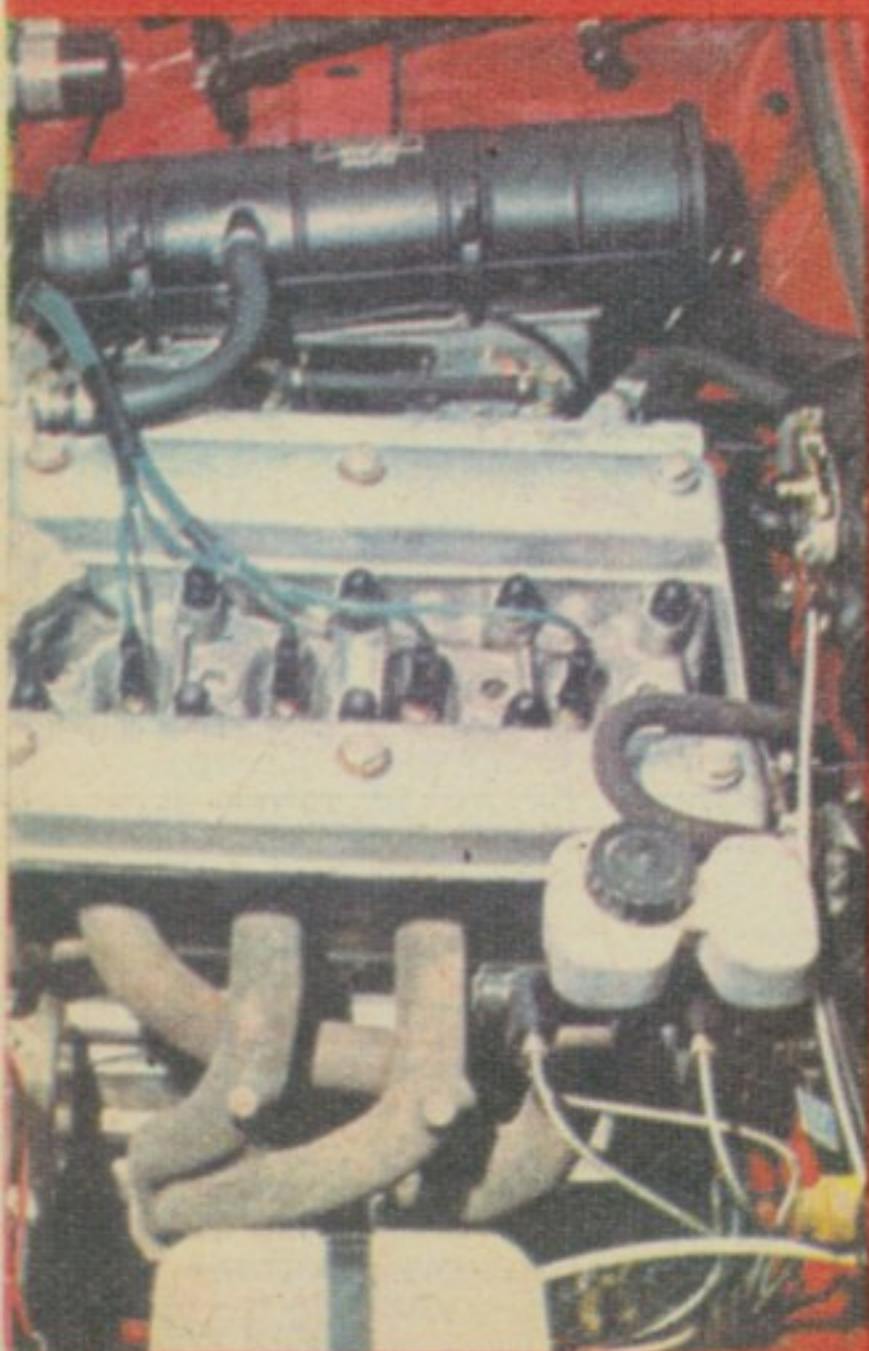
1,35 м

184,9 км на час

11,6 л на 100 км

АЛФЕТА има високе перформансе и савршено лежи на путу. И поред неких недостатака, озбиљно прети да угрози предност „Фиата“ на италијанском тржишту.

1) ручица за отварање хаубе, 2) осигурачи, 3) стартер, 4) прекидач за фарове, 5) прекидач за показиваче правца, 6) полуга за подешавање нагиба волана, 7) сигурносна брава и прекидач струје, 8) прекидач за вентилацију кабине, 9) вентилациони отвори (смер им се може подешавати), 10) брава касете за документа, 11) простор за радио-пријемник, 12) подешавање хлађења и загревања, 13) сирена, 14) брзиномер, 15) термометар за воду, 16) часовник, 17) мерач горива, 18) манометар за мерење притиска уља, 19) бројач обртаја радилице, 20) отпорник и прекидач светла за инструмент-таблу.

Сваког петка читајте у Забавнику све о најбољим певачима и ансамблима света. Сваког понедељка на Радио Београду I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, слушајте најновије хитове.

КАКО ЈЕ ПОЧЕО

КЛЕМ КЛЕМПТОН — »HUMBLE PIE«

Први инструмент са којим сам се упознао био је клавир. Како нисам имао средстава да се упишем у редовну музичку школу, основна знања из музике стицао сам на курсевима у Бирмингему. Касније, кад сам увидео да не могу да се упишем ни на академију, престао сам да се интересујем за музику и окренуо се фудбалу као и милиони мојих вршњака. озбиљно сам тренирао и, ко зна, можда бих био добар центарфор да нисам чуо албум Џона Мејла. Тада сам и први пут чуо како свира Ерик Клептон. Одмах сам знао да ће ми гитара постати животни сапутник...

ОВАЈ БРОЈ ЈЕ ЗБОГ "ЕКСЕПСИОНА" СУПЕРЕКСПСИОН!

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ЉУДИ КАО МИ

Текст и музика: Драган Цветић
Изводи: група ЦД

Да л' могу сви људи живети
да л' могу сви људи воleti
као сада ја, као сада ти
као што волимо ми.

Да л' мора још неко патити
да л' мора још неко плакати
зашто нису сви као ја и ти
као ја и ти.

Људи које знамо ми
желе мало љубави,
желе срећу сада сви
као ја и ти.

Нек' буду срећни сви
као ја и ти.

● Песму недеље **ЉУДИ КАО МИ** можете чути у понедељак 2. априла у емисији **ВЕЧЕ УЗ РАДИО** која се налази на I програму Радио-Београда од 20.00 до 22.00!

ЕКСПСИОН

Када је мали Рајн ван ден Брок 1958. године са својим друговима основао састав „Џокери“, њихови суседи у холандском граду Харлему сматрали су да ће се дечаци убрзо заситити свирања и да ће после тога почети да раде нешто озбиљније.

Но како су године пролазиле Рајн се усавршавао на труби, а код осталих чланова се осетила изузетна наклоност ка цезу. Музика коју су свирали постајала је све зрелија — хоби је постао професија. После неких измена у саставу чланова, група се први пут појављује у јавности 1965. године под називом „Експсион“ („Изузетак“). Шеф ансамбла је остао Рајн ван ден Брок. Али тек 1968. дефинитивно је утврђен састав чланова који и данас наступају Уз Рајна као шефа ту је и оргуљаш Рик ван дер Линдер, главни композитор и аранжер групе.

Њихова појава на поп сцени означила је потпуно нову оријентацију поп музике. Желећи да докажу да нема разлике између музике која је данас популарна и оне која се свирала пре два века, они се одлучују на неуобичајени корак — желе да сниме „Пету симфонију“ Лудвига ван Бетовена. Зар је могуће ту музику са херојским обележјем, са призивима борбености, одушевљења и заноса изразити инструментима једног поп оркестра? Управо у томе и јесте вредност аранжмана на Рика ван дер Линдена. Тако је и настао изузетак — „Експсион“.

Обрада „Пете симфоније“ је успела. Плоча је недељама била на холандској топ листи. Ансамблу је касније било предложено да наступи на концерту са Холандским филхармонијом оркестром и тада је овај оригинални аранжман зазвучао још величанственије.

Овај први успех определио је на неки начин и касније деловање групе „Експсион“. Путоказ је био јасан. Тражити теме старих мајстора, дати им нову боју и прилагодити их укусу данашњег тинејџера.

Рецепт у основи једноставан, али не баш лако изводљив јер је за то било потребно одлично познавање класичне музике и одлично познавање модерних музичких кретања, као и изврсно владање инструментима. Све се то стекло у овој талентованој групи. После „Пете симфоније“ дошли су нови хитови: Гершвинова „Рапсодија у плавој“ и Бахова „Арија“. Снимљен је и други албум који им је донео специјалну „Едисонову“ награду и четири и по звездице (од пет могућих) у америчком часопису „Даунбит“.

Година 1970. донела им је прави тријумф. Ређају се турнеје по Белгији, Француској, Немачкој. Ту су

и многи међународни фестивали: Антиб, Кан, Монте, Кралинген, Палермо као и тв. емисије у десе так европских земаља. У Краљевској опери у Стокхолму њихов концерт отворен је веома свечано: уз пратњу шведског Националног симфонијског оркестра. Крајем 71. у Лондону снимају плочу уз пратњу Краљевске филхармоније.

Чланови: Рик ван дер Линден, клавир, оргуље, мелотрон, клавир-чембало; Рајн ван ден Брок, труба; Дик Ремелинк, разни саксофони и флаута, Кор Декер, бас гитара и Петер де Леве, бубњеви.

Албуми: »Ekseption«; »Beggar Julia's Time Trip«; »Ekseption 3«, »Ekseption 00.04« i »The Fifth (5)«.

СЛОБОДНО ПИТАЈТЕ

★ Да ли је тачно да Џон Баез има сестру која је такође певачица?
Славко Станковић, Ниш

Тачно је. Зове се Мими Фарина и са мужем Ричардом Фариниом, песником, новинарем и музичарем — снимала је два албума: „Славље за тужни дан“ и „Размишљања на кристалном ветру“. Ове плоче издате су само у Америци. После Ричардове смрти, 1968. године, Мими Фарина је снимала само један сингл „Узми срце“.

★ Чуо сам да постоји песма о Мартину Лутеру Кингу. Да ли је тачно и како се песма зове?
Веселин Малданер, уч. IV разреда МШЦ „Београд“

Блуз „Смрт Лутера Кинга“ снимљен је још 1963. године у Паризу. Извођачи су гитариста Мики Бакер и група Чемпион Џек Дипре. Ова песма се налази на албуму „Антологија блуза, поглавље I“ (Box).

ПОП ЗАНИМЉИВОСТИ

Почетком јесени у Лос Анђелесу одржаће се премијера новог мјузикла. Иста екипа која је постигла успех рок опером „Исус Христос суперстар“ припрема за позоришно извођење најпознатији албум Битлса „Оркестар клуба усамљених срдаца наредника Пејпера“ (Sgt. Paper's Lonely Hearts Club Band). Организатори очекују да ће ово бити најпопуларнија представа следеће позоришне сезоне у Америци.

КВАС

је сјас

у џрави час

КВАС омогућује разлагање угљених хидрата у организму, побољшава раст деце и правилно функционисање нервног система, утиче на разлагање беланчевина, спречава малокрвност и поремећаје у процесу варења а такође и оштећење коже.

За дуг живот од 100 година КВАС има 100 добрих особина!

ШАЉИВЦИЈЕ, ЈАВИТЕ СЕ!

Позивамо вас да учествујете у нашој новој наградној игри. Погледајте добро цео цртеж. Ваш задатак је врло једноставан: према ситуацији на цртежу одговорите духовито ШТА КАЖУ Дикан и Вукоје. Реченице треба да буду што краће. Водите рачуна о томе да бар један од њих двојице у свом говору МОРА ДА УПОТРЕБИ РЕЧ КВАС. Одговоре напишите на купон и пошаљите на адресу „Југославија комерца“. Шесторицу нај, нај, шаљивција чекају вредне награде.

Ако сте већ пробали квас, биће вам лако да будете духовити.

ШЕСТ НАГРАДА ЗА ШЕСТ НАЈДУХОВИТИЈИХ ОДГОВОРА

- КИНО-КАМЕРА „АМБАСАДОР“
- ФОТО-АПАРАТ „СМЕНА“ СЛ
- ФИЛМОСКОП И 15 КОЛОР ФИЛМОВА СА ПРИЧАМА
- ФОТО-АПАРАТ „ЕТЈУД“
- ДИЈАВИЗОР НА СТРУЈУ
- БИБЛИОТЕКА „ОМИЉЕНИ РОМАНИ“

КУПОН 3

ДИКАН: _____

ВУКОЈЕ: _____

Име и презиме аутора текста _____

Број поште, место, улица и број _____

Попуни, изрежи, залепи искључиво на дописницу и пошаљи на адресу: „ЈУГОСЛАВИЈА КОМЕРЦ“, 11001 Београд, Кнеза Милоша 60 са назнаком „ЗА КВАС“. Рок за слање купона је 6. април.

Сви официри сакупили су се у сали за састанке монтажне, на брзину подигнуте базе, сви осим мајора Лоренса Хола, који је био узет неким биолошким испитивањима. Командант Стела Морисон узела је реч:

— Мислим да је наш задатак на Плезој планети завршен и да је мирне савести можемо населити Земљанима. Овде је прави рај. Као што знате, мајор Хол није на узорцима пронашао ниједан једини микроб. Планета делује толико лековито да је поручник Френдли чак — престао да пуши!

У сали настаде смех. У том тренутку врата се отворише и унутра бану мајор Хол. Његово лице, обливено знојем, било је бледо као крпа, а руке су му се тресле.

— Команданте — рече он испрекиданим гласом — мој микроскоп је управо покушао да ме удави!

Није сџбар у жиџима

Нешто касније, Лоренс Хол је одговарао на питања робота-психијатра.

— Управо сам посматрао узорак једне биљне културе, кад се окуларне цеви одједном издужише и шчепаше ме око врата. Једва сам успео да се ослободим. Микроскоп је одскочио у угао и ја сам га разнео својим експлозивним револвером.

— И онда?

— Касније су га пронашли у ормару — потпуно читавог. Био је то мој сопствени микроскоп, онај исти који сам разнео.

— Сигурни сте?

— Потпуно. Познајем му сваку оребрину.

— У реду. Ево резултата: ваш коефицијент психичке стабилности је 12. Знате да је 8 дозвољена граница. Зато препоручујем да о овоме известите команданта...

— Жао ми је, мајоре Хол — рекла је нешто касније Стела Морисон. — Ваши нерви су толико пољуљани да ћу морати да вас притворим. Схватићете да је то и за ваше опште добро.

— Схватам — рече Хол тихо. — И сам је већ сумњао у свој здрав разум.

Стела Морисон даде главом знак двојници робота који су стајали крај врата.

— Одвешћете мајора капетану Тејлору. Тамо ће остати све док не будемо могли да га пошаљемо на Земљу на лечење.

Стела ни пет минута није седела у соби кад затрепери екран њеног интервизора. Секунд касније, на њему се појави лице мајора Хола.

— Погледајте, команданте! — викнуо је. — Моји живци су ипак у реду!

Екран је сада показивао собу капетана Тејлора. Капетан се ваљао по поду, покушавајући да се ослободи тепиха који се увијао око њега и стезао га. Тканина се силовито отимала из шака двојници робота који су покушавали да је укроте...

Прождрљиви џиј

Отприлике у исто време капетан Ангер је завршио свој дневни теренски рад. Накупио је гомилу минерала и других узорака земљишта, као и читаве снопове разног растинја за испитивање. Пошто је већ би-

ПЛАВА ПЛАНЕТА

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

— Не смемо више да оклевамо! — узвикнуо је командант екипе. — Поручника Додса рукавице су натерале да пуца у себе, а наредника Томаса појело је његово сопствено одело

ФИЛИП ДИК

ло прилично касно, он požури ка свом џипу.

Учинило му се да је возило паркирано ближе него што га је оставио. „Чудно“, помисли, „мора да сам се преварио“. Затим слеже раменима, отвори пртљажник и убаци у њега вреће с узорцима. Најзад уђе у кабину.

Притиснуо је стартер, али мотор није прорадио. „Шта је с овом крнтијом“, питао се. И док је тако седео и размишљао, наједном угледа нешто што га тако изненади да је поскочио са седишта.

На око стотинак метара одатле, у сенци дрвећа, стајао је још један потпуно исти џип. Ангер се сети да га је управо тамо оставио! Било му

је јасно да је ушао у погрешна кола, само није могао да схвати откуд су се она ту створила.

Капетан покуша да изиђе. У истом тренутку, врата се залупише, волан се изви и притисну му груди, а папучица за гас истеже се и обави му ногу. Облици инструмент-табле омекшаше, она поче да се топи и да капље. Гушећи се и стењући, Ангер је покушао да се ишчупа. Осећао је на себи нешто влажно, влажно и топло.

Лепљива маса постепено му је покривала читаво тело. А тада је почео неиздржљив бол. Осетио је да му се месо раствара. Сместа му сину кроз главу да је то због ове

влаге, ове течности која није ништа друго до — киселина!

Капетан Ангер налазио се у једном великом стомаку.

Следећег јутра, Стела Морисон је енергично ушла у лабораторију мајора Хола.

— Не смемо више да оклевамо! — рекла је. — Већ десет људи је погинуло. Као што знате, капетан Ангера сварио је дупликат његовог џипа. Поручник Додс наукао је дупликат својих рукавица и оне су га натерале да извади револвер и да се убије. Наредника Гејла Томаса појело је његово сопствено одело.

Ошров за амебе

Хол диже поглед са узорака које је управо разгледао.

— Сад бар знамо на чему смо — изустри, као да није чуо командантове речи. — Ради се о једном интелигентном облику протоплазме који има изванредне могућности опонашања. — Он подиже једну зачепљену боцу. — Можда ћемо помоћу овога сазнати нешто више.

— Шта је то?

— Арсин — смеша арсеника и водоника у гасовитом стању. Намеравам да га распршим по лабораторији. Наши непријатељи су органске творевине и мораће да покажу знаке тровања. Што се нас тиче, затворићемо скафандре и споразумаћемо се помоћу слушалица.

— Чему се надате од те пробе?

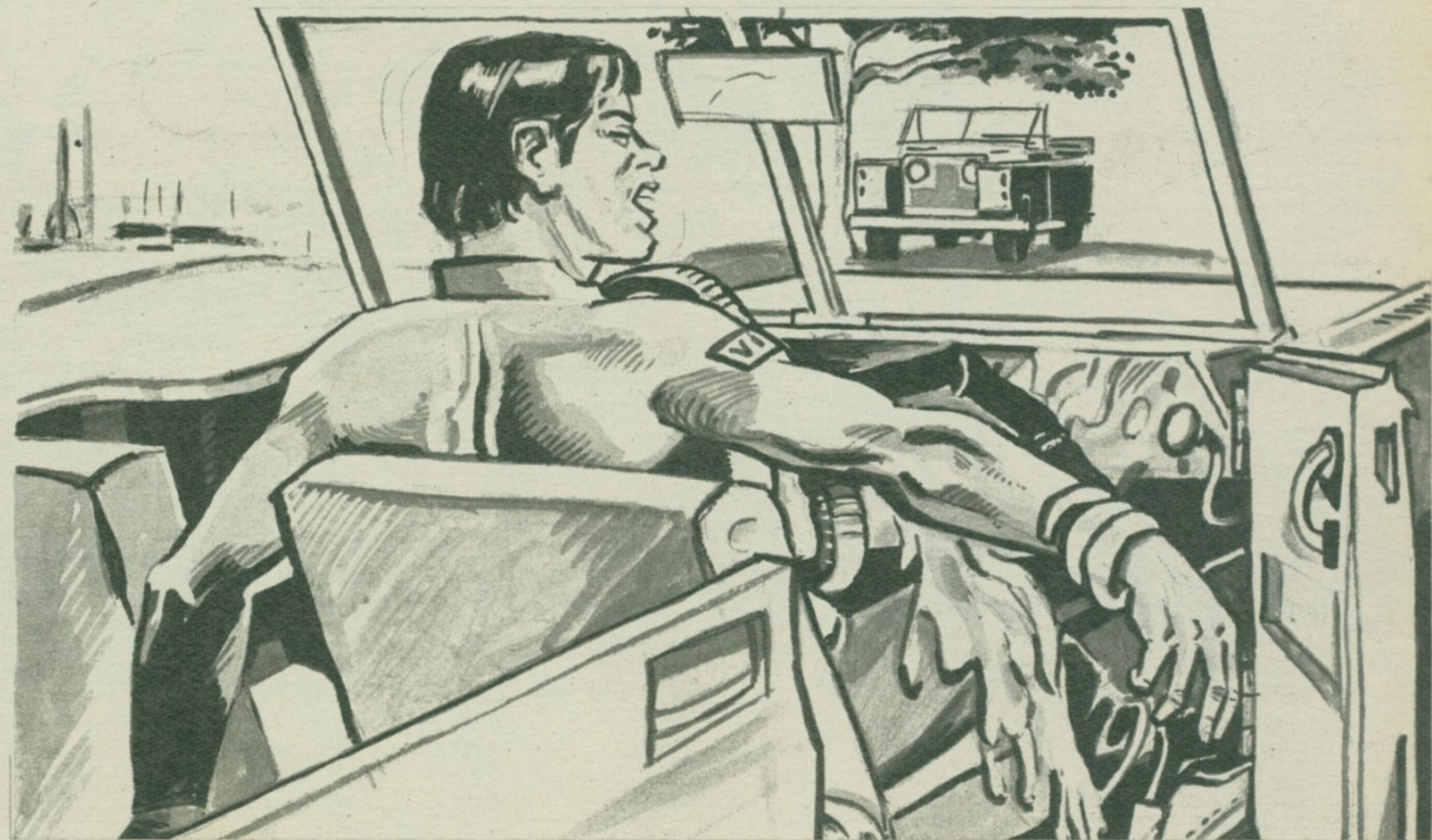
— Да видим колико их је.

Стела слеже раменима и затвори скафандер. Исто учини и Хол, а затим дохвати већ напуњену прскалицу и поче да избацује гас. Неко време ништа се није догађало. Одједном, Стела узвикну:

— Ох, гледајте!

У удаљеном углу просторије до малочас су мирно стајале две реторге. Сада се једна од њих топила и претварала у житку, дрхтаву масу.

— Пазите! — узвикну Хол, устукнувши. Један огроман, трбухаст бокал паде пред његове ноге и разли

Одједном, инструмент-табла поче да се топи, папучица за гас обави ногу капетана Ангера а волан му притисну груди.

се у колоидну бару. Јасно су се могла разазнати ћелична једра и преграде, као код амебе.

Епрувете, хватаљке, оловке, апарати, све се то топило пред њиховим очима. За сваку посуду, сваки микроскоп, амебе су створиле дупликат.

— Хајдемо одавде! — рече Хол.
— Сазнали смо све.

Наредићу им!

— А шта смо то сазнали? — упита Стела кад су се нашли у ходнику.

— То — рече полако биолог — да морамо остати овде и пустити да нас амебе поједу.

Командант се трже.

— Гле, а зашто?

— Зато што се множе деобом, а то значи да их никада не можемо уништити. А не смемо ризиковати да неку од њих пренесемо на Земљу и изазовемо катастрофу!

— Хм... — рече Стела после дугог ћутања. — Шта мислите, могу ли да опонашају и људска бића?

— Не. Рекао бих да су ограничене само на неорганско.

— Па, лепо. Онда ћемо на Земљу поћи без ичега... неорганског!

— Не схватам... Ах, мислите — наги? Али, како ћете натерати људе на то?

— Забога, ради се о животу и смрти. Наредићу им!

Чудна поворка

Најближи васионски брод био је свега два сата удаљен од Плаве планете и летео је према Земљи. Стела је поверила мајору да успостави везу са његовим командантом.

— Овде капетан Дејвис — зачуо се глас. — Имате ли неприлика?

— Имамо, али радије не бих сад о томе говорио — одврати Хол. — Сигуран сам да ми нећете веровати. Укратко, хоћете ли да нас повезете на Земљу? Не можемо да чекамо наш брод.

— У реду.

— Када ћете стићи?

— Да видим... у три часа.

— Онда вас чекамо. Не пуштајте људе напоље, само нам отворите улаз. И — додаде мајор са осмехом — немојте се изненадити када нас видите — наге!

— Дакле, свашта! — узвикну Дејвис. — У реду, како год хоћете...

У десет минута до три, на Плаву планету спустио се васионски брод и чудна, нага поворка почела је да улази у њега.

— Бојим се, мајоре — прошапутала је Стела Морисон, устукнувши и ухвативши Хола за руку. — Осећам да нешто није у реду.

— Само уђите, команданте — одврати он, а затим се насмеја: — Изгледа да су и вама отказали живци!

Брод капетана Дејвиса слетео је тачно у три. Улазни капак отворио се уз резак звук, а затим је настало чекање.

— Па добро, дођавола — прогунђа Дејвис после неколико минута. — Где су ти голаћи?

— Можда им се нешто догодило? — примети један од официра.

— Надам се само да не терају шегу са нама!

И они наставише да чекају...

У ИДУЋЕМ БРОЈУ
КОМПЛЕТА
СТРИП
МАНДРАК:
„КРАЉИЦА
МАЧАКА“

ПРИЧЕ И ПЕСМЕ ДИЗНИЛЕНДА

ЧАРОВНЕ КЊИГЕ. СА ЧАРОВНОМ МУЗИКОМ

Кад Волт Дизни узме нешто у руке,
па уз то још целу ствар повери Микију,
онда деца знају да се такве књиге не
испуштају из руку.

Кад отворите ове књиге, наћи ћете у
свакој од њих причу написану

НА 24 СТРАНЕ СА СЛИКАМА У БОЈИ
И ЛОНГ-ПЛЕЈ ПЛОЧУ СА ИСТОМ
ПРИЧОМ И ПЕСМАМА КОЈЕ
МОЖЕТЕ ДА СЛУШАТЕ

КЊИГЕ СУ ШТАМПАНЕ ТИ-
РИЛИЦОМ И ЛАТИНИЦОМ
У ИЗУЗЕТНО ЛЕМОЈ ТЕХ-
НИЧКОЈ ОПРЕМИ И СА ВЕ-
ЛИКИМ БРОЈЕМ ИЛУСТРА-
ЦИЈА У БОЈИ. ФОРМАТА СУ
19 x 19.

КОМПЛЕТ ОД 6 КЊИГА МО-
ЖЕ СЕ КУПИТИ ЗА ГОТОВО
ПО ЦЕНИ ОД 90 ДИН. ИЛИ
НА ОТПЛАТУ ПО ЦЕНИ ОД
90 ДИН.

КУПЦИ ИЗ БЕОГРАДА МО-
ГУ ПОДИЋИ КЊИГЕ СВА-
КОГ РАДНОГ ДАНА ДО 15 ЧА
СОВА У ПРЕДУЗЕЋУ „ВУК
КАРАЦИЋ“, КРАЉЕВИЋА
МАРКА БРОЈ 9.

КОМПЛЕТ САДРЖИ КЊИГЕ:

- Петар Пан
- Мали Хијавата
- Пепељуга
- Пинокио
- 101 далматинац
- Салонске мачке

ИП „ВУК КАРАЦИЋ“, 11001 Београд, Краљевића Марка 9
НАРУЧБЕНИЦА

Овим неопозиво купујем комплет ПРИЧЕ И ПЕСМЕ ДИЗНИЛЕН-
ДА (друго коло).
ЗА ГОТОВО — ПОУЗЕЋЕМ по повлашћеној цени од 80 дин. (пла-
ћање поштару приликом пријема комплета).
НА ОТПЛАТУ по цени од 90 дин. који ћу износ исплатити у три
месечне рате. Рате ћу уплаћивати редовно по пријему рачуна и
уплатница.
У случају спора признајем надлежност П општинског суда у
Београду.

Име и презиме _____
Занимање _____
Адреса стана _____
Пошт. број и место _____
Назив и адреса радне организације _____

(Потпис и печат овлашћеног
лица)

(Потпис наручиоца)

Бр. личне карте _____ Издате од СУП-а _____

Наручбеница се обрађује само при куповини на отплату. Пензионери уместо
овере прилажу одрезак последњег чека од пензије.

Попуни, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи наручбеницу на адресу:
ИП „ВУК КАРАЦИЋ“, 11001 Београд, Краљевића Марка 9.

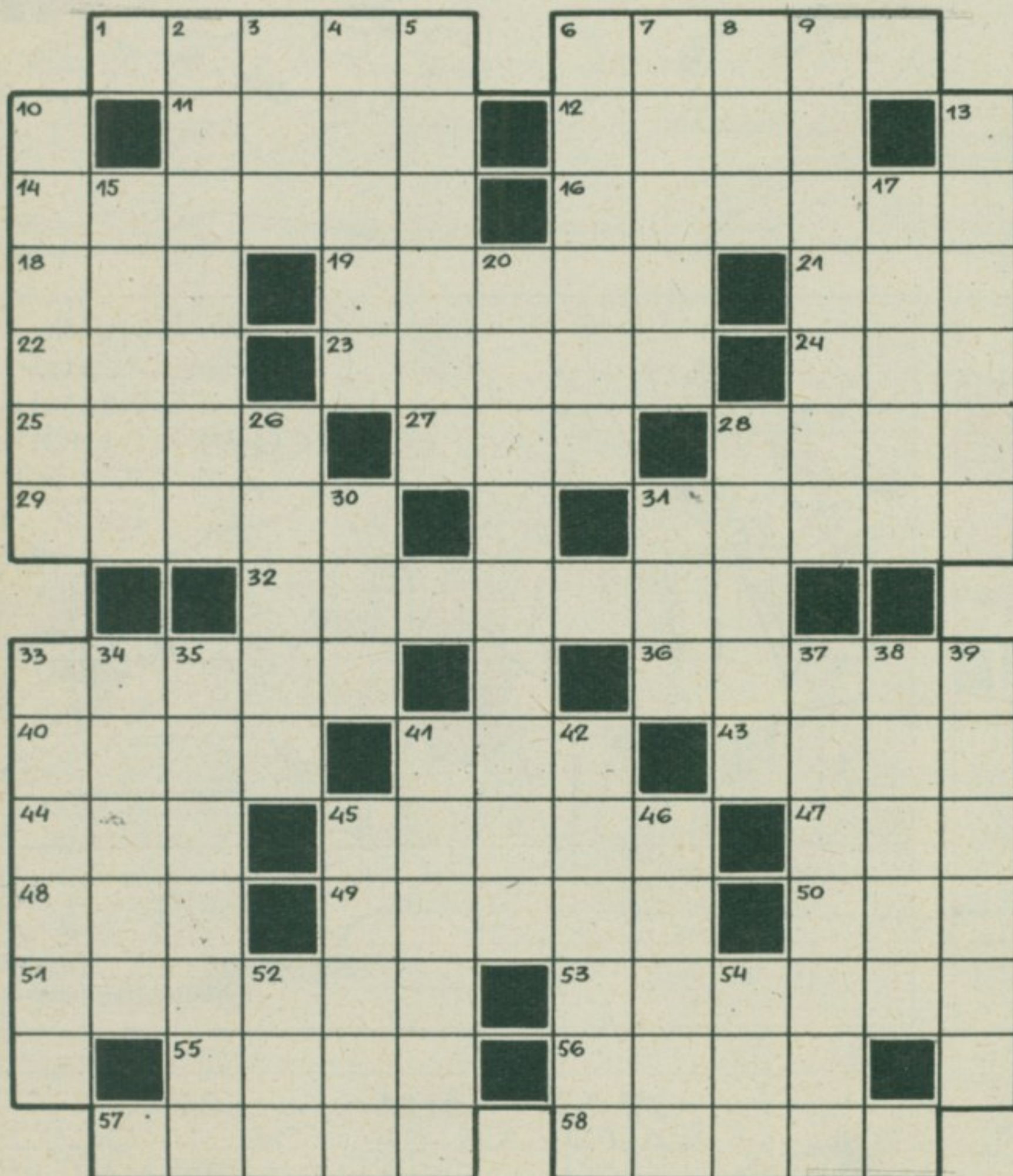
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) званична потврда преписа, 6) град у Канади, 11) име књижевника Самоковлије, 12) ноћна птица грабљивица, 14) ревија, 16) ситни отпаци од дрвета, 18) име холивудског глумца Ферера, 19) соба, 21) везник, 22) коњи, 23) совјетски шаховски велемајстор, 24) речно острво, 25) река у Француској, 27) размекшан, 28) велика туга, 29) северноамеричка списатељица и јавна радница, добила Нобелову награду за мир 1931. (Цејн), 31) врста птице, 32) цена дневног боравка са станом и храном, 33) благајник, 36) страна света, 40) земљиште (лат.), 41) далматинско женско име, 43) кухињска посуда, тигањ (мнж.), 44) крајња тачка земље, 45) остатак после вршидбе, 47) допадљив, 48) мера за површину (мнж.), 49) славни римски историчар, 50) богиња несреће код старих Грка, 51) град у Шпанији, 53) ситан новац, 55) индонезанско острво, 56) име глумца Гиниса, 57) правни пропис, 58) лећна торба.

УСПРАВНО:

2) музички инструмент, 3) исток (фр.), 4) врста морских ракова, 5) старогрчки херој (по њему названа академија), 6) град у Славонији, 7) бреме, 8) староримски поздрав, 9) велика дрвена кашика, 10) град у Етиопији, 13) органи за кретање код риба, 15) поступак и начин научног рада, 17) једноцифрен број, 20) град у Србији, 26) стил у 19. веку, 28) украс, 30) индустријска област у Западној Европи, 31) железница, 33) врста јела од спанаћа, 34) скупштина код старих Атињана, 35) пресељење, 37) варошица, 38) утваре, 39) телеграм, 41) личност из „Хиљаду и једне ноћи“, 42) изасланик, 45) налив-перо, 46) хунски краљ, назван „бич божји“, 52) речна животиња, 54) боја лица.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: а) Азија, б) ткиво, з, 11) авет, 12) ране, б, 14) Ангола, 16) Илинка, 18) пар, 19) Емина, 21) Том, 22) ара, 23) нанос, 24) Иса, 25) радо, 27) Ним, 28) плик, 29) Авала, ц, 31) Каиро, 32) огризак, 33) котва, ј, 36) летач, 40) орао, 41) сад, 43) Толе, 44) ран, 45) еолит, 47) бас, 48) Ида, 49) скије, 50) орт, 51) тастер, 53) енигма, о, 55) која, 56) Тома, р, 57) ковит, 58) арена.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дин, полугодишња 44,00 дин, тримесечна 22,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тримесечна 44,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству: DM 36 — \$ 12 — FF 56 — Sfr 40 — Skr 52. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1 тел. 22-711.

На основу мишљења републичког секретаријата за културу СРС Број 413-29/73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

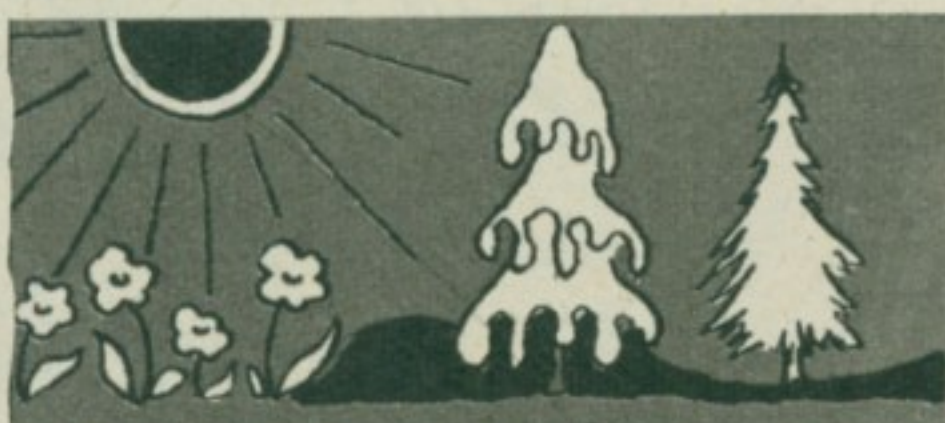
СВЕ ЈЕ ТОПЛИЈЕ

Драги Забавнице,

ни ове зиме као ни прошле нисмо се пошито ни санкали, ни грудвали. Шта ово има да значи, чак није ни хладно него пада киша.

Јовица Рађеновић
Нови Београд

По мишљењу научника клима на нашој планети постаје све топлија

и то због већег развоја индустрије. Температура расте просечно за један и по степен у току једног века. Кад угаљ сагорева, у атмосферу одлази угљендиоксид и од њега се ствара нека врста покривача која спречава одлажење дугих топлотних таласа што их Земља испушта. У исто време тај омотач нимало не смета кратким таласима топлотног зрачења Сунца. То је, како се сматра, узрок што се река Темза у Енглеској на чијим обалама постоје многе фабрике, зими више не смрзава као што је то било раније.

ЦРВЕН КАО РАК

Редован сам твој читалац и зато те молим да ми испуниш скромну жељу и даш ми савет: образи на лицу су ми стално црвени. Сви ме због тога исмејавају и то више не могу да поднесем. Имам 16 година и желео бих да се забављам са девојкама као сви моји дру-

гови али не смем баш због тог лица. Једној девојци сам био пришао, а она ме одбила речима: „Погледај се у огледало, црвен си као рак“.

Молим те, драги Забавнице, посаветуј ме како да се излечим. Заборавио сам да ти кажем да сам био код кож-ног лекара и да ми је он дао неку помаду али ни то није помогло.

Унапред захваљујем
М. Поповић,
Београд

То што су ти образи стално црвени, није кожна болест, нити је нека мана. Ја сматрам да је то израз здраве и младе коже у твојим годинама. Можемо да ти препоручимо да избегаваш све ситуације у којима долази до јачег прилива крви у образе: дуготрајно сунчање, дужи боравак и шетње по хладном и ветровитом времену, нагли прелаз из јако хладног у топлу собу, алкохол и зачине, као и претерана узбуђивања. Када си дуже на сунцу или ветру, можеш на лице да ставиш било који заштитни крем.

ДОКТОР

ПИСМО МЕШИ

Драги Забавнице,

жељели бисмо да сазнамо тачну адресу Меше Селимовића, па те молимо да нам одговорим ако знаш.

Чланови Литерарне секције
Основне школе „Вукашин
Радуновић“, Иванград

Књижевнику Мешу Селимовићу можете писати на ову адресу: 11000 Београд, Ул. Симе Милошевића 41.

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊО-ШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТ-СКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

